HAMMASLÄÄKÄRIN VEROILMOITUS VUODELTA 2024

veroasiantuntija, OTK Minna Tanska

Sisältö

Veroilmoitusmenettely
Kuittien ja tositteiden säilyttäminen
Verotus päättyy henkilökohtaisesti
Muista lisäennakko!
Vuoden 2024 esitäytetty veroilmoitus
Veroilmoituslomakkeet löydät Verohallinnon sivuilta

I ESITÄYTETTY VEROILMOITUS

1. Ansiotulot – palkat, palkkiot ja korvaukset
    - 1.1 Palkka ja luontoisedut
    - 1.2 Eläkkeet
    - 1.3 Etuudet
    - 1.4 Muut ansiotulot
2. Ennakonpidätykset ansiotulosta
3. Ansiotuloista tehtävät vähennykset
    - 3.1 Pakolliset eläke- ja työttömyysvakuutusmaksut
    - 3.2 Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut
    - 3.3 Tulonhankkimismenot
    - 3.4 Muut vähennykset
    - 3.5 Matkakulut
4. Pääomatulot
    - 4.1 Vuokratulot ja vuokraustoiminnan tappiot
    - 4.2 Arvopapereiden ja muun omaisuuden luovutusvoitot ja -tappiot
    - 4.3 Osakaslainat
    - 4.4 Pääomatuloa olevat eläkkeet ja PS-sopimuksen mukaiset suoritukset
    - 4.5 Muut pääomatulot
5. Osingot ja ylijäämät
6. Ennakonpidätykset pääomatuloista ja osingoista
7. Pääomatuloista tehtävät vähennykset
    - 7.1 Arvopapereiden hoito- ja säilyttämismenot
    - 7.2 Takaisin maksetut osakaslainat
    - 7.3 Muut tulonhankkimismenot
    - 7.4 Vähennyskelpoiset korot ja muutokset velkatietoihin
    - 7.5 Vapaaehtoisten eläkevakuutusten ja PS-sopimuksen maksut
    - 7.6 Osakkaan maatalousyhtymään kohdistuvat korot ja vaatimus tappioiden vähentämisestä pääomatuloista
8. Alijäämähyvitys ja sen lapsikorotus
9. Parisuhteen muutos
10. Ulkomaan tulot
    - 10.1 Ulkomaan eläketulot
    - 10.2 Ulkomaantyöskentelystä saatu palkka ja muut ulkomaan ansiotulot

10.3 Ulkomaan pääomatulot
11. Ulkomaan tulosta maksetut ulkomaiset verot
12. Verosta tehtävät vähennykset
12.1 Kotitalousvähennys
12.2. Opintoraha- ja opintolainavähennykset
12.3 Maksetut elatusmaksut
13. Maksetut ennakkoverot ja lisäennakot
14. Varat ja velat
15. Muut vähennykset verotuksessa
VEROTUSPÄÄTÖS
VEROTUSTODISTUS

II HAMMASLÄÄKÄRIN YKSITYISPRAKTIIKASTA SAAMAT TULOT

Elinkeinonharjoittajan verotus
Kirjanpito
Hammaslääkärin veroilmoitus
2 Tuloverolaskelma
2.1 Elinkeinotoiminnan tuotot
2.3 Elinkeinotoiminnan kulut
3 Verovuoden elinkeinotoiminnan tappio
4 Tulojen jako yrittäjäpuolisoiden kesken
5 Irtaimen käyttöomaisuuden hankintamenosta tehtävät poistot
6 ja 8 Erittelyt yksityiskäytöstä
12 Varallisuus ja nettovarallisuus
14 ja 15 Toimintavaraus ja maksetut palkat
16 Käyttöomaisuusarvopapereiden ja -kiinteistöjen luovutusvoitot
17 Vaatimus pääomatulon enimmäismäärästä

VEROVAPAAT PÄIVÄRAHAT 2024
OIKEUSTAPAUKSIA

HAMMASLÄÄKÄRIN VEROILMOITUS VUODELTA 2024

Tämä opas perustuu Verohallinnon sivuillaan julkaisemiin ohjeisiin ja on kirjoitettu helmikuussa 2025 ennen kuin Verohallinnon esitäytettyä veroilmoitusta koskevat ohjeet olivat kaikilta osin päivitetty. Oppaassa saattaa siitä syystä olla joitain eroavuuksia lopullisen esitäytetyn veroilmoituksen ja/tai Verohallinnon täyttöohjeiden kanssa, mikä pyydetään ottamaan huomioon. Huomaathan, että tässä oppaassa esitetty tieto on luonteeltaan yleistä, eikä sitä ole tarkoitettu yksilölliseksi veroneuvonnaksi tai konkreettisten päätösten perusteeksi.

VEROILMOITUSMENETTELY

Esitäytetty veroilmoitus

Kaikki luonnolliset henkilöt ja kotimaiset kuolinpesät saavat maalis-huhtikuussa 2025 esitäytetyn veroilmoituksen joko postissa tai jos ovat rekisteröityneet Suomi.fi-viestien käyttäjiksi, vain OmaVeroon. Jos olet rekisteröitynyt Suomi.fi-viestien käyttäjäksi, saat sähköpostiisi viestin, kun sinua koskevaa veroasiaa on OmaVerossa. Veroilmoituksia täydennetään vain yhdellä tavalla, joko OmaVerossa tai paperilla. Paperipostissa kotiin tuleva esitäytetty veroilmoitus on A4-tuloste verotustiedoistasi. Tätä lomaketta ei palauteta, vaan korjaukset tehdään OmaVerossa tai erillisillä paperilomakkeilla.

Jos sinulla ei ole elinkeinotoimintaa ja esitäytetyn veroilmoituksen tiedot ovat kunnossa, sinun ei tarvitse tehdä mitään. Elinkeinotoiminnasta on annettava oma veroilmoituksensa. Huomaathan, että liikkeen- ja ammatinharjoittajille ei enää postiteta vuoden 2024 elinkeinotoiminnan veroilmoituslomaketta 5.

Esitäytetylle veroilmoitukselle on merkitty sivullisilta, esimerkiksi työnantajalta, Kansaneläkelaitokselta ja pankeilta saadut sekä muut Verohallinnolla olevat tiedot. Verovelvollisen on **tarkistettava** esitäytetyt tiedot, **korjattava** mahdolliset virheet ja **lisättävä** puuttuvat tiedot. Jos korjaat veroilmoitustasi, OmaVerossa annetun ilmoituksen tai paperilomakkeiden täytyy olla perillä Verohallinnossa viimeistään veroilmoitukseesi merkittynä määräpäivänä. Enää ei siis riitä, että postitat paperilomakkeet viimeisenä jättöpäivänä vaan niiden tulee olla perillä Verohallinnossa tuona päivänä. Esitäytetyn veroilmoituksen viimeinen palautuspäivä on palkan- ja eläkkeensaajalla joko **15.4., 22.4. tai 29.4.2025** sen mukaan, miten esitäytetylle veroilmoitukselle on merkitty. Näet veroilmoituksesi palautuspäivän myös OmaVerosta. Elinkeinonharjoittajan ja hänen puolisonsa veroilmoituksen palautuspäivä on **1.4.2025**. Veroilmoitusten määräpäivät ovat siis kaikilla luonnollisilla henkilöillä tänä vuonna ensimmäistä kertaa jo huhtikuussa.

Elinkeinonharjoittajan veroilmoitus

Elinkeinonharjoittajien eli liikkeen- ja ammatinharjoittajien elinkeinotoiminnan veroilmoitus (lomake 5) on ollut nähtävissä OmaVerossa jo 14.1.2025 alkaen.

Elinkeinotoiminnan veroilmoitus on aina annettava eli vaikka toimintaa ei olisi

ollutkaan. Elinkeinonharjoittajat ja heidän puolisonsa saavat esitäytetyn veroilmoituksen henkilökohtaisista tuloista helmi-maaliskuussa. OmaVerossa elinkeinonharjoittajien esitäytetty veroilmoitus on ollut 27.–28.2.2025 alkaen.

Elinkeinonharjoittajilla veroilmoituksen viimeinen palautuspäivä on 1.4.2025.

Elinkeinonharjoittajat antavat siis kaikki veroilmoituslomakkeensa eli esitäytetyn veroilmoituksen (palautetaan OmaVerossa tai paperilomakkeella vain, jos tietoihin on korjattavaa tai lisättävää) sekä elinkeinotoiminnan veroilmoituksen (OmaVerossa tai paperisella lomakkeella 5 mahdollisine liitelomakkeineen) yhtä aikaa sinä palautuspäivänä, joka esitäytetylle veroilmoitukselle on merkitty.

Elinkeinonharjoittajan puoliso antaa veroilmoituksensa samaan aikaan kuin elinkeinonharjoittaja.

Elinkeinonharjoittajien esitäytettyyn veroilmoitukseen ei ole laskettu verotuksen lopputulosta, koska elinkeinotoiminnan tiedot eivät ole vielä olleet Verohallinnon käytettävissä. Saat lopullisen verotuspäätöksen, tilisiirtolomakkeet ja verotustodistuksen viimeistään lokakuun loppuun mennessä.

Esitäytetyn veroilmoituksen ja elinkeinotoiminnan veroilmoituksen palauttamisaikaa voidaan yksittäistapauksessa pidentää, jos sitä koskeva perusteltu pyyntö tehdään kirjallisesti Verohallinnolle ennen edellä mainittujen määräaikojen päättymistä. Voit tehdä hakemuksen OmaVerossa. Paperisen hakemuksen veroilmoituksen antamisajan pidentämiseksi (lomake 3200) löydät Verohallinnon sivuilta (www.vero.fi/lomakkeet).

Ilmoita OmaVerossa – Verohallinto suosittelee OmaVerossa ilmoittamista

Esitäytetyn veroilmoituksen tietoja voit täydentää tai korjata OmaVero –palvelussa. Se on helppoa, ja suuri osa verovelvollisista jo näin tekeekin. OmaVerosta näet, milloin veroilmoituksesi avautuu tarkistettavaksi. Palveluun kirjaudutaan henkilökohtaisilla verkkopankkitunnuksilla tai mobiilivarmenteella. Myös liikkeen- ja ammatinharjoittajat voivat täydentää ja korjata esitäytettyä veroilmoitustaan sekä lisäksi antaa elinkeinotoiminnan veroilmoituksensa OmaVero –palvelussa (ks. tästä jäljempänä). Jos ilmoitat tiedot OmaVerossa, älä lisäksi palauta paperisia lomakkeita.

Voit ilmoittaa osan vuoden 2024 tiedoista esitäytettyä veroilmoitusta varten OmaVerossa jo ennen veroilmoituksesi avautumista tarkistettavaksi. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi matkakulut, kotitalousvähennys, tulonhankkimismenot, työasuntovähennys, vuokratulot sekä luovutusvoitot ja -tappiot muusta omaisuudesta kuin arvopapereista. Jos olet ilmoittanut tiedot ennen 25.2.2025, ne näkyvät valmiiksi esitäytetyssä veroilmoituksessasi. Muista kuitenkin aina tarkistaa nämäkin tiedot. Loput tiedot, esimerkiksi palkat ja arvopapereiden luovutusvoitot tai -tappiot, voit tarkistaa ja korjata, kun saat esitäytetyn veroilmoituksesi tai kun veroilmoituksesi näkyy OmaVerossa.

KUITTIEN JA TOSITTEIDEN SÄILYTTÄMINEN

Veroilmoitukseen ei liitetä kuitteja tai tositteita, vaan Verohallinto pyytää niitä tarvittaessa. Verohallinnon ohjeen mukaan verovelvollisen tulee säilyttää kuitit ja tositteet kuusi vuotta verovuoden päättymisestä. Verovuoden 2024 kuitit on siis säilytettävä vuoden 2030 loppuun saakka.

Tässä yhteydessä on hyvä kuitenkin muistuttaa siitä, että jo vuoden 2017 alusta verotuksen muutoksenhakuajat lyhenivät. Tuloverotuksessa muutoksenhakuaika lyheni aiemmasta viidestä vuodesta kolmeen vuoteen. Oikaisuvaatimus on tehtävä verotuksen oikaisulautakunnalle kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta lukien. Pääsäännön mukaan tämä koskee myös Verohallinnon aloitteesta tehtävää verotuksen oikaisua. Tietyissä tilanteissa Verohallinnolla on kolmea vuotta pidempi aika oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi. Lisätietoja verotuksen oikaisemisesta ja muutoksenhakuajoista löydät Verohallinnon sivuilta: https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/veroilmoitus_ja_verotuspaato/unohditko-ilmoittaa-tietoja/oikaisuvaatimus/ Tärkeää on, että säilytät tositteet ainakin muutoksenhakuajan.

Esitäytetyn veroilmoituksen tietojen tarkistamiseksi tulee säilyttää kaikki verotukseen liittyvät tositteet, muun muassa palkkatositteet. Esitäytetyn veroilmoituksen tarkistamisen jälkeen tulee säilyttää ne tositteet, joiden perusteella esitäytettyyn veroilmoitukseen on tehty muutoksia tai lisäyksiä. Näitä ovat esimerkiksi kuitit tulonhankkimiskuluista. Niistä tiedoista, jotka ovat oikein jo esitäytetyllä veroilmoituksella, ei välttämättä tarvitse säilyttää kuitteja. Tositteet omaisuuden hankinta- ja perusparannusmenoista kannattaa kuitenkin säilyttää. Tositteita voidaan tarvita tulevaisuudessa, jos lasketaan omaisuuden myymisestä syntyvää luovutusvoittoa tai -tappiota.

Huom! Kotitalousvähennystä sekä luovutusvoittoja ja -tappioita koskevat kuitit ja tositteet on kuitenkin aina säilytettävä. Mahdollinen ajopäiväkirja pitää myös säilyttää.

Tietoja ja tositteita voi Verohallinnon antamien ohjeiden mukaan säilyttää sähköisessä muodossa, kunhan ne ovat tarvittaessa paperille tulostettavissa. Teknisistä syistä Verohallinnolla ei kuitenkaan ole mahdollisuutta ottaa näitä tietoja vastaan sähköisessä muodossa. Verovelvollisen tulee pyydettäessä toimittaa ne verotoimistoon paperilla. Tiettyjen tulojen tai vähennysten OmaVerossa ilmoittamisen yhteydessä on mahdollista lisätä liite (esim. erityisalan matkakulut tai arvopapereiden luovutus). Tietojen ilmoittamisen yhteydessä näkyy silloin kohta Liitteet ja "Lisää tiedosto".

Muun muassa vuokraus- ja sijoitustoiminnasta on pidettävä muistiinpanoja. Muistiinpanovelvollisuus tarkoittaa sitä, että sinun on tehtävä sellaiset muistiinpanot tai säilytettävä sellaiset tositteet, joista selviää riittävästi eriteltyinä muun muassa sijoitustoimintaan liittyvät omaisuuden hankinta- ja luovutusajankohdat sekä hankinta- ja luovutushinnat. Erillistä muistikirjaa ei tarvitse pitää, vaan tarvittavien tositteiden säilyttäminen riittää. Käytännössä siis riittää, että säilytät arvo-osuustilisi hoitajalta saamasi tiliotteet ja tositteet aikajärjestyksessä tai että tiedot ovat tarvittaessa jälkikäteen tulostettavissa arvopaperisäilyttäjän sähköisestä palvelusta.

VEROTUS PÄÄTTYY HENKILÖKOHTAISESTI

Vuonna 2025 verotus päättyy henkilökohtaisena verotuspäätökseen merkittynä päivänä toukokuun ja lokakuun välisenä aikana. Puolisoiden verotus päättyy aina samaan aikaan. Veronpalautuksen maksupäivä ja jäännösveron eräpäivä määräytyvät verotuksen päättymispäivän mukaisesti. Veronpalautukset maksetaan heinäkuun ja joulukuun välisenä aikana ja jäännösveron eräpäivät ovat heinäkuun ja helmikuun välisenä aikana. Valtaosalle veronpalautukset maksetaan jo elokuussa. Veronpalautuksen määrän näet OmaVerosta tai sinulle lähetettävästä verotuspäätöksestä. Myös jäännösveron eräpäivät määräytyvät oman verotuksesi päättymispäivän mukaisesti. Valtaosalla mahdollinen verovuoden 2024 jäännösveron ensimmäinen erä tulee maksettavaksi jo elokuussa. Jäännösveron määrän ja eräpäivät tulet myös näkemään OmaVerosta tai saamastasi verotuspäätöksestä.

Tarkempia tietoja verotuspäätöksestä ja ohjeita veronpalautuksiin ja jäännösveroihin liittyen löydät Verohallinnon sivuilta: https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/veroilmoitus_ja_verotuspaato/verotuspäätös/.

MUISTA LISÄENNAKKO!

Lisäennakko on korvannut ennakon täydennysmaksun. Jos et ole maksanut riittävästi ennakkoveroa verovuoden aikana, sinun kannattaa hakea lisäennakkoa. Näin voit välttyä jäännösverolta ja niin sanotulta huojennetulta viivästyskorolta.

Lisäennakko on ennakko, jolla voit täydentää ennakonpidätystä tai ennakkoveroa verovuoden päättymisen jälkeen. Toiminimiyrittäjät ja muut yksityishenkilöt voivat hakea lisäennakkoa aina verovuoden joulukuusta oman verotuksensa päättymiseen asti. Voit tarvittaessa hakea lisäennakkoa useaan kertaan verotuksen päättymiseen asti. Muutoin verovuoden aikana veroja ei voi täydentää lisäennakolla, vaan silloin täytyy hakea ennakkoveroa tai muutosta ennakkoveroon.

Lisäennakkoa pitää aina hakea ennen kuin sen voi maksaa. Hae ennakkoveron muutosta tai lisäennakkoa helposti OmaVerossa. Saat lisäennakosta ja ennakkoveron muutoksesta päätöksen, jossa on tiedot maksamista varten.

Voit maksaa lisäennakkoa ilman huojennettua viivästyskorkoa tammikuun loppuun asti.

Tarkempia ohjeita lisäennakon hakemisesta ja korkoseuraamuksista löydät Verohallinnon sivuilta: https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/ennakkovero/lisaennakko/

Tässä oppaassa käsitellään ensin vuoden 2024 esitäytetyllä veroilmoituksella ilmoitettavia tietoja. Jos olet palkansaaja, riittää, että tutustut näihin tietoihin. Oppaan tässä osuudessa on käsitelty myös pääomatuloja henkilöverotuksessa.

Jos toimit <u>ammatin- tai liikkeenharjoittajana</u>, löydät ohjeet elinkeinotoiminnan veroilmoituksen täyttämiseen jäljempänä kohdasta ”*Hammaslääkärin yksityispraktiikasta saamat tulot*”.

VUODEN 2024 ESITÄYTETTY VEROILMOITUS

Korjattu esitäytetty veroilmoitus tulee palauttaa Verohallinnolle. Esitäytetyt veroilmoitukset palautetaan joko **1.4., 15.4., 22.4. tai 29.4.2025** sen mukaan kuin esitäytetylle veroilmoitukselle on merkitty. Löydät tiedon palautuspäivästä myös OmaVerosta. Veroilmoitusten määräpäivät ovat siis kaikilla luonnollisilla henkilöillä tänä vuonna ensimmäistä kertaa jo huhtikuussa.

Veroilmoitusten korjaamiseen ja täydentämiseen on yleensä varattu aikaa noin kuukausi. Jos tämä aika ei yksittäistapauksessa ole riittävä tietojen tarkistamiseksi ja korjaamiseksi sekä tarpeellisten lisäselvitysten hankkimiseksi, Verohallinto voi verovelvollisen pyynnöstä pidentää veroilmoituksen palauttamisaikaa. Verovelvollinen voi veroilmoituksen antamisen jälkeenkin täydentää veroilmoitustaan lisäselvityksillä. Mikäli esitäytetyssä veroilmoituksessa ei ole mitään korjattavaa, sitä ei tarvitse palauttaa.

Huomaathan, että postitse lähettämäsi paperilomakkeet katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos ne ovat saapuneet Verohallintoon palautuspäivänä. Hanki lomakkeet ajoissa ja varaa riittävästi aikaa myös postin kulkuun. Jos palautat lomakkeita myöhässä, voit joutua maksamaan myöhästymismaksua.

OmaVerossa annetut tiedot katsotaan oikeaan aikaan annetuksi silloin, kun ne ovat saapuneet Verohallintoon veroilmoituksen viimeisenä jättöpäivänä ennen kello 24.00. Veroilmoitus on kuitenkin hyvä lähettää OmaVerossakin ajoissa, mutta viimeistään siis kello 23.59.

Veroilmoituksen antamisaikaa voidaan poikkeuksellisesti esimerkiksi sairauden perusteella pidentää, mikäli pidennystä koskeva perusteltu pyyntö tehdään kirjallisena Verohallinnolle viimeistään veroilmoituksen palautuspäivänä. Jos veroilmoituksen antamisaikaa on pidennetty, tulee veroilmoitus jättää Verohallinnolle viimeistään pidennyspäätöksessä mainittuna päivänä. Voit tehdä hakemuksen myös OmaVerossa.

Jos veroilmoitusta ei ole annettu määräajassa tai se annetaan puutteellisena, seurauksena on myöhästymismaksu tai veronkorotus.

Jos veroilmoituksen määräpäivä on mennyt, mutta verotuksesi ei ole vielä päättynyt, joudut maksamaan myöhästymismaksua esimerkiksi, jos ilmoitat esitäytettyyn veroilmoitukseen tuloja oma-aloitteisesti, mutta myöhässä tai annat elinkeinotoiminnan veroilmoituksen myöhässä. Myöhästymismaksu voidaan määrätä myös, jos täydennät tai korjaat antamaasi elinkeinotoiminnan veroilmoitusta oma-aloitteisesti, mutta myöhässä ja muutos lisää verotettavan tulon määrää. Myöhästymismaksu on 50 euroa.

Joudut maksamaan veronkorotusta esimerkiksi silloin, kun veroilmoituksessa tai muissa vaadituissa tiedoissa on puutteita tai virheitä etkä ole oma-aloitteisesti korjannut niitä ennen verotuksesi päättymistä tai et ole antanut elinkeinotoiminnan veroilmoitusta ennen kuin verotuksesi päättyy. Lisäksi veronkorotusta voidaan määrätä, jos Verohallinto oikaisee verotustasi vahingoksesi ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnin vuoksi verotuksen päättymisen jälkeen. Veronkorotuksen määrään vaikuttavat muun muassa veroilmoituksen virheiden tai puutteiden suuruus, eli lisätyn tulon tai lisääntyneen veron euromäärä, ja laiminlyönnin toistuvuus. Veronkorotus lasketaan kaavamaisesti ja se on yleensä 0,5–10 prosenttia lisätystä tulosta eli siitä tulosta, joka olisi laiminlyönnin vuoksi jäänyt verottamatta, vähintään kuitenkin 75 euroa. Jos veronkorotusta ei voida määrätä lisätyn tulon perusteella, veronkorotus määrätään lisääntyneen veron määrästä. Silloin se on 2–50 prosenttia lisätyn veron määrästä.

Verohallinto voi jättää myöhästymismaksun tai veronkorotuksen määräämättä esimerkiksi silloin, kun laiminlyönnille on pätevä syy tai se vaikuttaa verotukseen vain vähän. Lisätietoja löydät Verohallinnon ohjeesta ”Seuraamusmaksut tuloverotuksessa” (10.1.2025, Diaarinumero VH/4982/00.01.00/2024). Löydät ohjeen Verohallinnon sivuilta kohdasta ”Syventävät vero-ohjeet”.

VEROILMOITUSLOMAKKEET LÖYDÄT VEROHALLINNON SIVUILTA

Huomaathan, että viime vuosina paperiset lomakkeet ovat uudistuneet. Esimerkiksi lomake 50A (Ansiotulot ja niistä tehtävät vähennykset) on korvannut esitäytetyn veroilmoituksen ilmoitusosan. Käytä uusia paperilomakkeita, vaikka sinulla olisi tallessa vanhojen verovuosien lomakkeita. Tiedot luetaan Verohallinnossa optisesti lomakkeen täyttökentistä, joten täytä tiedot huolellisesti kenttien sisälle. Älä niittaa lomakkeita yhteen. Käytähän vain Verohallinnon sivuilta tulostettuja tai verotoimistosta saatuja lomakkeita, älä niiden kopioita. Kopiointi voi heikentää lomakkeen laatua niin, ettei optinen luku onnistu. Muista myös merkitä nimesi ja henkilötunnuksesi selkeästi lomakkeiden kaikille sivuille ja allekirjoita lomake.

Jos hammaslääkärillä on palkkatulon lisäksi ammatin- tai liikkeenharjoittamisesta saatua tuloa, tulee esitäytetyn veroilmoituksen lisäksi antaa elinkeinotoiminnan veroilmoitus OmaVerossa tai ilmoittaa vastaavat tiedot paperilomakkeella (lomake 5) mahdollisine liitelomakkeineen.

Kiinteistötietojen ilmoittamista varten Verohallinto lähettää kiinteistöverotuspäätökset maaliskuussa 2024. Näet tiedot myös OmaVerossa viimeistään 21.3.2025. Jos tiedot ovat oikein, säilytä päätös ja tilisiirtolomakkeet. Kiinteistöverotus päättyy vuonna 2025 eri henkilöillä eri aikaan. Tästä syystä kiinteistöveron eräpäivät voivat myös olla eri henkilöillä eri aikaan. Tarkista omat eräpäiväsi OmaVerosta tai kiinteistöverotuspäätöksestä.

Suurimmalla osalla kiinteistönomistajista eräpäivät ovat elo- ja lokakuussa tai syys- ja marraskuussa. Kaikkien kiinteistöverotus päättyy viimeistään 31.10.2025, jolloin

eräpäivät ovat viimeistään joulukuussa ja helmikuussa. Jos keväällä lähetettyyn kiinteistöverotuspäätökseen tulee muutoksia, eräpäivät siirtyvät. Jos tiedoissa on virheitä tai puutteita, korjaa tiedot viimeistään **15.4.2025** OmaVerossa tai paperilomakkeella (lomake 3743). Tee muutokset ajoissa - tietojen tulee olla perillä Verohallinnossa määräpäivänä. Kiinteistöverosta löydät lisätietoja Verohallinnon sivuilta https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/kiinteistovero/.

Useimmiten tarvitaan edellä mainittujen lomakkeiden lisäksi vielä liitelomakkeita, joita ovat muun muassa kotitalousvähennyslomake (lomake 14A, 14B tai 14C), lomake 50B pääomatuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä, laskelma luovutusvoitoista (lomake 9 tai 9A) ja selvitys vuokratuloista (lomake 7 H tai 7 K).

Veroilmoituslomakkeet ja niiden liitteet löytyvät Verohallinnon sivuilta (www.vero.fi/lomakkeet). Esitäytetyn veroilmoituksen paperisia liitelomakkeita ovat:

1A Matkakulut – asunnon ja työpaikan väliset matkat
1B Matkakulut – viikonloppumatkat
1C Matkakulut – matkat toissijaiselle työpaikalle
1D Matkakulut – tulonhankkimismenoina vähennettävät matkat (esim. erityisalojen matkakulut)
7H Vuokratulot – osakehuoneistot
7K Vuokratulot – kiinteistö
7L Vuokratulot – muu omaisuus
9 Luovutusvoitto tai -tappio
9A Arvopapereiden luovutusvoitot ja -tappiot
10 Apurahat
11 Tulonhankkimistoiminta
13 Selvitys osakaslainoista ja osinkojen ansio- ja pääomatulojaosta
14A Kotitalousvähennys yritykselle maksetusta työkorvauksesta
14B Kotitalousvähennys – työntekijälle maksettu palkka
14C Kotitalousvähennys – todistus yrityksen kotivaltion veroviranomaiselta
16A Selvitys ulkomaantuloista (ansiotulot)
16B Selvitys ulkomaantuloista (pääomatulot)
19 Työasuntovähennys
50A Ansiotulot ja niistä tehtävät vähennykset
50B Pääomatulot ja niistä tehtävät vähennykset

Vinkkinä, että myös kunkin paperilomakkeen täyttöohjeesta löydät tarkempia tietoja ko. tulosta tai vähennyksestä. Tässä oppaassa ei ole käsitelty kaikkien eri tulotyyppien verotusta tai verovähennysten vähennyskelpoisuutta.

Verohallinnon sivuilta löydät lisäksi ohjeet OmaVerossa ilmoittamisesta https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/yhteystiedot-ja-asiointi/asioi-verkossa/tietoa-omaverosta/käyttöohjeet/. OmaVerossa ei ole numeroituja lomakkeita. Ilmoita eri tulojen tiedot omien otsikkojensa alla.

OmaVerossa voit täydentää tiedot joko yhdellä kertaa tai useammalla kerralla:

1. Täydennä ja korjaa tiedot kerralla. Lähetä veroilmoitus viimeistään määräpäivänä. Saat sen jälkeen Verohallinnolta kuittauksen siitä, että ilmoituksesi on vastaanotettu.

2. Voit lisätä ja korjata tietoja useita kertoja aina veroilmoituksesi määräpäivään asti. Muista lähettää veroilmoitus aina, kun olet lisännyt tai korjannut tietoja.

Jos haluat muuttaa tietoja tai ilmoittaa niitä lisää, avaa veroilmoitus uudelleen täydennettäväksi. Aina kun olet ilmoittanut tietoja tuloista ja vähennyksistä, ne näkyvät esitäytettyinä tietoina seuraavasta päivästä alkaen.

3: Voit myös tallentaa ilmoituksen keskeneräisenä ja jatkaa ilmoittamista myöhemmin. Tallennetut tiedot säilyvät kaksi viikkoa. Uusi tallennus aloittaa aina uuden kahden viikon jakson. Muista lopuksi lähettää veroilmoituksesi viimeistään määräpäivänä, jotta tiedot välittyvät Verohallinnolle.

I ESITÄYTETTY VEROILMOITUS

Esitäytetyllä veroilmoituksella on verovelvollisen yksilöintitietojen lisäksi Verohallinnon saamia tietoja verovelvollisen verovuonna saamista tuloista, pidätetyistä ennakoista, tietoja verovelvollisen maksamista verovähennysten perusteena olleista menoista ja muita verotukseen vaikuttavia tietoja. Tulotietoja ovat esimerkiksi saadut palkat, eläkkeet ja osingot. Vähennystietoja taas ovat esimerkiksi tiedot maksetuista velkojen koroista ja työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksuista. Muita verotukseen vaikuttavia tietoja ovat esimerkiksi verovelvollisen kotikunta ja hänen perhesuhteensa.

1. Ansiotulot – palkat, palkkiot ja korvaukset

Tarkista esimerkiksi joulukuun palkkalaskelmalta, että esitäytetyt tiedot ovat oikein. Mahdolliset sivutulot ja esimerkiksi luento- ja kirjoituspalkkiot on muistettava tarkistaa myös. Lisäykset ja korjaukset tehdään OmaVerossa tai lomakkeella 50A (tarkempia ohjeita löydät myös lomakkeen 50A täyttöohjeista).

Tarkista myös ansiotulojen ja pääomatulojen ennakonpidätykset. Ennakkoverot ja maksamasi lisäennakon näet myös esitäytetyistä tiedoista. Muista aina ilmoittaa tulot, joista olet maksanut ennakkoveroja!

1.1 Palkka ja luontoisedut

Ansiotuloina verotetaan päätoimesta saatu rahapalkka sekä luontoisedut. Myös sivutoimesta ja tilapäisestä työstä saadut palkat ja palkkiot on ilmoitettava. Työnantaja tai muu maksaja ilmoittaa tiedot maksamistaan palkoista ja luontoiseduista tulorekisteriin. Verohallinto saa tiedot tulorekisteristä, ja ne näkyvät veroilmoituksessasi. Jos palkkatiedoissa on virheitä tai puutteita, korjaa tiedot ja ilmoita virheet myös palkan maksajalle, jotta hän voi korjata tiedot tulorekisteriin. Ulkomailta saadun palkan osalta

ilmoita pyydetyt tiedot OmaVerossa tai täytä lomake 16A.

Tavallisimpia luontoisetuja ovat työnantajan kustantama auto-, asunto- ja ravintoetu. Myös työnantajan kustantama kotipuhelin, matkapuhelin, työsuhdematkalippu, autotalli, vapaa-ajan asunto, vene ja muut vastaavat edut tulee ilmoittaa. Luontoisetujen arvot ilmenevät työnantajalta saadusta palkkalaskelmasta ja työnantajasi ilmoittaa ne verotustasi varten tulorekisteriin.

Verohallinto vahvistaa vuosittain luontoisetupäätöksessään ns. tavanomaisten luontoisetujen raha-arvot (mm. puhelin-, auto- ja asuntoetu). Esimerkiksi etu sekä työnantajan työntekijän kotiin kustantamasta kotipuhelimesta puhelinkuluineen että työntekijälle kustannetusta matkapuhelimesta puhelinkuluineen on kummastakin 20 euroa kuukaudessa. Verotettavaa etua puhelimesta ei synny silloin, kun työntekijä maksaa yksityispuhelunsa työnantajalle erillisen selvityksen perusteella tai työntekijä maksaa itse koko puhelinlaskun, mutta perii työnantajalta työpuheluiden osuuden. Jos työntekijällä on samanaikaisesti työnantajan järjestämä kotipuhelin ja matkapuhelin, syntyy kummastakin puhelimesta luontoisetu, jollei työntekijä itse maksa yksityispuheluitaan.

Työsuhdematkalippu on verovapaata tuloa 3 400 euroon saakka vuodessa.

Polkupyöräetu on verotonta 1 200 euroon asti vuodessa. Sen arvo 1200 euroon asti lasketaan kuitenkin mukaan työsuhdematkalipun ja polkupyöräedun yhteiseen 3 400 euron verovapaaseen enimmäismäärään eli näiden etujen verovapaa enimmäismäärä on yhteensä 3 400 euroa vuodessa.

Niiden luontoisetujen arvona, joita Verohallinto ei erikseen vahvista, pidetään niiden käypää arvoa (esimerkiksi vene-etu). Ongelmana näissä tapauksissa on usein, miten käypä arvo määritetään. Yleensä käypänä arvona pidetään edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneita kustannuksia.

Jos vaadit autoedun arvon alentamista, merkitse alentamisen peruste rastilla OmaVerossa tai paperilomakkeella 50A. Jos yksityisajoa on kertynyt alle 18 000 kilometriä vuodessa, merkitse rasti kohtaan "Vaadin autoedun alentamista yksityisajojen perusteella". Ilmoita myös yksityisajojen kilometrimäärä. Säilytä ajopäiväkirja itselläsi.

Jos vaadit autoedun alentamista muun syyn perusteella, merkitse rasti kohtaan "Muu syy autoedun arvon alentumiselle". Ilmoita työhön liittyvien ajojen kilometrimäärä, jos työajoja on yli 30 000 kilometriä vuodessa ja vaadit autoedun alentamista tällä perusteella.

Työsuhdeautona käytettävien täyssähköautojen verotusarvosta vähennetään 170 euroa kuukaudessa vuosina 2021 – 2029. Tuloverolain erityissäännöksen voimassaolo nollapäästöisten työsuhdeautojen verotusarvon alentamisesta 170 eurolla kuukaudessa jatkuu siis vuoden 2029 loppuun. Väliaikaisen säännöksen oli alun alkaen tarkoitus päättyä vuoden 2025 lopussa. Lisäksi sähköauton latausetu työpaikalla ja julkisissa

latauspisteissä on verovapaa etu vuosina 2021 – 2025. Lisäksi vuosina 2022 – 2025 työsuhdeauton verotusarvoa alennetaan 85 euroa kuukaudessa, kun kyseessä on vähäpäästöinen hybridi- tai kaasuauto.

Lue tarkemmin eri luontoisetujen verotuksesta Verohallinnon ohjeesta ”Luontoisedut verotuksessa” (12.12.2024, Diaarinumero VH/7600/00.01.00/2024).

Verovapaita päivärahoja ja matkakustannusten korvauksia ei ole merkitty esitäytettyyn veroilmoitukseen eikä niitä tarvitse ilmoittaa veroilmoituksella. Verovapaan kotimaan päivärahan enimmäismäärä vuonna 2024 oli 51 euroa ja osapäivärahan 24 euroa. Verovapaa kilometrikorvaus oman auton käytöstä työajoihin oli 0,57 euroa/km. (Katso ulkomaan päivärahat oppaan lopusta.). Jos kustannusten korvauksena on suoritettu verovapaita määriä enemmän, ovat korvaukset ylimenevältä osin veronalaista tuloa, joka tulee ilmoittaa OmaVerossa tai lomakkeella 50A kohdassa 2.

Mikäli haluat perehtyä tarkemmin työnantajan maksamiin matkakustannusten korvauksiin, löydät lisätietoja Verohallinnon ohjeesta ”Työmatkakustannusten korvaukset verotuksessa” (17.12.2024, Diaarinumero VH/7606/00.01.00/2024).

Työnantajalta työmatkasta saatuun matkakustannusten korvaukseen rinnastetaan yleishyödylliseltä yhteisöltä (esim. rekisteröity yhdistys tai säätiö) saatu matkakustannusten korvaus yhteisön hyväksi sen toimeksiannosta tehdystä matkasta, vaikka verovelvollinen ei olisikaan työsuhteessa yhteisöön tai ei muuten saisi palkkaa tekemästään työstä, johon matka liittyy. Yleishyödyllinen yhteisö voi suorittaa verovapaasti päivärahoja enintään 20 päivältä ja matkustamiskustannusten korvauksia muulla kuin julkisella kulkuneuvolla tehdyistä matkoista enintään 3 000 euroon asti kalenterivuodessa. Tositteisiin perustuvia matkustamiskustannusten korvauksia julkisen kulkuneuvon käytöstä voidaan maksaa ilman euromääräistä rajaa, kuten myös majoittumiskorvauksia tositteita vastaan. Veronalainen osa matkakustannusten korvauksista tulee ilmoittaa verotukseen. Vuodesta 2019 tämä sama sääntely on koskenut myös osittain verovapailta julkisyhteisöltä saatuja korvauksia (muun muassa valtio, kunta ja seurakunta). Muista siis ilmoittaa OmaVerossa tai lomakkeella 50A myös yleishyödyllisten yhteisöjen maksamat veronalaiset kustannusten korvaukset.

Työnantajan maksamista työntekijän ja hänen perheenjäsenensä elantomenoina pidettävistä muutto- ja matkustamiskustannuksista 50 prosenttia on verovuonna 2024 verovapaata tuloa, jos muutto tapahtuu työntekijän työpaikan sijainnin vuoksi. Osittainen verovapaus koskee vain välittömästi muuttoon liittyviä kustannuksia, kuten tavaroiden pakkaamista ja purkamista sekä kuljetusta. Säännöstä sovelletaan sekä Suomen sisäisiin muuttoihin että muuttoihin ulkomailta Suomeen. Vuoden 2025 alusta työnantajan maksamien muuttokustannusten verovapaus laajenee siten, että työnantajan maksamat työntekijän ja hänen perheenjäsenensä muutto- ja siihen liittyvät matkustamiskustannukset katsotaan työntekijälle kokonaan verovapaaksi etuudeksi aina, kun muutto tapahtuu työpaikan sijainnin vuoksi.

Jos olet liikkeen- tai ammatinharjoittaja, ilmoita yritystoimintaan liittyvät työkorvaukset

liikkeen- ja ammatinharjoittajan veroilmoituksella eli lomakkeella 5. Jos harjoitat muuta tulonhankkimistoimintaa ja esitäytetystä veroilmoituksesta puuttuu työkorvauksia, ilmoita puuttuvat työkorvaukset lomakkeella 11 (Tulonhankkimistoiminta). Verohallinto saa työkorvauksista tietoa myös niiden maksajilta. Jos tulonhankkimistoimintaan liittyvän työkorvauksen tiedot ovat jo mukana esitäytetyssä veroilmoituksessa, mutta tiedoissa on virheitä, tee korjaukset OmaVerossa tai lomakkeella 50A.

1.2 Eläkkeet

Tarkista esitäytetyt tiedot. Jos ulkomaan eläkkeitä puuttuu esitäytetyistä tiedoista, ne ilmoitetaan OmaVerossa tai lomakkeella 16A.

1.3 Etuudet

Tarkista esitäytetyt tiedot ja ilmoita esimerkiksi sairauspäivä- ja vanhempainpäivärahat, työttömyyspäivärahat, opintorahat, aikuiskoulutustuki ja muut vastaavat etuudet joko OmaVerossa tai lomakkeella 50A kohdassa 5.

1.4 Muut ansiotulot

Ilmoita satunnaiset muut ansiotulot, jotka puuttuvat esitäytetystä veroilmoituksesta.

Apurahat ja niihin kohdistuvat menot ilmoitetaan OmaVerossa tai lomakkeella 10 (Apurahat). Tarkempia ohjeita ilmoittamisesta löydät lomakkeen 10 täyttöohjeista.

Stipendit ja apurahat julkisyhteisöiltä opintoja tai tieteellistä tutkimusta varten ovat verovapaita tuloja. 1.1.2023 alkaen tieteellisen, taiteellisen tai yleishyödyllisen toiminnan tunnustukseksi saadut palkinnot ovat myös saajalleen kokonaan verovapaita, jos palkinto on saatu palkinnon saajaan nähden riippumattomalta palkinnon myöntäjältä. Muutos koskee vuonna 2023 tai sen jälkeen maksettuja tunnustuspalkintoja. Julkisyhteisöjä ovat muun muassa valtio, kunnat, hyvinvointialueet ja Suomen Akatemia (valtion tieteelliset toimikunnat). Suomalaisia yliopistoja ja korkeakouluja ei enää verotuksessa pidetä julkisyhteisöinä. Muilta kuin julkisyhteisöiltä tai Pohjoismaiden neuvostolta saadut stipendit ja apurahat ovat veronalaisia siltä osin, kuin niiden määrä yhdessä julkisyhteisöiltä ja Pohjoismaiden neuvostolta saatujen stipendien, muiden apurahojen ja opintorahojen kanssa ylittää valtion vuotuisen taiteilija-apurahan määrän. Verovapaan apurahan määrä on 1.1.–29.2.2024 2 153,23 euroa/kk ja 1.3.–31.12.2024 2 196,30 euroa/kk eli yhteensä 26 269,46 vuonna 2024.

Jos apurahan tms. on myöntänyt oma työnantaja, apuraha on usein tulkittu palkaksi. Jos apuraha on kuitenkin annettu työssä tarvittavaa ammattitaitoa täydentävää opiskelua varten, se voidaan rinnastaa työnantajan järjestämään koulutukseen, jolloin se olisi verovapaata tuloa.

Verohallinto on antanut ohjeen ”Apurahojen, stipendien ja tunnustuspalkintojen verotus” (5.3.2024, Diaarinumero VH/91/00.01.00/2024). Löydät ohjeen Verohallinnon sivuilta

kohdasta ”Syventävät vero-ohjeet”.

2. Ennakonpidätykset ansiotulosta

Tarkista tiedot. Jos olet maksanut ennakkoveroa tai lisäennakkoa, ne otetaan huomioon maksetun suuruisina. Määrän oikeellisuuden voit tarkistaa esitäytetyistä tiedoista.

3. Ansiotuloista tehtävät vähennykset

3.1 Pakolliset eläke- ja työttömyysvakuutusmaksut

Pakolliset ja muut lakisääteiset työntekijän eläkevakuutusmaksut (esim. TyEL-maksut) ovat kokonaisuudessaan vähennyskelpoisia verotuksessa. Yksityisenä liikkeen- tai ammatinharjoittajana toimiva hammaslääkäri voi vähentää pakolliset yrittäjän eläkevakuutusmaksut (YEL-maksut) vaihtoehtoisesti lomakkeella 5 (ks. tästä tarkemmin jäljempänä kohdasta 2.3 Elinkeinotoiminnan kulut). Jos verovelvollinen on maksanut itse pakollisia eläkevakuutusmaksuja, maksutositteet tulee säilyttää kuten muutkin kuitit ja tositteet vuoden 2030 loppuun saakka.

Lakisääteisestä työntekijän eläkevakuutusmaksusta ja työttömyysvakuutusmaksusta on merkintä palkkatositteella, jota on verrattava veroilmoituksen tietoihin. Maksut ovat vähennyskelpoisia. Työttömyysvakuutusmaksu maksetaan jatkossa vain täysi-ikäisenä tehdystä työstä. Muutos on koskenut 1.8.2022 alkaen maksettuja palkkoja.

3.2 Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut

Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut samoin kuin työttömyyskassamaksut ovat verotuksessa vähennyskelpoisia. Vähennyksellä ei ole enimmäismäärää.

Työmarkkinajärjestön jäsenmaksua ei voi vähentää eläketuloista.

3.3 Tulonhankkimismenot

Tulonhankkimiskulut ovat vähennyskelpoisia siltä osin, kuin ne ylittävät tulonhankkimisvähennyksen omavastuun, joka on 750 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrä. Jos palkkatuloihin kohdistuvat tulonhankkimismenot ovat enintään 750 euroa vuodessa, niitä ei tarvitse ilmoittaa. Saat 750 euron tulonhankkimisvähennyksen automaattisesti.

Jos sinulle kertyy palkkatulojen tulonhankkimismenoja enemmän kuin 750 euroa vuodessa, ilmoita ne kokonaan. Älä vähennä omavastuuosuutta itse. Tulonhankkimiskuluista tehtävällä vähennyksellä ei ole ylärajaa.

Verohallinto on antanut ohjeen ”Tulonhankkimismenot ansiotuloista” (14.1.2025, Diaarinumero VH/7441/00.01.00/2024). Löydät ohjeen Verohallinnon sivuilta kohdasta ”Syventävät vero-ohjeet”.

Tulonhankkimiskuluja ovat esimerkiksi ammattikirjallisuuden hankkimisesta aiheutuneet kustannukset ja työvälineistä sekä muista tarvikekustannuksista tai ammattitaidon ylläpitämisestä ja kehittämisestä aiheutuneet menot, kuten erilaiset kurssimaksut. Myös opinto- tai kongressimatkoista aiheutuneet menot, joita työnantaja ei ole korvannut, voivat olla joko kokonaan tai osittain vähennyskelpoisia matkan luonteesta riippuen. Opinto- ja kongressimatkojen osalta kannattaa laatia selvitys matkaohjelmasta, matkakohteesta, tilaisuuden järjestäjästä sekä siitä, miten matka liittyy tulonhankkimistoimintaan. Opintomatkoista aiheutuneina menoina voi vähentää matkakulut, majoituskulut, osallistumismaksut ja ns. lisääntyneet elantokustannukset.

Verohallinnon yhtenäistämisohjeen mukaan, jos teet lisääntyneistä elantokustannuksista vähennyksen todellisten kulujen mukaan, voit vähentää työmatkakohtaisesti tositteisiin perustuvista lisääntyneistä elantomenoista sen osan, joka ylittää ns. tavanomaiset elantomenosi. Tavanomaisina elantomenoina, joiden ylittävä määrä oikeuttaa vähennykseen, voidaan muun selvityksen puuttuessa pitää 12,75 euroa työpäivältä. Ulkomaille suuntautuneista työmatkoista lisääntyneet elantokustannukset voi vähentää todellisten kulujen sijasta kaavamaisesti vähentämällä kyseisen maan ulkomaan päivärahaa vastaavan summan per päivä. Kotimaan matkoilta voit vaatia vähennettäväksi yli 6 tuntia kestäneeltä matkalta 19 euroa ja yli 10 tuntia kestäneeltä matkalta 34 euroa vuorokaudessa. Edellytyksenä on lisäksi, että ns. erityinen työntekemispaikka eli paikka, jonne työmatka tehdään, on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty ja yli 5 kilometrin päässä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta (ks. tarkemmin ”Verohallinnon yhtenäistämisohjeet vuodelta 2024 toimitettavaa verotusta varten”, 2.12.2024, Diaarinumero VH/7233/00.01.00/2024). Tilapäisestä työmatkasta aiheutuneet matkustamiskustannukset vähennetään toteutuneiden kulujen määräisinä. Muun selvityksen puuttuessa vähennys on omaa autoa käytettäessä 0,27 euroa/km.

Verohallinto on antanut koulutusmenoista kaksi ohjetta: ohjeen ”Työnantajan kustantaman koulutuksen verotus” (1.1.2025, VH/7914/00.01.00/2024) sekä ohjeen ”Koulutusmenot henkilöverotuksessa” (25.4.2018, Diaarinumero A266/200/2017). Jos haluat tutustua ohjeisiin tarkemmin, löydät ne Verohallinnon sivuilta kohdasta ”Syventävät vero-ohjeet”. Ohjeissa on käsitelty erilaisten koulutusmenojen palkanluonteisuutta sekä vähennyskelpoisuutta verotuksessa ja esitelty laajasti aiheeseen liittyvää oikeuskäytäntöä.

Työnantajan kustantaman koulutuksen verovapaus laajeni merkittävästi lakimuutoksen myötä vuoden 2018 alusta. Veronalaista tuloa ei synny työnantajan kustantamasta työntekijän koulutuksesta, joka tapahtuu työnantajan tai samaan konserniin kuuluvan työnantajan intressissä. Koulutus tapahtuu lähtökohtaisesti työnantajan intressissä, kun työnantaja päättää kustantaa työntekijälle koulutusta ja se on hyödyllistä työntekijän nykyisten tai tulevien työtehtävien kannalta työnantajan tai samaan konserniin kuuluvan työnantajan palveluksessa.

Työnantajan maksamien koulutuskustannusten verovapautta arvioitaessa ei enää ole

merkitystä sillä, missä muodossa koulutus tapahtuu tai millaiseen tutkintoon tai ammattinimikkeeseen koulutus mahdollisesti johtaa. Verovapaata koulutusta voi siten olla esimerkiksi tutkintoon johtava peruskoulutus, ammattikoulutus, ammatillinen täydennyskoulutus, jatkokoulutus tai muu lisäpätevyyttä tuova koulutus.

Sääntelyä työnantajan maksamien koulutuskustannusten verovapaudesta ei kuitenkaan voida soveltaa liikkeen- tai ammatinharjoittajan oman koulutuksen kustannuksiin, koska he eivät voi olla säännöksen edellyttämällä tavalla työsuhteessa itseensä. Liikkeen- ja ammatinharjoittaja voi vähentää omia koulutuskulujaan elinkeinotoiminnan veroilmoituslomakkeella 5 (ks. myöhemmin kohdasta 2.3 Elinkeinotoiminnan kulut).

Mikäli vaadit koulutuskuluja vähennettäväksi tulonhankkimiskuluina, laadi koulutuksen liittymisestä tulonhankkimistoimintaan huolellinen selvitys ja säilytä se itselläsi. Verohallinto voi pyytää tarkempaa selvitystä kuluista. Perustele, miksi koulutus/kurssi tms. on tarpeellinen nykyisissä työtehtävissäsi. Oikeus- ja verotuskäytännössä vähennyskelpoisina on pidetty koulutusmenoja, jotka ovat aiheutuneet verovelvollisen työtehtävässä tarvittavan ammattitaidon ylläpitämisestä tai täydentämisestä. Koulutuskulujen vähennyskelpoisuudesta voi hakea verottajalta myös ennakkoratkaisun.

Tieteellisestä työstä johtuneet menot ovat myös vähennyskelpoisia tulonhankkimismenoja. Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on, että niitä ei ole korvattu stipendillä tai apurahalla. Tieteellisestä työstä syntyvät kustannukset voivat olla vähennyskelpoisia jo ennen kuin niitä vastaava tulo kertyy. Pääsäännön mukaan vähennys tehdään aina menon maksuvuonna. Tarvittaessa selvitä tulonmuodostus tieteellisestä työstäsi tarkemmin verottajalle.

Tieteellisestä työstä aiheutuneiksi kustannuksiksi on verotus- ja oikeuskäytännössä katsottu muun muassa väitöskirjan painatuskulut (KHO 8.2.1961 T 428 ja KHO 1983 II 565). Muita tieteellisestä työstä aiheutuneita vähennyskelpoisia menoja voivat olla esimerkiksi tutkimusapulaisten palkkauksesta aiheutuneet menot sekä laboratorion, tutkimusvälineiden ja koe-eläinten käytöstä aiheutuneet menot. Myös tieteelliseen työhön liittyvistä matkoista sekä niiden aikana aiheutuneista ylimääräisistä asunto- ja muista elantomenoista aiheutuneet kustannukset voivat olla vähennyskelpoisia (ks. edellä).

Tohtorinhatun ja frakin tms. juhla-asun osalta verotuskäytäntö vaihtelee. Työhön tai virkaan liittyvä vaatetus, jonka käyttö on rajoitettua ja jota ei käytetä muutoin kuin työhön- tai virkaan liittyvissä tehtävissä (esim. väitöstilaisuudet, lukukausien avajaiset ja virkaanastujaiset) tulisi hyväksyä tulonhankkimismenona vähennettäväksi.

KHO:1988-B-551

Apulaisprofessorilla oli oikeus vähentää ainoastaan virkaan liittyvissä tehtävissä käyttämänsä frakin hankkimisesta aiheutuneet kustannukset 1.804 mk veronalaisesta tulostaan tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneina kustannuksina.

Verohallinnon ohjeen mukaan vähennyskelpoisia menoja voivat olla tohtorinhatun ja siihen kuuluvan lyyran, sekä tohtorinmiekan hankkimisesta aiheutuneet kustannukset

edellyttäen, että niistä aiheutuneet menot liittyvät verovelvollisen tulonhankintaan (KHO 1993-B-523). Sen sijaan väitöstilaisuuden jälkeen järjestetyn väitöskaronkasta aiheutuneet menot eivät Verohallinnon ohjeen mukaan ole tieteellisestä työstä aiheutuneita vähennyskelpoisia menoja (KHO 26.2.1981 taltio 1071).

Erään korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisun mukaan lääketieteen professori ja ylilääkäri sai vähentää tieteellisten seurojen, kuten koti- ja ulkomaisten kirurgi- ja gynekologiyhdistysten ja Lääkäriseura Duodecimin jäsenmaksut. Nämä jäsenmaksut ovat vähennyskelpoisia silloin, kun ne liittyvät kiinteästi ammatin harjoittamiseen. Palkansaajan osalta on usein hyväksytty vähennykseksi se osa jäsenmaksusta, joka on korvausta yhdistyksen ammattiasioita käsittelevästä lehdestä.

Omat työvälineet ovat myös vähennyskelpoisia tulonhankkimiskustannuksia edellyttäen, ettei työnantaja ole niitä korvannut. Henkilökohtaisten tietokoneiden, niiden oheislaitteiden (näyttö, kaiuttimet, tulostin, skanneri jne.) ja ohjelmistojen hankintamenot voivat olla myös tulonhankkimismenona vähennyskelpoisia. Tietokoneiden vähennysoikeuden määränä voidaan pitää seuraavia prosenttiosuuksia hankintamenosta:

0 %	ei näyttöä laitteiden käytöstä työssä
50 %	näyttöä työkäytöstä
100 %	näyttö pääasiallisesta työkäytöstä (esimerkiksi huomattavat sivutulot)

Hankintameno vähennetään verotuksessa 25 prosentin vuotuisin poistoin. Pienet hankintamenot ja menojäännökset voidaan kuitenkin poistaa kerralla. Enintään 1 200 euron suuruiset hankintamenot ja menojäännökset voidaan poistaa kerralla.

Esimerkki hankintamenon poistamisesta verotuksessa:

Vuonna 2024 on hankittu tietokone hintaan 3 000 euroa, josta työkäytön osuudeksi arvioidaan 50 prosenttia.

Vähennetään vuonna 2024 25 % x 1 500 euroa = 375 euroa.

Jää 1 125 euroa, joka voidaan vähentää kokonaisuudessaan vuonna 2025.

Tietoliikenneyhteyden (esim. laajakaistaliittymä) kulut oikeuttavat vähennykseen siltä osin, kuin yhteyttä on käytetty tulonhankinnassa. Tulonhankinnassa käytetyn tietoliikenneyhteyden kuluista vähennys voidaan myöntää samoja prosenttiosuuksia ja periaatteita noudattaen kuin tietokoneiden hankintamenoa vähentäessä.

Myös työhuonekulut ovat tulonhankkimismenoina vähennyskelpoisia, jos esimerkiksi kodin yhteydessä on erillinen työhuone, jota on käytetty työhön kuuluvien tehtävien tekemiseen tai sivutulojen hankintaan. Vähennys lasketaan todellisten kustannusten mukaisesti (esim. osa vuokrasta ja lämmityskulut) tai vaihtoehtoisesti kaavamaisen vähennyksen mukaisesti (ns. työhuonevähennys).

Vähennyksen saaminen todellisten kulujen mukaan edellyttää, että kuluja on tosiasiassa syntynyt ja pystyt esittämään niistä pyydettäessä luotettavan selvityksen. Lisäksi edellytetään, että kuluja ei ole vähennetty muussa yhteydessä.

Todellisina kuluina ei voi vähentää omia ja perheen elantomenoja. Vähennyskelvottomia elantomenoja ovat muun muassa asuntolainan lyhennykset sekä korko- ja muut lainakulut. Vähennyskelvottomia elantomenoja ovat Verohallinnon ohjeen mukaan myös asumisesta ja elämisestä aiheutuneet kulut, kuten jätehuolto- ja kiinteistönhoitokulut sekä nuohous-, vakuutus-, vesi- ja hulevesimaksut. Myös asunnossa olevan työhuoneen remontointikulut ovat lähtökohtaisesti vähennyskelvottomia. Tutustu tarkemmin Verohallinnon ohjeeseen, mikäli teet vähennyksen todellisista kuluista. Tulon hankkimiseen kohdistuvaa osuutta todellisista kustannuksista voi olla haasteellista selvittää.

Kaavamaisen työhuonevähennyksen saaminen ei edellytä, että kotona olisi muusta asunnosta erillinen työhuone tai työtila varattuna työskentelyä varten. Kaavamainen vähennys kattaa myös kalusteet, kuten työtuolin tai työpöydän. Jos vaadit kaavamaista työhuonevähennystä, et voi vähentää erikseen kalusteiden hankinnasta aiheutuneita kuluja.

Muun selvityksen puuttuessa työhuonevähennys on 480 euroa vuodessa niille, jotka käyttävät työhuonetta jatkuvasti, mutta osapäiväisesti pääansiotulojensa tai huomattavien sivutulojensa hankkimiseksi. Jos omaa asuntoa käytetään satunnaisten sivutulojen hankkimiseksi, myönnetään kaavamaisena vähennyksenä 240 euroa/vuosi. Mikäli työnantaja ei ole järjestänyt työhuonetta tai mikäli työhuonetta käytetään kokopäiväisesti ja jatkuvasti pääansiotulojen hankkimiseksi, on vähennyksen määrä muun selvityksen puuttuessa 960 euroa/vuosi.

Jos käytät työhuonetta etätyön tekemiseen, vähennyksen määrä riippuu kotona tekemiesi työpäivien määrästä:

1) Jos teet etätyötä säännöllisesti, mutta kaikista työpäivistäsi vuodessa enintään 50 % on etätyöpäiviä, vähennyksen määrä on 480 euroa.
2) Jos teet etätyötä kokopäiväisesti ja kaikista työpäivistäsi vuodessa yli 50 % on etätyöpäiviä, vähennyksen määrä on 960 euroa.
3) Jos teet etätyötä satunnaisesti, vähennyksen määrä on 240 euroa.

Jos aviopuolisot käyttävät samaa asuntoa tulojensa hankkimiseen, kumpikin aviopuoliso voi tehdä yllä esitetyn mukaisen kaavamaisen työhuonevähennyksen. Jos aviopuolisot vaativat vähennystä todellisten kulujen mukaan, vähennettävä määrä jaetaan puolisoille esitetyn selvityksen perusteella.

Jos käytät työhuonetta myös muiden tulojen, kuten maatalouden ja metsätalouden tulojen tai pääomatulojen hankintaan, voidaan työhuonevähennys tehdä myös näistä tuloista. Kaikissa tulolähteissä ja tulolajeissa myönnettyjen työhuonevähennysten yhteismäärä voi

kuitenkin olla enintään 960 euroa verovuodessa, jos et esitä selvitystä suuremmista kustannuksista (ks. tarkemmin työhuonevähennyksestä Verohallinnon sivuilta, ”Verohallinnon yhtenäistämisohjeet vuodelta 2024 toimitettavaa verotusta varten”).

Yksityispraktiikkaa pitävä hammaslääkäri vähentää tulonhankkimiskulunsa ja työhuonevähennyksen yleensä lomakkeella 5 (ks. jäljempänä).

Työasuntovähennys

Työasuntovähennys myönnetään, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- olet varsinaisen työpaikkasi sijainnin vuoksi vuokrannut käyttöösi ns. työasunnon
- työasunto on vuokra-asunto, työsuhdeasunto tai asumisoikeus-/osaomistusasunto (työasuntovähennykseen ei ole oikeutta, jos työasunto on omistusasunto)
- sinulla on työasunnon lisäksi samanaikaisesti vakituinen asunto, jossa asut puolisosi ja/tai alaikäisen lapsesi kanssa. Jos olet perheetön henkilö ja hankkinut työasunnon, koska sinulla on kaksi varsinaista työpaikkaa ja kaksi eri asuntoa näiden työpaikkojen sijainnin vuoksi. Perheettömän asunnoista toinen on vakituinen asunto ja toinen on työasunto
- varsinainen työpaikkasi sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä vakituisesta asunnostasi
- työasuntosi sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä vakituisesta asunnostasi

Lähtökohtaisesti puolisoista vain toinen voi saada työasuntovähennyksen.

Työasuntovähennystä ei voi saada, jos asunto on hankittu opiskelun, vapaa-ajan vieton tai pelkän etätyön vuoksi. Katso tarkemmin Verohallinnon syventävästä ohjeesta erilaisten vapaiden ja etätyön vaikutuksista työasuntovähennykseen.

Esimerkki:

Helsingissä asuvalla perheettömällä hammaslääkärillä on virka helsinkiläisessä sairaalassa. Hän työskentelee siellä noin kolmena päivänä viikossa. Lisäksi hammaslääkäri työskentelee säännöllisesti Tampereella olevalla hammaslääkäriasemalla noin kahtena päivänä viikossa. Hammaslääkäri on vuokrannut Tampereelta asunnon, jossa hän yöpyy siellä työskennellessään. Hammaslääkärin vakituinen asunto on Helsingissä ja Tampereella oleva asunto on hänen työasuntonsa, jonka perusteella hän voi saada työasuntovähennyksen.

Työasuntovähennyksenä vähennetään työasunnosta kuukaudessa maksetun vuokran määrä, kuitenkin enintään 450 euroa kuukaudessa. Työasuntovähennys myönnetään vain täysiltä kalenterikuukausilta, joiden aikana käytössäsi on ollut kaksi asuntoa (vakituinen asunto ja työasunto). Myös työasuntovähennys vähennetään tulonhankkimiskuluna ja vain siltä osin kuin työasuntovähennyksen ja muiden tulonhankkimiskulujen yhteismäärä ylittää viran puolesta myönnettävän tulonhankkimisvähennyksen määrän (750 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrä).

Työasuntovähennys voidaan myöntää myös liikkeen- tai ammatinharjoittajalle. Tällöin edellytetään, että liikkeen- tai ammatinharjoittajalla on pysyvä toimipaikka ja että myös muut vähennyksen myöntämisen edellytykset täyttyvät.

Pysyvällä toimipaikalla tarkoitetaan toimipaikkaa, jolla työskentely on pitkäaikaista, säännöllistä ja jatkuvaluonteista. Työskentely toimipaikalla on tällöin verrattavissa työntekijän työskentelyyn varsinaisella työpaikalla.

Ilmoita työasuntovähennys OmaVerossa tai täytä työasuntovähennyksestä paperilomake 19. Lisätietoja vähennyksestä löydät Verohallinnon ohjeesta ”Työasuntovähennys” (27.3.2024, Diaarinumero VH/1715/00.01.00/2024).

3.4 Muut vähennykset

Ilmoita muut ansiotuloista tehtävät vähennykset, kuten vähennys takaisin perityistä etuuksista, OmaVerossa tai lomakkeella 50A kohdassa 8.6 Muut vähennykset. Veronmaksukyvyn alentumisvähennystä voit vaatia OmaVerossa tai lomakkeella 50A kohdassa 8.1.

Ilmoita OmaVerossa tai lomakkeen 50A kohdassa 8.6 myös yliopistolle tai korkeakoululle tekemäsi lahjoitus. Lahjoitusvähennyksen voi tehdä rahalahjoituksesta, joka on osoitettu yliopistolle tai korkeakoululle tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen ja joka on ollut vähintään 850 euroa ja enintään 500 000 euroa.

3.5 Matkakulut

Vuonna 2024 asunnon ja työpaikan välisiä matkakuluja voi vähentää enintään 7 000 euroa ja omavastuu on 900 euroa. Vähennyksen määrä pienenee aikaisemmasta ja on siis enintään omavastuun ylittävä määrä 6 100 euroa. Ilmoita matkakulut kokonaisuudessaan eli älä vähennä summasta omavastuuosuutta. Verohallinto vähentää sen puolestasi. Ilmoita matkakulut OmaVerossa tai paperilomakkeella 1A (Matkakulut - Asunnon ja työpaikan väliset matkat). Muista ottaa huomioon etätyöpäivät ja ilmoita matkakulut vain toteutuneiden matkojen mukaan. Ilmoita myös muut matkakulut OmaVerossa tai käytä seuraavia lomakkeita:

- viikonloppumatkat kotipaikkakunnalle esimerkiksi perheesi luo – lomake 1B
- vakituisen asunnon (eli kodin) ja toissijaisen työpaikan väliset matkat – lomake 1C
- tulonhankkimismenoina vähennettävät matkat eli tilapäiset työmatkat erityiselle työntekemispaikalle (ml. esimerkiksi rakennus-, maanrakennus- tai metsäalan matkat) – lomake 1D

Matkakulut asunnolta työpaikalle ja takaisin lasketaan halvimman kulkuneuvon mukaan (esim. kausilippu Pääkaupunkiseudulla). Vaikka kulkisi työmatkansa omalla autolla tai

työsuhdeautolla, voi työmatkakulut yleensä vähentää halvimman kulkuneuvon mukaisesti. Vain poikkeuksellisesti työmatkakulut voidaan vähentää myös oman auton tai työsuhdeauton käytön perusteella. Oman auton tai työsuhdeauton käyttö hyväksytään, kun työhön meno tai paluu tapahtuu yöllä klo 00.00 – 05.00 välisenä aikana tai julkisia kulkuneuvoja ei ole lainkaan käytettävissä tai kävelymatka on yhdensuuntaisella matkalla yhteensä vähintään 3 kilometriä. Esimerkiksi jos kävelymatkasi kotoa pysäkille on kaksi kilometriä ja matkan määränpäässä kävely pysäkiltä työpaikallesi on myös kaksi kilometriä, on kävelymatka yhdensuuntaisella matkalla yhteensä neljä kilometriä. Oman auton mukaan kulut voi vähentää myös silloin, kun julkiset yhteydet ovat niin huonot, että niitä joutuisi työmatkalla (meno/paluu) odottelemaan yhteensä vähintään kaksi tuntia.

Mikäli omaa autoa pidetään halvimpana kulkuneuvona, tästä aiheutuneina kuluina voi vähentää 0,27 euroa/km. Myönnettäessä vähennys työsuhdeauton mukaan, joka on käyttöetuauto, vähennyksen määrä on 0,21 euroa/km. Vapaan työsuhdeautoetuauton ollessa halvin kulkuneuvo asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin vähennys on myös 0,21 euroa/km. Moottoripyörällä vähennys on 0,21 euroa/km ja mopolla 0,12 euroa/km. Jos kulkee työmatkansa pyörällä tai sähköpyörällä, saa vähentää 100 euroa vuodessa (ks. tuloverolain 93 § ja Verohallinnon päätös matkakuluvähennyksen määrästä vuodelta 2024 toimitettavassa verotuksessa).

Lue tarkemmin matkakulujen vähentämisestä Verohallinnon ohjeesta ”Matkakustannusten vähentäminen palkansaajan verotuksessa” (17.12.2024, Diaarinumero VH/7824/00.01.00/2024).

Jos käytät kodin ja työpaikan väliseen matkaan työsuhdematkalippua, ilmoita asunnon ja työpaikan väliset matkakulut vähentämättä niistä työsuhdematkalipun arvoa. Työnantajasi ilmoittaa työsuhdematkalipun arvon Verohallinnolle, ja Verohallinto ottaa sen huomioon tuloissasi ja matkakuluvähennyksessäsi. Työsuhdematkalippu on verovapaata tuloa 3 400 euroon asti.

Jos hammaslääkäri on hankkinut asunnon vieraalta paikkakunnalta, missä hän työskentelee viikon arkipäivät ja perhe asuu toisella paikkakunnalla, saa hän vähentää matkakustannukset kotona käynneiltä pääsääntöisesti vain kerran viikossa halvinta kulkuneuvoa käyttäen

Jos hammaslääkäri lähtee aamulla palkkatyöhön ja jatkaa sieltä matkaansa yksityispraktiikalleen ja tulee sieltä kotiin, kodin ja työpaikan välisenä matkana pidetään matkaa aamulla palkkatyöhön ja matkaa illalla yksityisvastaanotolta kotiin. Siirtymiset vastaanotoilta toisille sen sijaan ovat yleensä ns. varsinaisia työmatkoja ja näistä aiheutuneet kulut vähennettävissä todellisten kustannusten mukaan, eikä välttämättä halvimman kulkuneuvon mukaan. Myöskään 900 euron omavastuuta ei sovelleta varsinaisiin työmatkoihin:

KHO:1982-B-II-547

Henkilö K oli hoitanut varsinaisen virkansa päivittäin 8.00 - 10.00 ja 14.00 - 18.00 välisinä aikoina ja lisäksi hoitanut isännöitsijän tehtäviä 10.00 - 14.00 välisenä aikana toisaalla samassa kaupungissa.

Ehtiäkseen työkohteesta toiseen hän oli joutunut käyttämään omaa autoaan. Verotuksessa oli työmatkakustannukset vähennetty vain linja-auton kuukausilipun mukaan.

KHO katsoi, että asunnon ja varsinaisen työpaikan väliset matkat oli vähennettävä linja-auton mukaan. Eri työpaikkojen välisistä matkoista aiheutuneet kustannukset eivät olleet tulo- ja varallisuusverolain 26 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja matkakustannuksia. K:lla oli näin ollen tulo- ja varallisuusverolain 25 §:n nojalla oikeus tulon hankkimisesta johtuneina menoina vähentää tulostaan oman auton käytöstä eri työpaikkojen välisiltä matkoilla aiheutuneet kulut.

Työmatkakulujen osalta työnantaja voi korvata verovapaasti toissijaiseen työpaikkaan tehdystä matkasta johtuvat matka- ja majoituskustannukset sellaisille työntekijöille, jotka työskentelevät säännöllisesti useammassa saman työnantajan toimipisteessä. Toissijaisena työpaikkana pidetään sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka. Sen sijaan, mikäli työnantaja korvaa työntekijälle työntekijän kodin ja ensisijaisen työpaikan väliset matkakustannukset tai osan niistä, korvaus on työntekijän veronalaista palkkatuloa.

Mikäli työnantaja ei ole korvannut toissijaiselle työpaikalle tehdyistä matkoista aiheutuneita matkustamiskustannuksia ja kohtuullisia majoittumiskustannuksia, verovelvollinen saa vähentää kustannukset omassa verotuksessaan. Matkat toissijaisen työpaikan ja sen sijainnin vuoksi tarpeellisen majoittumispaikan välillä vähennetään kuitenkin samalla tavalla kuin asunnon ja varsinaisen työpaikan väliset matkat.

Esimerkki:

Hammaslääkäri työskentelee kuntayhtymän palveluksessa. Vakituinen koti hänellä on Joensuussa. Hän työskentelee joka viikko kolme päivää viikossa Joensuussa ja yhden päivän Liperissä sekä yhden päivän Rääkkylässä kyseisen kuntayhtymän lukuun. Joensuuta voidaan pitää hänen vakituisena työpaikkanaan ja Liperiä sekä Rääkkylää toissijaisena työpaikkana. Työnantaja voi korvata matka- sekä majoittumiskustannukset Liperissä ja Rääkkylässä käynneiltä verovapaasti. Verovapaata päivärahaa ei näiltä matkoilta voida maksaa.

KHO 2013:137

Silmälääkäri A oli tehnyt omistamansa B Oy:n palveluksessa asuinpaikkakunnaltaan kuudessa muussa kunnassa sijaitseviin C Oy:n optikkoliikeketjun liikkeisiin matkoja yhteensä 138 työpäivänä. B Oy:llä oli yhteistyösopimus optikkoliikeketjun kanssa siitä, että silmälääkäri tuotti lääkäripalvelut potilaille, päätti itsenäisesti palkkioista ja toimitutti laskutuksen optikkoliikkeiden kautta. Optikkoliikeketju antoi B Oy:n silmälääkärin käyttöön vastaanottotilat tarvittavine laitteineen ja avustavine henkilökuntineen, huolehti potilasasiakirjoista sekä maksun perinnästä ja tilityksestä B Oy:lle.

Korkein hallinto-oikeus katsoi, että optikkoliikeketjun eri paikkakunnilla olevia liiketiloja oli pidettävä B Oy:n vakituisina toimipaikkoina. A:n asuinpaikkakunnalla sijaitsevia vastaanottotiloja oli pidettävä A:n ensisijaisina varsinaisina työpaikkoina ja muita mainittuja vastaanottotiloja A:n toissijaisina työpaikkoina. Kun näihin toissijaisiin työpaikkoihin tehdyistä matkoista A:lle maksettavat matkustamiskustannusten korvaukset olivat näin ollen A:n verovapaata tuloa, B Oy:n ei ollut toimitettava ennakonpidätystä maksamistaan korvauksista.

4. Pääomatulot

OmaVerossa tai paperilomakkeilla 50B, 7H, 7K ja 7L sekä 9 ja 9A paperilomakkeilla ilmoitettavia pääomatuloja ovat korkotulot, vuokratulot, myyntivoitot, puun myyntitulot sekä muu sellainen tulo, jota varallisuuden voidaan katsoa kerryttäneen. Lomake 50B on korvannut esitäytetyn veroilmoituksen ilmoitusosan. Lomakkeen 50B täyttöohjeista löydät myös tarkempia ohjeita pääomatuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä.

Vuonna 2024 pääomatulojen tuloveroprosentti on 30. Jos pääomatulojen yhteismäärä ylittää 30 000 euroa kalenterivuoden aikana, ylimenevästä määrästä on maksettava 34 prosentin suuruinen vero.

4.1 Vuokratulot ja vuokraustoiminnan tappiot

Vuokratulot osakehuoneistosta ja kiinteistöstä sekä alivuokralaistulot selvitetään OmaVerossa tai lomakkeilla 7 (H tai K). Vuokratulot tulostetaan viran puolesta esitäytetylle veroilmoitukselle, jos tiedot ovat Verohallinnon tiedossa.

Verottaja tutkii muun muassa vuokratulosta vähennettyjen kulujen oikeellisuutta. Pidä saatavilla vuokraukseen liittyvät muistiinpanot ja tositteet, koska ne voidaan pyytää nähtäväksi. Verotuksessa tutkitaan myös sellaisten huoneistojen ja rakennusten käyttöä, joiden käyttötarkoitus ei ole Verohallinnon tiedossa. Verohallinto voi pyytää selvityksen esimerkiksi tyhjinä pitämistäsi tai sukulaiselle yhtiövastiketta vastaan vuokraamastasi huoneistoista. Vuokra-asuntoon liittyvien kulujen vähentämiseen vaikuttaa se, oletko perinyt asunnosta yleisen hintatason mukaista vuokraa vai oletko vuokrannut asunnon alihintaan tai esimerkiksi yhtiövastiketta vastaan. Verohallinnon ohjeen mukaan voit vähentää vuokraukseen kohdistuvat kulut kokonaisuudessaan vain, jos olet antanut kohteen vuokralle tulonhankkimistarkoituksessa. Tämä tarkoittaa sitä, että olet perinyt kohteesta käypää vuokraa. Käypänä vuokrana voidaan pitää kohtuullista vuokraa, jota vastaavasta asunnosta yleisesti maksetaan samalla paikkakunnalla. Jos sinulla ei ole tietoa vuokratasosta, käypänä vuokrana voidaan pitää asuntoedun verotusarvoa eli luontoisetuarvoa.

Kun asunto on vuokrattu alihintaan, voit vähentää kuluja korkeintaan saamiesi vuokratulojen verran. Jos annat asunnon vuokralle alle käyvän vuokran, et Verohallinnon ohjeen mukaan voi vähentää verotuksessa asuntoon kohdistuvaa lainan korkoa ja lainan järjestelykuluja lainkaan. Kyseessä ei tällöin ole tulonhankkimislaina, koska asuntoa ei käytetä tulon hankkimiseen. Kun asunto on vuokrattu alihintaan, verotuksessa ei vähennetä myöskään vuokrauksesta mahdollisesti syntynyttä tappiota.

Vuokratuloista vähennetään OmaVerossa tai lomakkeella 7 (H tai K) vuokratulon hankkimiseen liittyvät kustannukset, kuten yhtiövastikkeet (hoitovastikkeet), huoneiston kunnossapitokulut ja muita vuokraamiseen liittyviä vähennyskelpoisia kuluja. Kulut vähennetään pääsäännön mukaan sinä vuonna, jolloin olet maksanut ne. Rahoitusvastikkeen (pääomavastikkeen) vähennyskelpoisuus tulee aina selvittää veroilmoituksella erikseen. Rahoitusvastike on vähennyskelpoinen, jos se on luettu

asunto-osakeyhtiön tuloksi eli tuloutettu. Tämän voit tarkistaa asunto-osakeyhtiön isännöitsijältä.

Remontti voi olla joko vuosikorjausta tai perusparannusta. Tämä vaikuttaa siihen, miten kuluja voi vähentää eli vuosikorjaukset lähtökohtaisesti maksuvuonna ja perusparannus vuotuisina tasapoistoina tai vasta asunnon myynnin yhteydessä. Jos remontti on sekä vuosikorjausta että perusparannusta, remontin kustannukset pitää jakaa vuosikorjauskuluihin ja perusparannusmenoihin remontin laadun ja laajuuden mukaan. Vuosikorjauksessa huoneisto tai rakennus saatetaan alkuperäistä vastaavaan kuntoon. Perusparannuksessa taas huoneistoa tai rakennusta muutetaan tasokkaammaksi tai esimerkiksi laajennetaan.

Myös remontin ajankohdalla voi olla merkitystä siihen, voiko kuluja vähentää vuokratulosta vai katsotaanko niiden olevan osa vuokrattavan asunnon hankintahintaa. Kulut ovat vähennyskelpoisia vuokratulosta vuokraustoiminnan aloittamisesta lähtien siihen asti, kun asunto on vuokrattuna. Vuokraustoiminnan katsotaan alkavan yleensä siitä hetkestä, kun alat etsiä vuokralaista asuntoon eli esimerkiksi teet toimeksiannon vuokravälitysliikkeelle tai ilmoitat vuokrattavasta asunnostasi verkkosivuilla. Kuluja voi vähentää vain vuokrausajalta, ei siis esimerkiksi siltä ajalta, jolloin käytät asuntoa itse. Menot ovat kuitenkin lähtökohtaisesti vähennyskelpoisia myös siltä ajalta kuin asunto on tyhjillään esimerkiksi vuokralaisen vaihtuessa tai remontin ajan, kunhan asunto on vuokraustoiminnan käytössä. Sinun on osoitettava asunnon vuokraustarkoitus esimerkiksi vuokrausilmoituksin tai välityssopimuksin. Lue vuokratulojen verotuksesta tarkemmin Verohallinnon sivuilta: https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/vuokratulot/. Verohallinnon syventävään ohjeeseen kannattaa myös tutustua: ”Vuokratulojen verotus” (18.12.2024, Diaarinumero VH/6000/00.01.00/2024).

Kiinteistöstä saadusta vuokratulosta voidaan vähentää myös muun muassa vuokrattuun osaan kohdistuva kiinteistövero. Tarkempia ohjeita vähennyksistä löydät lisäksi lomakkeiden 7 (H j K) täyttöohjeista.

4.2 Arvopapereiden ja muun omaisuuden luovutusvoitot ja –tappiot

Kun myyt osakkeita tai muita arvopapereita, sinulle tulee niistä yleensä joko myyntivoittoa eli luovutusvoittoa tai myyntitappiota eli luovutustappiota. Kun lasket voiton tai tappion määrää, vähennä esimerkiksi osakkeiden myyntihinnasta osakkeista maksamasi ostohinta ja mahdollinen varainsiirtovero sekä voiton hankkimiskulut, kuten välityspalkkiot ja toimitusmaksut.

Luovutusvoitot ja -tappiot on merkitty esitäytetylle veroilmoitukselle valmiiksi, mikäli voiton tai tappion määrä on Verohallinnon tiedossa. Tarkista aina esitäytetyt tiedot! OmaVerossa tarkistaminen on kätevää. Tarkempia ohjeita löydät Verohallinnon sivuilta https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/sijoitukset/osakkeiden_myynt/.

Omaisuuden hankintamenon ja voiton hankkimisesta olleiden menojen yhteismäärän sijasta luovutusvoitto voidaan laskea vähentämällä luovutushinnasta ns. hankintameno-

olettama. Hankintameno-olettamaa käytetään vain luonnollisen henkilön tai kuolinpesän verotuksessa ja vain silloin, kun luovutusvoitto verotetaan tuloverolain mukaan. Hankintameno-olettamaa voidaan käyttää myös silloin, kun luovutetaan perintönä, lahjana tai osituksessa saatua omaisuutta.

Hankintameno-olettama tarkoittaa sitä, että luovutusvoittoa laskettaessa luovutushinnasta vähennetään aina vähintään 20 prosenttia luovutushinnasta, jos olet omistanut omaisuuden luovutushetkellä alle 10 vuoden ajan. Hankintameno-olettama on 40 prosenttia luovutushinnasta, jos olet omistanut omaisuuden luovutushetkellä vähintään 10 vuoden ajan.

Hankintameno-olettama vähennetään hankintamenon ja voiton hankkimisesta olleiden menojen yhteismäärän sijasta, jos hankintameno-olettaman mukaan laskettu vähennys on suurempi. Voitto lasketaan verovelvolliselle edullisemmalla tavalla. Voittoa laskettaessa vähennetään siis joko hankintamenon ja voiton hankkimisesta olleiden menojen yhteismäärä tai hankintameno-olettaman mukaan laskettu vähennys, mutta ei molempia. Hankintameno-olettaman lisäksi ei saa vähentää (todellista) hankintamenoa tai voiton hankkimisesta olleita menoja (myyntikuluja).

Vuodesta 2016 alkaen omaisuuden myynnistä tai muusta luovutuksesta syntyneet tappiot vähennetään kaikista pääomatuloista. Ennen vuotta 2016 syntyneet myyntitappiot vähennettiin vain myyntivoitoista, ei kaikista pääomatuloista. Vähennyskelpoinen luovutustappio vähennetään omaisuuden luovutuksista syntyneistä veronalaisista voitoista/kaikista pääomatuloista luovutustappion syntymisvuonna ja viitenä seuraavana verovuonna. Jos sinulla ei ole lainkaan pääomatuloja tai pääomatuloja on vähemmän kuin vähennettäviä myyntitappioita, vähennys siirtyy seuraaville viidelle vuodelle. Myyntitappion perusteella et kuitenkaan voi saada alijäämähyvitystä ansiotulojen verotuksessa.

Jos esitäytetyt tiedot ovat virheellisiä, korjaa tiedot. Omaisuuden myynnistä tai vaihtamisesta saadut luovutusvoitot ja -tappiot selvitetään OmaVerossa tai lomakkeella 9 tai 9A.

Luonnollisen henkilön tai kuolinpesän saama omaisuuden luovutusvoitto ei ole veronalaista tuloa, jos verovuonna luovutetun muun omaisuuden kuin tavanomaisen koti-irtaimiston yhteenlasketut luovutushinnat ovat enintään 1 000 euroa. Sellaisen omaisuuden luovutusta, josta saatu voitto on sitä koskevien erityisten säännösten mukaan verovapaa, ei oteta huomioon 1 000 euron rajaa laskettaessa. Näin ollen esimerkiksi oman asunnon verovapaa luovutusvoitto ei vaikuta vapaaosaan. Luovutustappiota ei voi vähentää, jos verovuonna luovuttamasi omaisuuden hankintamenot ovat olleet yhteensä enintään 1 000 euroa ja myös luovutushinnat ovat yhteensä enintään 1 000 euroa.

Ilmoita myös verovapaat luovutusvoitot ja vähennyskelvottomat luovutustappiot.

Huomattava on, että myös perintönä saadun omaisuuden (esimerkiksi asunto-osake) myynnistä syntyvästä myyntivoitosta joudutaan maksamaan myyntivoittoveroa.

Myyntivoitto on näissä tapauksissa myyntihinnan ja perintöverotuksessa käytetyn verotusarvon välinen erotus ja vero tästä siis 30/34 prosenttia. Jos aikoo myydä perintönä saadun omaisuuden välittömästi perinnön saatuaan, kannattaa miettiä, kummasta verosta muodostuu suurempi rasitus, perintöverosta vai myyntivoittoverosta. Jos laskee perintöveron muodostuvan edullisemmaksi, on kannattavaa ilmoittaa perintöverotusarvo mahdollisimman korkeaksi, jolloin myyntivoittoa syntyy vähemmän.

4.3 Osakaslainat

OmaVerossa tai lomakkeella 13 ilmoitetaan osakaslaina eli osakeyhtiöstä vuonna 2024 otettu laina ja verovuoden päättyessä eli 31.12.2024 takaisin maksamatta oleva rahalaina. Edellytyksenä on, että lainansaaja, hänen perheenjäsenensä tai he yhdessä omistavat vähintään 10 prosenttia lainan myöntäneen yhtiön osakkeista tai äänimäärästä. Suoraan omistukseen rinnastetaan välillinen omistus eli omistus toisen yhtiön kautta. Osakaslaina luetaan lainan saajan pääomatuloksi, vaikka hän ei itse omistaisi lainkaan yhtiön osakkeita, jos muiden perheenjäsenten omistus- tai äänimääräosuus on yhteensä vähintään 10 prosenttia. Perheenjäseninä pidetään puolisoa ja alaikäisiä lapsia.

Tarkista, ovatko tiedot jo valmiina esitäytetyssä veroilmoituksessa. Jos veroilmoituksen tiedot osakaslainoista ovat oikein, sinun ei tarvitse tehdä mitään.

Lainansaajalla on oikeus vähentää tulonhankkimismenona pääomatuloistaan tuloksi luetusta osakaslainasta takaisin maksamansa määrä, jos maksu on suoritettu viimeistään viidentenä verovuonna lainan nostamisvuoden jälkeen.

Mikäli aikaisempina vuosina tuloksi luetusta osakaslainasta on osa maksettu takaisin vuonna 2024, takaisin maksettu erä ilmoitetaan OmaVerossa tai lomakkeella 13.

4.4 Pääomatuloa olevat eläkkeet ja PS-sopimuksen mukaiset suoritukset

Ilmoita OmaVerossa tai lomakkeella 50B pääomatulona verotettavat vapaaehtoisen eläkevakuutuksen tai pitkäaikaissäästämissopimuksen (PS-sopimuksen) suoritukset.

4.5 Muut pääomatulot

Ilmoita esitäytetyltä veroilmoitukseltasi puuttuvat muut pääomatulosi tai korjaa tietoja OmaVerossa tai lomakkeella 50B (kohta 3). Muita pääomatuloja ovat muun muassa seuraavat (katso tarkemmin Verohallinnon ohjeista):

Korkotulot

Lähdeverotettuja (pankki perinyt 30 prosentin lähdeveron) tai verovapaita korkotuloja ei ilmoiteta veroilmoituksessa. Muut korkotulot tulee sen sijaan ilmoittaa OmaVerossa tai lomakkeella 50B. Myös viimeksi mainittuihin liittyvä pääoma tulee ilmoittaa varallisuutena.

Kurssivoitto

Luonnollisen henkilön saama muuhun kuin tulonhankkimistoimintaan liittyvien valuuttakurssivoittojen yhteismäärä 500 euroon asti vuodessa on verovapaata tuloa. Mainitun määrän ylittävät kurssivoitot ovat veronalaista tuloa.

Sijoitusrahaston tuotto

Kotimaisen sijoitusrahaston tuotto-osuuksille maksettu vuotuinen tuotto on veronalaista pääomatuloa. Verohallinto saa tiedot suoraan sijoitusrahastosta. Ulkomaisen sijoitusrahaston tuotto-osuus ja rahasto-osuuden pääoma on sen sijaan ilmoitettava OmaVerossa tai lomakkeella 16B.

Sijoitusrahaston rahasto-osuuksien lunastuksista tai luovutuksista saadut voitot, jotka ovat veronalaista pääomatuloa, on ilmoitettava OmaVerossa tai lomakkeella 9A.

Osakesäästötili

Osakesäästötili otettiin käyttöön vuoden 2020 alusta lukien. Osakesäästötilille voi tallettaa rahavaroja vuodesta 2024 alkaen enintään 100 000 euroa ja niitä voi sijoittaa ainoastaan listattujen yhtiöiden osakkeisiin. Osakesäästötilin suhteellista tuottoa verotetaan vasta sitten, kun tililtä nostetaan varoja. Verohallinto on antanut ohjeen ”Osakesäästötilin verotus” (1.1.2024, Diaarinumero VH/6117/00.01.00/2023).

Kun nostat varoja osakesäästötililtä, varat jaetaan tuottoon ja pääomaan. Tuotto on veronalaista tuloa, pääoma taas verotonta. Pankki tai muu palveluntarjoaja laskee tuoton puolestasi ja perii ennakonpidätyksen, joka on 30 prosenttia tuotosta.

Jos olet nostanut varoja osakesäästötililtä verovuoden aikana, tuoton määrä ja ennakonpidätys siirtyvät esitäytetylle veroilmoituksellesi automaattisesti. Osakesäästötilin tuotto näkyy veroilmoituksen kohdassa "Osakesäästötilin tuotto ja tappio".

Jos et ole nostanut varoja osakesäästötililtä verovuoden aikana, veroilmoituksen kohdassa "Osakesäästötilin tuotto ja tappio" ei näy tuottoa. Osakesäästötilin tiedot ja tilillä olevien varojen käypä arvo näkyvät kuitenkin kohdassa "Varat".

Kapitalisaatiosopimuksen ja säästöhenkivakuutuksen verotus

Kun kapitalisaatio- tai säätöhenkivakuutussopimuksen perusteella nostetaan varoja, verotettavaksi pääomatuloksi luetaan tuoton suhteellinen osuus tilillä olevista varoista. Kapitalisaatiosopimuksen ja säästöhenkivakuutuksen tappio on jatkossa vähennettävissä verotuksessa. Vuodesta 2020 alkaen tuloverolakiin on lisätty säännökset kapitalisaatiosopimuksesta saatavien tuottojen sekä kapitalisaatiosopimuksen luovutusten verotuksesta. Lue lisää Verohallinnon ohjeesta ”Kapitalisaatiosopimuksen verotus” (20.12.2023, Diaarinumero VH/2860/00.01.00/2023).

Pääomatulona verotettava tulo virtuaalivaluutan louhinnasta

Lisätietoja löydät Verohallinnon ohjeesta ”Virtuaalivaluuttojen verotus” (22.1.2020, Diaarinumero VH/5083/00.01.00/2019).

5. Osingot ja ylijäämät

Vuonna 2024 saadut ja nostettavissa olleet osingot ja ylijäämät ilmoitetaan OmaVerossa tai lomakkeella 50B. Osinkotulot erotellaan sen mukaan, ovatko ne saatu pörssinoteeratusta (julkisesti noteeratusta eli listatusta) yhtiöstä vai ei.

Osinkotulot on merkitty esitäytetylle veroilmoitukselle ja sinun tulee korjata niitä bruttomääräisenä. Verotuspäätöksessä näytetään Verohallinnon laskema verovapaa ja veronalainen osinko.

Julkisesti noteeratun yhtiön (listatun yhtiön) jakamasta osingosta 85 prosenttia on veronalaista pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata tuloa.

> **Esimerkki:**
> Anna saa vuonna 2024 pörssiyhtiöstä osinkoa 10 000 euroa.
> Annan veronalainen osinkotulo (85 % x 10 000 e) = 8 500 euroa
> Vero pääomatulosta (30 % x 8 500 euroa) = 2 550 euroa

Muun kuin julkisesti noteeratun (listaamattoman yhtiön) jakama osinko luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle jaetaan pääomatulo-osinkoon ja ansiotulo-osinkoon.

Listaamattoman yhtiön jakamasta osingosta 25 prosenttia on veronalaista pääomatuloa ja 75 prosenttia verovapaata tuloa siltä osin kuin osingon määrä vastaa enintään osakkeiden matemaattiselle arvolle laskettua 8 prosentin vuotuista tuottoa. Jos osingonsaajan verovuonna saamien tällaisten osinkojen yhteismäärä ylittää 150 000 euroa, ylimenevästä osasta on veronalaista pääomatuloa 85 prosenttia ja verovapaata tuloa 15 prosenttia.

Jos osinko on yli 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta, ylimenevästä osasta 75 prosenttia on veronalaista ansiotuloa ja 25 prosenttia verovapaata tuloa.

Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan yhtiön verovuotta edeltävän vuoden nettovarallisuuden perusteella siten, että yhtiön tilinpäätöshetken nettovarallisuus (varat – velat) jaetaan yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Yhtiön lunastamia ja muutoin hankkimia omia osakkeita ei oteta laskelmassa huomioon.

> **Esimerkki:**
> Antti omistaa kaikki Yhtiö Oy:n osakkeet, joiden yhteinen matemaattinen arvo on 1 500 000 euroa. Hän saa yhtiöstä vuonna 2024 osinkoa 100 000 euroa. Osinko on alle 8 prosenttia matemaattisesta arvosta (8 % x 1 500 000 e = 120 000 e). Antin saamasta osinkotulosta 25 000 euroa on hänen

veronalaista pääomatuloaan, josta menee veroa 30 % eli 7 500 euroa. Loput 75 000 euroa osingosta on Antille verovapaata tuloa.

Esimerkki:
Edellisen esimerkin Antti saakin osinkoa Yhtiö Oy:stä 200 000 euroa. Osinko on yli 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta. Ylimenevästä osasta (80 000 eurosta) on veronalaista ansiotuloa 60 000 euroa (75 % x 80 000 e) ja verovapaata tuloa on 20 000 euroa (25 % x 80 000 e). Vero ansiotulona verotettavasta osuudesta määräytyy Antin oman veroprosentin mukaan.

Luonnollisen henkilön tai kuolinpesän elinkeinotoiminnan tulolähteeseen kuuluvien osinkojen veronalainen osuus määräytyy myös sen mukaan, onko osingon jakaja julkisesti noteerattu yhtiö vai muu kuin julkisesti noteerattu yhtiö. Muilta kuin julkisesti noteeratuilta yhtiöiltä saaduista osingoista 75 prosenttia on veronalaista elinkeinotoiminnan tuloa ja 25 prosenttia on verovapaata tuloa. Julkisesti noteeratuilta yhtiöiltä saaduista osingoista 85 prosenttia on veronalaista elinkeinotoiminnan tuloa ja 15 prosenttia on verovapaata tuloa. Jos osakkeet kuuluvat elinkeinotoiminnan varallisuuteen, saadut osingot selvitetään lomakkeella 5 (ks. jäljempänä).

Ulkomaiselta yhtiöltä saadun osingon veronalaisuus määräytyy samalla tavalla kuin suomalaisesta yhtiöstä saadun osingon veronalaisuus, kun ulkomaisen yhtiön verotuksellinen kotipaikka on toisessa EU/ETA-valtiossa tai sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on osinkoihin sovellettava verosopimus. Muusta kuin EU/ETA-valtiosta tai verosopimusvaltiosta saatu osinko on kokonaan veronalaista ansiotuloa. Ulkomaisista yhtiöistä saadut osinkotulot ilmoitetaan OmaVerossa tai lomakkeella 16B.

Osuuskunnan ylijäämät

Julkisesti noteeratun osuuskunnan jakamasta ylijäämästä 85 prosenttia on veronalaista pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata tuloa, kun saajana on yksityishenkilö tai kuolinpesä. Osuuskunta on julkisesti noteerattu esimerkiksi silloin, kun sen osuudella tai osakkeella käydään kauppaa arvopaperipörssissä.

Muista kuin julkisesti noteeratuista osuuskunnista saaduista ylijäämistä 25 prosenttia on veronalaista pääomatuloa ja 75 prosenttia verovapaata tuloa 5 000 euron vuotuiseen yhteismäärään saakka, kun saajana on yksityishenkilö. Kun ylijäämät ylittävät 5 000 euroa, ylimenevästä määrästä on veronalaista pääomatuloa 85 prosenttia ja verovapaata tuloa 15 prosenttia.

Jos osuuskunnassa on alle 500 osuusmaksun maksanutta jäsentä, on ylijäämä saajan ansiotuloa siltä osin, kun se ylittää saajan kaikista kyseisen osuuskunnan osuuksista ja osakkeista omaan pääomaan merkitylle määrälle lasketun 8 prosentin vuotuisen tuoton. Ylimenevästä osasta 75 prosenttia on veronalaista ansiotuloa ja 25 prosenttia verovapaata tuloa. Osuuksista osuuskunnan pääomaan merkitty määrä on usein sama kuin osuudesta maksetun osuusmaksun määrä. Ansiotulona verotettaviin ylijäämiin ei sovelleta edellä mainittua 5 000 euron lievennystä.

Yksityishenkilön osuuskunnasta ostojensa suhteessa saama ylijäämänpalautus on kuitenkin verovapaata siltä osin kuin palautettava ylijäämä on muodostunut saajan elantomenoihin liittyvistä ostoista. Verovapaata tuloa ovat myös tavanomaiset bonukset ja asiakashyvitykset, joita kuluttaja-asiakkaat ovat saaneet ostojensa perusteella.

6. Ennakonpidätykset pääomatuloista ja osingoista

Tarkista esitäytetyt tiedot. Jos olet maksanut ennakkoveroa tai lisäennakkoa, ne otetaan huomioon maksetun suuruisina. Ennakonpidätys toimitetaan paitsi julkisesti noteeratun eli listatun yhtiön myös muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön maksamista osingoista. Ennakonpidätys julkisesti noteeratun yhtiön maksamista osingoista on 25,5 prosenttia. Ennakonpidätys muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön maksamista osingoista on 7,5 prosenttia 150 000 euron rajaan asti. Osinkojen 150 000 euron ylittävästä osasta ennakonpidätys on 28 prosenttia. Osinkoa jakava yhtiö seuraa samalle saajalle maksamiensa osinkojen 150 000 euron rajan ylittymistä. Sijoitusrahaston tuotto-osuuden ennakonpidätys ja osakesäästötilin tuottojen ennakonpidätys on 30 prosenttia.

7. Pääomatuloista tehtävät vähennykset

7.1 Arvopapereiden hoito- ja säilyttämismenot

Kyseisiä menoja koskee 50 euron omavastuuosuus, jonka Verohallinto vähentää viran puolesta. Jos veroilmoituksestasi puuttuu arvopapereiden hoito- ja säilyttämismenoja tai tiedoissa on virheitä, ilmoita kaikkien vuoden aikana maksamiesi hoito- ja säilyttämismenojen yhteismäärä OmaVerossa tai lomakkeella 50B.

7.2 Takaisin maksetut osakaslainat

Mikäli aikaisempina vuosina tuloksi luetusta osakaslainasta on osa maksettu takaisin vuonna 2024, takaisin maksettu erä ilmoitetaan OmaVerossa tai lomakkeella 13.

7.3 Muut tulonhankkimismenot

Jos pääomatulojen hankintaan liittyy muita tulonhankkimismenoja tai tiedoissa on virheitä, ilmoita tulonhankkimismenojen yhteismäärä OmaVerossa tai lomakkeella 50B. Tulonhankkimismenoja voivat olla esimerkiksi sijoittajan ammattikirjallisuus, tietoliikenneyhteys ja tietokoneen hankintameno. Jos hyödykkeellä on käyttöä sekä tulonhankkimistoiminnassa että yksityistaloudessasi, menot ovat vähennyskelpoisia vain tulonhankkimistoiminnan osalta. Tällaisissa tilanteissa menojen on oltava järkevässä suhteessa tavoiteltuun hyötyyn nähden ollakseen verotuksessa vähennyskelpoisia. Tässä kohdassa ilmoitetaan lisäksi esimerkiksi jälkimarkkinahyvitys.

Tässä kohdassa ilmoitetaan myös takausvelan korot. Milloin takaaja tai muun vakuuden asettaja sitoumuksensa perusteella on maksanut takausvelan korkoja, ovat nämä vähennyskelpoisia vain, jos alkuperäisellä velallisella olisi ollut oikeus niiden

vähentämiseen elinkeinotoimintaan tai maatalouteen kohdistuvina korkoina. Vähennyskelpoisia ovat ne korot, jotka ovat kertyneet sinä aikana, kun velallinen on esimerkiksi ulosotossa todettu maksukyvyttömäksi.

7.4 Vähennyskelpoiset korot ja muutokset velkatietoihin

Ilmoita esitäytetyltä veroilmoitukseltasi puuttuvat korot ja velat tai korjaa ilmoituksesi tietoja OmaVerossa tai lomakkeella 50B. Tarkista, että velan käyttötarkoitus on merkitty veroilmoitukseen oikein, koska se vaikuttaa korkojen vähentämiseen verotuksessa. Tarkempia ohjeita löydät myös lomakkeen 50B täyttöohjeista.

Huomaathan, että vuodesta 2023 alkaen asuntolainan korkoja ei ole voinut enää vähentää verotuksessa eli asuntovelan korkovähennysoikeus on poistunut kokonaan. Sama koskee ensiasunnon velan korkoja. Verotuksessa voi siis vähentää ainoastaan tulonhankkimisvelan korkoja. Muiden velkojen korkoja ei enää voida vähentää.

Korkokulut vähennetään ensisijaisesti pääomatuloista. Jos korkoja on enemmän kuin pääomatuloja, voi pääomatuloista vähentämättä jääneet korot vähentää ansiotuloista määrättävästä verosta niin kutsuttuna alijäämähyvityksenä. Alijäämähyvitys, joka vähennetään ansiotulojen veroista, on 30 prosenttia siitä määrästä, jolla korkomenot ylittävät pääomatulot. Alijäämähyvityksen enimmäismäärää on rajoitettu (ks. jäljempänä).

Tulonhankkimisvelasta on kyse silloin, kun velka on otettu sellaista toimintaa varten, jolla on tarkoitus hankkia veronalaisia tuloja. Tulonhankkimisvelkaa on yleensä esimerkiksi velka, joka on otettu vuokralle annettavan asunnon hankkimista varten. Yhdenkin asunnon vuokraukseen liittyvä velka voi olla vähennyskelpoinen tulonhankkimisvelkana. Tulonhankkimisveloista on kyse myös esimerkiksi osakesäästämiseen ja arvopaperisijoittamiseen liittyvissä veloissa. Tulonhankkimisvelasta on kyse myös, jos hankitaan yritystoimintaa varten osakeyhtiön osakkeita. Henkilöyhtiön osuuden eli avoimen yhtiön yhtiömiehen ja kommandiittiyhtiön vastuunalaisen yhtiömiehen yhtiöosuuden hankintaan käytetyn velan korko vähennetään kuitenkin hänen osuudestaan elinkeinoyhtymän elinkeinotulosta ennen pääomatulo-osuuden laskemista.

Korkotulojen vähentämisestä voit lukea lisää Verohallinnon ohjeesta ”Korkojen vähentäminen henkilöverotuksessa” (28.6.2024, Diaarinumero VH/3400/00.01.00/2024).

7.5 Vapaaehtoisten eläkevakuutusten ja PS-sopimuksen maksut

Esitäytetylle veroilmoitukselle on merkitty vapaaehtoiset eläkevakuutusmaksut ja pitkäaikaissäästämissopimuksen (PS-sopimukset) perusteella maksetut maksut. Jos tiedot puuttuvat esitäytetystä veroilmoituksesta tai tiedoissa on virheitä, ilmoita kaikki vuoden aikana maksamasi maksut OmaVerossa tai lomakkeella 50B.

7.6 Osakkaan maatalousyhtymään kohdistuvat korot ja vaatimus tappioiden

vähentämisestä pääomatuloista

Maatalousyhtymälle verovuonna 2024 syntynyttä tappiota voidaan vähentää pääomatuloista. Tappion määrä merkitään joko prosentteina tai euroina. Tappion vähentämistä pääomatuloista on vaadittava OmaVerossa tai lomakkeella 50B ennen kuin verovuoden verotuksesi päättyy.

8. Alijäämähyvitys ja sen lapsikorotus

Jos pääomatuloista tehtävät vähennykset ovat suuremmat kuin pääomatulojen yhteismäärä tai pääomatuloja ei ole lainkaan, syntyy pääomatulojen alijäämää (negatiivinen erotus).

Esimerkki:	Vuokratulot	3 500 euroa
	Korkokulut	6 000 euroa
	Alijäämä	2 500 euroa

Alijäämästä 2 500 euroa 30 prosenttia voidaan vähentää ansiotuloista määrättävästä verosta. Tässä tapauksessa verosta vähennettäisiin alijäämähyvityksenä 750 euroa. Alijäämähyvitys ei voi olla rajoittamattoman suuri ja niinpä siihen liittyykin 1 400 euron yläraja verovelvollista kohti. Ylärajaa korotetaan 400 eurolla yhdestä ja yhteensä 800 eurolla kahdesta tai useammasta lapsesta (lapsien määrä ilmoitetaan kohdassa OmaVerossa tai lomakkeella 50B). Puolisot voivat esittää vaatimuksen lapsikorotuksen huomioimisesta jommallakummalla puolisoista. Lapsikorotus voidaan myös jakaa puolisoiden kesken. Jos lapsia on yksi, korotusta ei voi jakaa. Voitte puolisosi tällöin kanssa valita, kumman verotuksessa lapsikorotus tehdään. Puolisot voivat siirtää alijäämähyvityksen vähennettäväksi toisen puolison veroista, mikäli puolisolla itsellään ei ole ansiotuloista määrättäviä veroja tai ne eivät riitä koko alijäämähyvityksen vähentämiseen. Vaatimus siirrosta tehdään OmaVerossa tai lomakkeella 50B. Vaatimus on tehtävä ennen verotuksen päättymistä.

Jos verovelvollisen omat tai puolison verot eivät riitä alijäämähyvityksen vähentämiseen, taikka vähennykset ylittävät alijäämähyvityksen enimmäismäärän, vahvistetaan tältä osin pääomatulolajin tappio. Tappio on vähennettävissä pääomatuloista seuraavan 10 vuoden kuluessa.

9. Parisuhteen muutos

Jos sinä ja puolisosi olette muuttaneet verovuoden aikana pysyvästi erilleen lopettaaksenne yhteiselämänne, ilmoita OmaVerossa tai lomakkeella 50A päivä, jolloin olette muuttaneet erilleen. Kun olet muuttanut puolisosi kanssa pysyvästi erilleen, teitä ei pidetä verotuksessa enää puolisoina. Muuton ajankohdalla vuoden aikana ei ole merkitystä: verotuksessa teitä ei pidetä puolisoina koko siltä vuodelta, jonka aikana olette muuttaneet erilleen.

10. Ulkomaan tulot

Ulkomailta saadut tulot ilmoitetaan OmaVerossa tai kahdella eri paperilomakkeella: ansiotulot ilmoitetaan lomakkeella 16A ja pääomatulot lomakkeella 16B. Tällaisia tuloja ovat ulkomailta saadut eläketulot, ulkomaantyöskentelystä saadut palkat sekä ulkomailta saadut muut ansiotulot, jotka ilmoitetaan lomakkeella 16A. Ilmoita ulkomailta saadut pääomatulot lomakkeella 16B. Tarkemmat ohjeet ilmoittamisesta löydät lomakkeiden 16A ja 16B täyttöohjeista.

10.1 Ulkomaan eläketulot

Ilmoiteta ulkomailta saadut eläkkeet ja niistä ulkomaille maksettu vero OmaVerossa tai lomakkeella 16A.

10.2 Ulkomaantyöskentelystä saatu palkka ja muut ulkomaan ansiotulot

Puutteet tai virheelliset tiedot korjataan ja ilmoitetaan lomakkeella 16A. Ulkomaille maksetuista veroista olevat selvitykset on säilytettävä, kuten muut kuitit ja tositteet.

10.3 Ulkomaan pääomatulot

Esitäytetylle veroilmoitukselle on merkitty ulkomailta saadut osingot (esimerkiksi Telia) ja korkotulot, jotka ovat Verohallinnon tiedossa. Puuttuvat tiedot ilmoitetaan OmaVerossa tai lomakkeella 16B. Tällaisia tuloja ovat osinkojen lisäksi esimerkiksi ulkomailta saadut korkotulot, vuokratulot sekä luovutusvoitot tai -tappiot.

Ulkomaille maksetuista veroista olevat selvitykset on säilytettävä, kuten muut kuitit ja tositteet.

11. Ulkomaan tulosta maksetut ulkomaiset verot

Ilmoita OmaVerossa tai lomakkeilla 16A ja 16B ulkomaan tulosta maksamasi ulkomaiset verot.

12. Verosta tehtävät vähennykset

12.1 Kotitalousvähennys

Kotitalousvähennystä on vaadittava OmaVerossa tai täytettävä lomake 14A tai 14B, jotka löytyvät Verohallinnon sivuilta. Säilytä kuitit ja tositteet itselläsi. Verohallinto pyytää niitä tarvittaessa.

Vuoden 2022 alusta alkaen kotitalousvähennyksen enimmäismäärä on väliaikaisesti nostettu 3 500 euroon vuodessa, jos teetät joko kotitalous-, hoiva- tai hoitotyötä verovuosina 2022 – 2024 tai luovut öljylämmityksestä verovuosina 2022 – 2027.

Kotitalousvähennyksenä voi tällöin vähentää enintään **60 prosenttia**

ennakkoperintärekisteriin kuuluvalle yrittäjälle tai yritykselle maksetusta työkorvauksesta tai **30 prosenttia** maksetun palkan määrästä sekä palkan sivukulut.

Kotitalous-, hoiva- tai hoitotyön ja öljylämmityksestä luopumista koskevaan vähennyksen korotettuun 3 500 euron enimmäismäärään voi sisältyä muiden kotitalousvähennykseen oikeuttavien töiden vähennyskelpoisia kustannuksia enintään 2 250 euroa. Muista vähennykseen oikeuttavien töiden kustannuksista vähennyskelpoista on enintään **40 prosenttia** ennakkoperintärekisteriin kuuluvalle yrittäjälle tai yritykselle maksetusta työkorvauksesta tai **15 prosenttia** maksetun palkan määrästä sekä palkan sivukulut.

Kotitalousvähennykseen oikeuttavien töiden määritelmään ei tullut muutoksia 1.1.2022 alkaen. Sen sijaan vuoden 2024 verotuksessa uutta on, että kotitalousvähennyksen saa myös fysioterapiasta ja toimintaterapiasta, jos työn tekee laillistettu fysioterapeutti tai laillistettu toimintaterapeutti ja työ tehdään asiakkaan kotona. Vuodelle 2025 kotitalousvähennykseen tuli muitakin muutoksia, kuten vähennyksen omavastuuosuuden nouseminen 150 euroon ja vähennyksen enimmäismäärän alentuminen 1 600 euroon, mutta nämä muutokset eivät siis vielä koske vuodelta 2024 toimitettavaa verotusta.

Vuonna 2024 kotitalousvähennys myönnetään vain siltä osin kuin vähennettävä osuus kustannuksista ylittää 100 euroa. Koska vähennys tehdään verosta, suora hyöty vähennyksestä on rahallisesti enimmillään 3 500 euroa. Vähennys tehdään ensisijaisesti valtion tuloverosta ja valtion tuloveron ylittävältä osin kunnallisverosta, vakuutetun sairasvakuutusmaksun sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta.

Vähennys on henkilökohtainen, joten aviopuolisot voivat vähentää yhteensä enimmillään 7 000 euroa (3 500 euroa molemmat). Molempia puolisoita koskee kuitenkin vähennyksen 100 euron omavastuuosuus. Puolisoille vähennys tehdään siten kuin he ovat sitä ennen verotuksen päättymistä vaatineet. Siltä osin kuin vähennystä tai osaa siitä ei voida tehdä vähennystä vaatineella puolisolla, vähentämättä jäänyt määrä vähennetään hänen puolisonsa veroista.

Saat kotitalousvähennystä, kun työ tehdään omassa kodissasi, vapaa-ajan asunnossasi tai vanhempiesi tai isovanhempiesi kodissa. Asunto voi olla omistusasunto tai vuokra-asunto. Myös kuolinpesä voi saada kotitalousvähennyksen. Sen saa vain siltä vuodelta, jolloin vainaja kuoli. Asunto-osakeyhtiö ei voi saada kotitalousvähennystä. Vanhemmat eivät voi tehdä vähennystä lastensa asunnossa tehdystä työstä.

Kotitalousvähennykseen oikeuttaa yksityisen palveluntuottajan (ei esimerkiksi kunnan tuottama) tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon ja vapaa-ajanasunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Esimerkkeinä vähennykseen oikeuttavista töistä voidaan mainita lasten tai vanhusten hoito, siivous, ruoanlaitto sekä kodissa tai vapaa-ajan asunnossa tehty remontti. Kodinkoneiden huolto ole ei ole asunnon remontointia, eikä talon rakentaminen vähennyksen oikeuttavaa kunnossapito- tai perusparannustyötä. Myöskään sijoitusasunnossa tehty korjaus- tai perusparannustyö ei ole vähennykseen oikeuttavaa työtä.

Vähennykseen oikeuttaa myös tieto- ja viestintätekniikan laitteiden, ohjelmistojen, tietoturvan ja tietoliikenneyhteyksien asennus-, kunnossapito- ja opastustyön kustannukset.

Verohallinnon sivuilta löydät taulukon yleisimmin kysytyistä töistä.

Verovelvollisen itsensä tai hänen kanssaan samassa taloudessa asuvan tekemästä työstä ei saa kotitalousvähennystä.

Kotitalousvähennystä ei myönnetä myöskään, jos henkilö on saanut välittömästi samaan työsuoritukseen omaishoidon tukea, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tukea tai työnantajana toimivalle kotitaloudelle maksettavaa palkkatukea. Vähennyksen estää myös kunnan myöntämä sosiaali- ja terveyshuollon palveluseteli sekä asunnon kunnossapitoon tai perusparannukseen saatu korjausavustus, joka maksetaan valtion, kunnan tai muun julkisyhteisön varoista. Kotitalousvähennystä ei saa myöskään sellaisesta osuudesta, jonka vakuutusyhtiö on korvannut. Tarkempia tietoja kotitalousvähennyksen myöntämisen estävistä tuista ja avustuksista löydät Verohallinnon ohjeista.

Vähennyksen myöntämistä ei kuitenkaan enää estä se, että yritys/yrittäjä, jolta kotitalous ostaa palveluja, on saanut em. tukia tai avustuksia.

Vähennykseen oikeuttava työ voi olla järjestetty niin, että kotitalous palkkaa työntekijän (esimerkiksi lastenhoitajan) itse, jolloin kotitalous-, hoiva- tai hoitotyöstä vähennyskelpoista on **30 prosenttia** (vuosina 2022, 2023 ja 2024) lastenhoitajalle maksetusta palkasta sekä maksettuun palkkaan liittyvät sivukulut, kuten työnantajan sosiaaliturvamaksu, pakollinen työeläkevakuutusmaksu, tapaturmavakuutusmaksu, työttömyysvakuutusmaksu ja ryhmähenkivakuutusmaksu.

Esimerkki:
Maksettu lastenhoitajalle vuonna 2024 palkkaa 3 500 euroa. Sosiaalikuluja palkan lisäksi on maksettu 870 euroa (työeläkevakuutusmaksu ym.). Kotitalousvähennyksenä voi vähentää suoraan verosta tehtävänä vähennyksenä 1 820 euroa (omavastuu 100 euroa).

Vähennykseen oikeuttava työ voi olla myös ostettu ennakkoperintärekisteriin merkityltä palvelun tuottajalta, esimerkiksi remonttiliikkeeltä tai yksityiseltä kodinhoitopalvelujen tuottajalta. Tällöin kotitalousvähennyksenä voidaan työkorvauksen osuudesta vähentää joko **40 prosenttia** (asunnon ja vapaa-ajan asunnon kunnossapito- ja perusparannustyöstä) tai **60 prosenttia** (kotitalous-, hoiva- tai hoitotyöstä).

Esimerkki:
Siivousta 1.1.–3.12.2024

Siivouspalvelu Ahkera-Liisan lasku

työ	2 000 euroa
tarvikkeet	200 euroa
alv	506 euroa
yhteensä	2 706 euroa

Työn osuudesta 2 000 euroa sekä siihen sisältyvästä arvonlisäverosta eli 460 eurosta (2 000/2 200 x 506) on vähennyskelpoista 60 % eli yhteensä 1 476 euroa. Tästä vähennetään 100 euron omavastuu.

Vuoden 2013 alusta verovelvollinen, jolla on Suomessa verotettavaa tuloa, on saanut muuna kuin palkkana maksamastaan suorituksesta kotitalousvähennyksen Suomen verotuksessa myös silloin, kun kotitalousvähennykseen oikeuttava työ on tehty toisessa Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvassa valtiossa. Tällöin verovelvollisen on kuitenkin osoitettava, että suorituksen saajalla ei ole olennaisia verotukseen liittyviä maksu- ja ilmoituslaiminlyöntejä tai kirjanpidon laiminlyöntejä (esim. lomakkeella 14 C tai ao. valtion veroviranomaisen antamalla todistuksella).

Tarkempia tietoja kotitalousvähennyksestä löydät Verohallinnon ohjeesta ”Kotitalousvähennys verotuksessa” (1.1.2025, Diaarinumero VH/7683/00.01.00/2024).

12.2 Opintoraha- ja opintolainavähennykset

Verohallinto tekee nämä vähennykset puolestasi. Esitäytetylle veroilmoitukselle on merkitty mahdollinen vuoden 2024 verotuksessa puhtaasta ansiotulosta tehtävä opintorahavähennys ja Kelan ilmoittamat opintolainavähennykseen oikeuttavat opintolainan lyhennykset. Opintolainavähennys koskee vain niitä korkeakouluopiskelijoita, jotka ovat aloittaneet ensimmäiset korkeakoulututkintoon johtavat opintonsa ennen 1.8.2014. Jos olet aloittanut korkeakouluopinnot 1.8.2014 tai sen jälkeen, voit saada valmistumisesi jälkeen Kelalta opintolainahyvitystä. Opintolainahyvitys on verotonta tuloa, ja se ei näy esitäytetyssä veroilmoituksessa eikä sitä tarvitse ilmoittaa veroilmoituksessa.

12.3 Elatusvelvollisuusvähennys ja maksetut elatusmaksut

Ilmoita verovuonna maksamiesi elatusmaksujen määrä OmaVerossa tai lomakkeella 50A. Ilmoita myös niiden lasten nimet ja henkilötunnukset, joista maksat elatusmaksuja. Jos olet ilmoittanut elatusmaksuja aiemmin ja ne on merkitty oikein esitäytettyyn veroilmoitukseen, sinun ei tarvitse ilmoittaa niitä uudestaan.

13. Maksetut ennakkoverot ja lisäennakot

Ennakot ja lisäennakot on merkitty esitäytetylle veroilmoitukselle. Maksut on otettu huomioon myös verotuspäätöksessä. Jos maksamasi maksut eivät näy esitäytetyllä veroilmoituksellasi, ne eivät jostain syystä ole ehtineet veroilmoitukseesi ja saat syksyllä

uuden verotuspäätöksen. Tarkista uudesta verotuspäätöksestäsi tuolloin, että maksut on otettu huomioon!

14. Varat ja velat

Varat

Varallisuusverotus poistui jo verovuodesta 2006 alkaen. **Varallisuus on silti edelleen ilmoitettava.** Myös ulkomailla olevat varat on ilmoitettava. Henkilöautoja, veneitä ja koti-irtaimistoa ei tarvitse ilmoittaa. Varat ilmoitetaan 31.12.2024 tilanteen mukaisina.

Verohallinnon tiedossa olevat varat on merkitty esitäytetylle veroilmoitukselle. OmaVerossa varallisuustiedot näkyvät Taustatiedot -kohdassa. Tietoja korjataan tai niitä täydennetään OmaVerossa tai lomakkeella 50B. Varojen arvoa ei tarvitse ilmoittaa. Joukkovelkakirjoista ja muista saamisista (esim. lainat lapsille) on kuitenkin ilmoitettava niiden nimellisarvo. Tarkempia ohjeita löydät esimerkiksi lomakkeen 50B täyttöohjeesta.

Velat

Virheet ja puutteet korjataan OmaVerossa tai lomakkeella 50B.

Muut velat eli laina on otettu muuta kuin tulonhankkimistoimintaa varten, esimerkiksi opintoja tai elantomenojen rahoittamista varten, ja sen korko ei ole vähennyskelpoinen, on ilmoitettava vain, jos luotonantaja on pankki tai muu luotto- ja rahoituslaitos, valtio, kunta, vakuutus- tai eläkelaitos, huoltokonttori tai työnantaja. Muiden antamat lainat ilmoitetaan vain, jos lainan korko on verotuksessa vähennyskelpoinen. Yksityishenkilöiden välisestä velasta on varauduttava esittämään Verohallinnolle velkakirja ja kirjallinen selvitys velan takaisinmaksusta tai takaisinmaksusuunnitelman noudattamisesta. Huomaathan, että vuoden 2023 alusta asuntolainan korkojakaan ei ole voinut enää vähentää verotuksessa.

15. Muut vähennykset verotuksessa

Verottaja tekee viran puolesta muun muassa seuraavat vähennykset:

- tulonhankkimisvähennys (750 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrä)
- eläketulovähennys
- perusvähennys
- ansiotulovähennys
- työtulovähennys
- opintorahavähennys
- opintolainavähennys
- pakolliset eläkevakuutusmaksut (työntekijän eläkevakuutusmaksu ja työttömyysvakuutusmaksu)

Metsälahjavähennys

Jos olet saanut lahjana metsäomaisuutta, sinulla voi olla oikeus metsälahjavähennykseen. Vähennys tehdään metsätalouden pääomatulosta tuloverotuksessa. Vähennystä voi vaatia OmaVerossa tai lomakkeella 2L. Tarkempia tietoja löydät Verohallinnon sivuilta kohdasta ”Metsälahjavähennys”.

Huom! Veronpalautusta ei voi enää käyttää puolison hyväksi.

Tilinumeron ilmoittaminen

Ilmoita Verohallinnolle tilinumerosi, jos et ole tehnyt sitä aiemmin tai jos aikaisemmin ilmoittamasi tilinumero on muuttunut. Helpoiten voit tarkistaa ja ilmoittaa tilinumeron OmaVerossa. Ilmoituksen voi tehdä myös erillisellä paperilomakkeella (Tilinumeroilmoitus - henkilöasiakas, lomake 7208).

Täydennetyt paperilomakkeet allekirjoitetaan!

VEROTUSPÄÄTÖS

Useimmat verovelvolliset saavat verotuspäätöksen esitäytetyn veroilmoituksen mukana. Verotuspäätöksessä on laskelma verotuksesi lopputuloksesta. Vuoden 2024 verotuspäätöksessä näkyvät myös henkilökohtainen verotuksesi päättymispäivä sekä veronpalautuksen määrä ja maksupäivä tai jäännösveron määrä ja eräpäivät.

Jos teet muutoksia esitäytettyyn veroilmoitukseesi tai Verohallinto saa verotukseesi vaikuttavia tietoja muualta (esim. työnantajalta) tai toimit elinkeinonharjoittajana, saat uuden verotuspäätöksen. Siinä on uusi verotuksen päättymispäivä sekä veronpalautuksen tai jäännösveron määrät ja maksupäivät. Kun verotuksen päättymispäivä muuttuu, myös veronpalautuksen maksupäivä tai jäännösveron eräpäivät todennäköisesti siirtyvät. Vuoden 2024 verotus päättyy kuitenkin viimeistään 31.10.2025.

Yle-vero

Yleisradiovero on 2,5 prosenttia tuloverolaissa tarkoitetun verovuoden puhtaan ansiotulon ja puhtaan pääomatulon yhteismäärän tai sitä korkeamman yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaan vahvistetun työtulon yhteismäärän 14 000 euroa ylittävästä osasta. Yleisradioveron määrä on kuitenkin enintään 163 euroa. Katso yleisradioverosta tarkemmin Verohallinnon ohjeesta Yleisradiovero (13.12.2024, Diaarinumero VH/6321/00.01.00/2024). Alle 18-vuotias ei maksa yleisradioveroa.

Näet yleisradioveron määrän verotuspäätökseltäsi. Verottaja laskee yleisradioveron määrän ja se riippuu tulojesi määrästä. Vero sisältyy verokortin

ennakonpidätysprosenttiin tai ennakonkantoon. Yle-vero tuli televisiomaksun tilalle 1.1.2013 alkaen. Vuoden 2025 alusta Yle-veron määrä on muuttunut.

Ahvenanmaalaisilta 18 vuotta täyttäneiltä henkilöiltä kerätään mediamaksu. Maksu on luonteeltaan saman tyyppinen kuin Manner-Suomessa perittävä Yleisradiovero. Mediamaksu on vuonna 2024 123 euroa, jos henkilön tulot ylittävät vuodessa 14 000 euroa.

VEROTUSTODISTUS

Verotuspäätöksen liitteenä on verotustodistus. Verotuspäätös ja verotustodistus ovat myös OmaVerossa. Verotustodistukseen on merkitty verotettavat ansio- ja pääomatulot. **Säilytä verotustodistus.**

Jos veroilmoituksen tietoja ei tarvitse korjata, esitäytetyn veroilmoituksen mukana tulleet verotuspäätös, verotustodistus ja jäännösveron tilisiirtolomakkeet jäävät voimaan. Tässä tapauksessa Verohallinto ei lähetä enää uutta verotuspäätöstä tai verotustodistusta. Muista säilyttää myös tilisiirtolomakkeet jäännösverojen maksua varten.

II HAMMASLÄÄKÄRIN YKSITYISPRAKTIIKASTA SAAMAT TULOT

Hammaslääkäri, jolla on praktiikkatuloja omasta vastaanotostaan, antaa esitäytetyn veroilmoituksen lisäksi **elinkeinotoiminnan veroilmoituksen OmaVerossa tai paperisena lomakkeella 5**. Elinkeinotoiminnan veroilmoituksella ilmoitetaan elinkeinotoiminnan tuotot ja kulut sekä varat ja velat. Elinkeinotoiminnan tulos lasketaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (EVL) mukaan. Elinkeinotoiminnalla tarkoitetaan liike- ja ammattitoimintaa. Yksityistä elinkeinonharjoittajaa kutsutaan usein myös toiminimiyrittäjäksi.

Elinkeinotoiminnan veroilmoituksen voi helposti antaa OmaVerossa

Liikkeen- tai ammatinharjoittaja voi antaa elinkeinotoiminnan veroilmoituksen OmaVero-palvelussa tai sähköisesti myös Ilmoitin.fi:ssä sekä taloushallinnon ohjelmiston kautta, jos siitä on yhteys eli rajapinta Verohallintoon. Jos elinkeinotoiminnan veroilmoitus annetaan sähköisesti, tulee myös mahdolliset liitteet antaa sähköisessä muodossa. Lisätietoja löydät www.vero.fi/veroilmoitus/5. Sähköiseen ilmoittamiseen tarvitset henkilökohtaiset verkkopankkitunnukset tai mobiilivarmenteen.

Jos haluat valtuuttaa asianhoitajan (esim. tilitoimiston) hoitamaan veroasioita puolestasi, sinun on annettava asianhoitajalle tarvittavat valtuudet osoitteessa suomi.fi/valtuudet. OmaVerossa asianhoitaja tarvitsee veroilmoituksen antamista

varten yleensä valtuuden "veroasioiden hoito". Lisätietoja valtuuttamisesta löydät Verohallinnon sivuilta (vero.fi/tietoa-verohallinnosta/yhteystiedot-ja-asiointi/asioi-verkossa/valtuuttaminen/).

Jos annat veroilmoituksen ja sen liitteet paperilomakkeilla, merkitse veroilmoituksen ja sen liitteiden kaikille sivuille nimi ja henkilö- tai Y-tunnus sekä verovuosi. Älä niittaa lomakkeita yhteen. Veroilmoitus on aina päivättävä ja allekirjoitettava. Veroilmoituksen allekirjoittaa joko liikkeen- tai ammatinharjoittaja itse tai hänen valtuuttamansa henkilö.

Huomaathan, että liikkeen- ja ammatinharjoittajille ei enää postiteta vuoden 2024 elinkeinotoiminnan veroilmoituslomaketta 5. Voit tulostaa tarvittavat lomakkeet vero.fi:stä tai tilata ne ja palautuskuoren Verohallinnosta puhelimitse numerosta 029 497 030. Voit myös palauttaa lomakkeet omassa kirjekuoressasi. Muista tällöin maksaa postimaksu. Jos ilmoitat tietoja paperilomakkeilla, tiedot näkyvät myöhemmin myös OmaVerossa. Tietoja voit katsoa OmaVerossa sen jälkeen, kun lomakkeet ovat saapuneet Verohallintoon ja tiedot on tallennettu. Huomathan myös, että paperilomakkeen pitää olla perillä Verohallinnossa veroilmoituksen määräpäivänä.

Verohallinon uutisen mukaan liikkeen- ja ammatinharjoittajille lähetetään keväällä tekstiviesti, jossa muistutetaan elinkeinotoiminnan veroilmoituksen antamisesta. Tällä pyritään vähentämään Verohallinnon lähettämän paperipostin määrää. Jos Verohallinnolla ei ole tiedossa verovelvollisen puhelinnumeroa, lähetetään hänelle aiempien vuosien tapaan kirje veroilmoittamisesta.

ELINKEINONHARJOITTAJAN VEROTUS

Elinkeinotoiminnasta saatu tulo jaetaan verotuksessa ansio- ja pääomatuloksi. Ansiotulo-osuus lisätään muihin verotettaviin ansiotuloihin (esim. palkkatulot) ja näiden yhteissummasta maksetaan valtionvero progressiivisen valtion tuloveroasteikon mukaisesti sekä kunnallisvero. Ansiotulon perusteella määrätään lisäksi kirkollisvero sekä Kansaneläkelaitokselle (KELA) suoritettava vakuutetun sairausvakuutusmaksu. Pääomatulosta maksetaan 30 prosentin vero, yli 30 000 euron pääomatulojen yhteismäärän osalta veroprosentti on 34.

Jako ansio- ja pääomatuloihin tapahtuu verovuotta edeltävän vuoden päättyessä (2023) olleen elinkeinotoiminnan nettovarallisuuden perusteella. Verohallinnon ohjeen mukaan, jos olet aloittanut yritystoiminnan vasta verovuoden 2024 aikana, nettovarallisuus lasketaan kuitenkin verovuoden lopun tilanteen mukaan. Nettovarallisuudella tarkoitetaan ammattitoimintaan kuuluvien varojen ja velkojen erotusta. Tälle erotukselle laskettu 20 prosentin vuotuinen tuotto verotetaan pääomatulona, jollet esitä vaatimusta, että vain 10 prosenttia verotetaan pääomatulona tai että yritystulo verotetaan kokonaan ansiotulona (ks. tarkemmin jäljempänä). Voit siis vaatia myös, että jaettava yritystulo verotetaan kokonaan ansiotulona, jos se on sinulle edullista.

Esimerkki:

Elinkeinotoiminnan verotettava tulo vuonna 2024 on 50 000 euroa. Elinkeinotoiminnan nettovarallisuus verovuoden 2023 päättyessä on ollut 33 000 euroa. Tilikausi on kalenterivuosi.
Pääomatulo-osuus 33 000 x 20 % = 6 600 euroa.
Ansiotuloa 50 000 euroa – 6 600 euroa = 43 400 euroa.
Tämän laskelman suorittaa verottaja viran puolesta, joten sitä ei tarvitse tehdä itse.

Kirjanpito

Kirjanpito muodostaa praktiikkaa harjoittavan hammaslääkärin verotuksen perusteen. Kirjanpito on syytä pitää huolellisesti, sillä epäluotettava kirjanpito voi olla peruste arvioverotukselle.

Kirjanpitolaissa on liikkeen- ja ammatinharjoittajan kirjanpitoa koskeva poikkeus, jonka mukaan liikkeen- ja ammatinharjoittajalla on mahdollisuus pitää niin sanottua yhdenkertaista kirjanpitoa, jos laissa määritellyt edellytykset täyttyvät. Tilikauden on silloin oltava kalenterivuosi. Yhdenkertaista kirjanpitoa pitävien liikkeenharjoittajien on kuitenkin oikaistava kirjanpito verotusta varten suoriteperusteiseksi, koska laki elinkeinotulon verottamisesta mahdollistaa yhdenkertaisen kirjanpidon pitämisen vain ammatinharjoittajille.

Liikkeen- ja ammatinharjoittajien on pidettävä kahdenkertaista kirjanpitoa, jos kaksi kolmesta seuraavista toteutuu:

1. taseen loppusumma ylittää 100 000 euroa
2. liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on yli 200 000 euroa
3. yrityksen palveluksessa on keskimäärin yli 3 henkilöä

Ammatinharjoittajalääkäri voi siis pitää joko yhdenkertaista maksuperusteista tai kahdenkertaista suoriteperusteista kirjanpitoa. Yhdenkertaisessa kirjanpidossa kirjataan tulot sitä mukaan, kun ne on saatu ja menot kertaalleen sitä mukaa, kun ne on maksettu. Useimmiten pienimuotoista vastaanottoa harjoittavan hammaslääkärin kirjanpito on yhdenkertainen. Yhdenkertaista kirjanpitoa on helppo pitää itsekin.

Kahdenkertaisessa kirjanpidossa tulot ja menot kirjataan aina kahdelle tilille sen mukaan kuin niiden suorittamisvelvollisuus on syntynyt, esimerkiksi silloin kun lasku on saapunut, vaikkei sitä vielä ole maksettu. Kahdenkertaisen kirjanpidon pitäminen vaatii useimmiten jonkin kirjanpito-ohjelman hankkimista ja hieman perehtymistä kirjanpidon pitämiseen.

Yhdenkertaisen kirjanpidon tilikausi on aina kalenterivuosi. Kahdenkertaista kirjanpitoa pitävillä tilikausi voi olla kalenterivuodesta poikkeava.

Liikkeen- tai ammatinharjoittajan ei yleensä tarvitse laatia tilinpäätöstä. Tilinpäätös tulee kuitenkin laatia, jos tilikausi poikkeaa kalenterivuodesta tai kahdella perättäisellä tilikaudella ylittyy kaksi seuraavista rajoista:

1. taseen loppusumma 350 000 euroa

2. liikevaihto 700 000 euroa
3. tilikauden aikana palveluksessa keskimäärin 10 henkilöä

Seuraavassa selvitetään **yhdenkertaista kirjanpitoa pitävän hammaslääkärin ammattitoiminnan veroilmoitusta**, koska lääkäreiden veroilmoitukset ovat pääsääntöisesti yhdenkertaiseen kirjanpitoon perustuvia. **Koska tässä täyttöoppaassa on otettu esille vain lääkäreille tyypillisiä tilanteita, lisäksi kannattaa tutustua Verohallinnon sivuilla oleviin yksityiskohtaisiin täyttöohjeisiin.**

HAMMASLÄÄKÄRIN VEROILMOITUS

Elinkeinonharjoittajan on annettava tuloverolaskelma elinkeinotoiminnan tuotoista ja kuluista OmaVerossa tai paperilomakkeen 5 sivuilla 1 ja 2 sekä varallisuuslaskelma sivulla 4. Sivulla 3 annetaan muun muassa erittelyt yksityiskäytöstä, selvitys tilapäisestä työmatkasta aiheutuneista lisääntyneistä elantokustannuksista sekä selvitys yksityisvaroihin kuuluvan auton käytöstä elinkeinotoiminnassa. Paperilomaketta vastaavat kohdat löydät OmaVerosta. OmaVerossa ilmoittamista voi helpottaa, jos käytät samalla apuna paperilomaketta. Verohallinto suosittaa OmaVerossa ilmoittamista ja se onkin hyvin helppoa.

Verotettava tulo lasketaan siten, että paperilomakkeen tuloverolaskelman kohdassa 2.1 eriteltävistä elinkeinotoiminnan veronalaisista tuotoista vähennetään kohdassa 2.3 ilmoitettavat elinkeinotoiminnan verotuksessa vähennyskelpoiset kulut. Tuloverolaskelmassa eritellään vain elinkeinotoiminnan tulolähteen tuotot ja kulut. Tuloverolaskelmassa on niiden tuottojen ja kulujen kohdissa, joissa kirjanpito ja verotus saattavat erota toisistaan, omat sarakkeensa kirjanpidon euromäärälle ja verotuksen euromäärälle. Verohallinnon ohjeen mukaan, jos veroilmoituksessa on tulo- tai menoerän kohdalla sekä Muistiinpano- että Verotus-sarake, täytä molemmat sarakkeet, vaikka luvut olisivat yhtä suuret.

Verohallinnon ohjeen mukaan, tulot ja menot ilmoitetaan ilman niihin sisältyvää arvonlisäveroa. **Jos et ole arvonlisäverovelvollinen, merkitse <u>menot</u> kuitenkin arvonlisäverollisina.**

Yrittäjävähennys

Jo verovuodesta 2017 alkaen liikkeen- ja ammatinharjoittaja on saanut yrittäjävähennyksen. Yrittäjävähennys tehdään ennen kuin yritystulo jaetaan ansiotuloksi ja pääomatuloksi. Vähennys on viisi prosenttia elinkeinotoiminnan tuloksesta. Vähennys tehdään elinkeinotoiminnan verovuoden tulosta, josta on ensin vähennetty vähennyskelpoiset menot ja vanhat tappiot. Yrittäjävähennyksen saa vain elinkeinotoiminnan voitoista eikä se voi olla suurempi kuin voitto. Yrittäjävähennys ei siis kasvata verovuoden tappiota. **Verohallinto tekee yrittäjävähennyksen puolestasi ja näet vähennyksen määrän verotuspäätöksestäsi.**

Seuraavassa numeroinnit vastaavat paperisen 5 lomakkeen numerointeja. Löydät

vastaavat kohdat OmaVeron eri osioista. Kohtien järjestys ja otsikko voi kuitenkin olla erilainen. Huomaathan, että tarkempia ohjeita OmaVerossa ilmoittamisesta löydät kunkin kokonaisuuden osalta Verohallinnon täyttöohjeista (https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/liikkeen-tai-ammatinharjoittaja/veroilmoituksen-täyttöohje/).

2 TULOVEROLASKELMA

2.1 Elinkeinotoiminnan tuotot:

Liikevaihto: Tähän kohtaan merkitään ammatista saadut tuotot ilman niihin sisältyvää arvonlisäveron osuutta.

Saadut avustukset ja tuet: Tähän kohtaan merkitään elinkeinotoimintaa varten saatujen tukien ja avustusten yms. määrä. Ilmoita tässä kohdassa vain suoraan tuloutetut elinkeinotoimintaan liittyvät avustukset ja tuet.

Liiketoiminnan muut tuotot: Kohdassa ilmoitetaan mahdolliset muut veronalaiset tuotot. Muita tuottoja voi olla esimerkiksi ammattia varten hankitusta omaisuudesta saadut vuokratulot tai käyttöomaisuuden luovutusvoitot.

Tuloutus yksityiskäytöstä, jos yksityiskäytön kulut on vähennetty kirjanpidossa: Tässä kohdassa ilmoitetaan yksityiskäytön osuus kirjanpidossa vähennetyistä kuluista. Yksityiskäytöstä aiheutuneita menoja ei voi vähentää elinkeinotoiminnan kuluina.

Auton yksityiskäyttö: Tähän kohtaan merkitään auton yksityiskäyttöä vastaava osuus silloin, kun autoa käytetään pääasiassa elinkeinotoiminnassa ja kaikki autokulut on vähennetty elinkeinotoiminnan kuluina. Elinkeinotoiminnan tuottoihin lisätään se suhteellinen osuus kokonaiskuluista, joka johtuu muista kuin elinkeinotoiminnan ajoista. Autokulut eritellään sivulla 3 kohdassa 6.

Useimmiten hammaslääkärin omistamaa autoa ei kuitenkaan hyväksytä kuuluvaksi ammattitoiminnan tulolähteeseen, eikä siitä näin ollen voi esimerkiksi tehdä poistoja, jotka olisivat vähennyskelpoisia ammattitulosta. Auton kulut eivät tällöin ole myöskään rasittamassa ammattitoiminnan tulosta. Tällöin kohdan 6 täyttäminen sivulla 3 ei ole tarpeellista. Jos autokuluja on kirjanpidossa kuitenkin vähennetty, tulee lomakkeella selvittää, mikä osa kuluista on yksityiskäytöstä johtuvaa ja mikä ammattitoiminnasta johtuvaa vähennyskelpoista menoa. Jotta auto voitaisiin hyväksyä ammattitoiminnan tulolähteeseen ja muun muassa poistot tehdä, tulee yli puolet auton käytöstä olla ammattiajoa eli kun elinkeinotoiminnan ajojen määrä on yli puolet verovuonna ajettujen kilometrien kokonaismäärästä.

Tavaroiden yksityiskäyttö: Tässä ilmoitetaan tavaroiden tai palvelujen otto omaan käyttöön niiden alkuperäisen hankintamenon suuruisina ilman arvonlisäveroa. Verohallinnon ohjeen mukaan, jos et ole arvonlisäverovelvollinen, menot merkitään kuitenkin arvonlisäverollisina. Merkitse tällöin hankintamenot tässäkin kohtaa arvonlisäverollisina.

Muu yksityiskäyttö: Tässä kohdassa ilmoitetaan muun kuin auton tai tavaroiden yksityiskäytön osuus (esim. elinkeinotoimintaan kuuluvan kiinteistön yksityiskäyttö).

Osingot ja ylijäämät: Ilmoita sellaiset osinkotulot, jotka on saatu elinkeinotoimintaan kuuluvien osakkeiden perusteella (esim. hammaslääkäriaseman osakkeet). Elinkeinotoiminnan tulolähteeseen kuuluvien osinkojen veronalainen osuus määräytyy sen mukaan, onko osingon jakaja julkisesti noteerattu yhtiö (listattu) vai muu kuin julkisesti noteerattu yhtiö (listaamaton). Muilta kuin julkisesti noteeratuilta yhtiöiltä saaduista osingoista 75 % on veronalaista elinkeinotoiminnan tuloa ja 25 % on verovapaata tuloa. Julkisesti noteeratuilta yhtiöiltä saaduista osingoista 85 % on veronalaista elinkeinotoiminnan tuloa ja 15 % on verovapaata tuloa.

Ylijäämät julkisesti noteeratuista osuuskunnista:
Ylijäämät muista kuin julkisesti noteeratuista osuuskunnista:
Elinkeinotoimintaan kuuluvien osuuskunnan jakamien ylijäämien veronalaisen osuuden määrä riippuu siitä, onko ylijäämää jakava osuuskunta julkisesti noteerattu vai muu kuin julkisesti noteerattu. Julkisesti noteeratun osuuskunnan jakamasta ylijäämästä on 85 % veronalaista elinkeinotoiminnan tuloa ja 15 % verovapaata tuloa.

Muista kuin julkisesti noteeratuista osuuskunnista saaduista ylijäämistä 25 % on veronalaista elinkeinotoiminnan tuloa ja 75 % verovapaata tuloa 5 000 euron yhteismäärään saakka. Siltä osin kuin tulon yhteismäärä ylittää 5 000 euroa, 75 % on veronalaista tuloa ja 25 % verovapaata tuloa.

Osingot ja osuuskuntien ylijäämät on maksajan antaman ilmoituksen perusteella voitu ottaa huomioon tuloina esitäytetyllä veroilmoituksella. Esitäytettyä veroilmoitusta on tarvittaessa korjattava, etteivät osingot ja osuuskuntien ylijäämät tule kahteen kertaan verotettua.

Korkotuotot ja muut rahoitustuotot: Tässä kohdassa ilmoitetaan esimerkiksi korkotuotot saamisista.

Varausten vähennys: Tähän kohtaan merkitään varausten vähennys (esim. toimintavarauksen tuloutus).

Muut veronalaiset tuotot: Tässä kohdassa ilmoitetaan veronalaiset tuotot, jotka eivät sisälly tilikauden tuloslaskelmaan.

Elinkeinotoiminnan veronalaiset tuotot yhteensä: Tähän kohtaan lasketaan ”Verotus” -sarakkeesta yhteen ammattitoiminnan veronalaiset tuotot.

2.2 Tuloslaskelman verovapaat tuotot: Kohtaan merkitään tuloslaskelmaan sisältyvien verovapaiden tuottojen määrä lisätietona Verohallinnolle. Ilmoita tässä kohdassa myös korkotulon lähdeverolain alaiset talletustilien korot.

2.3 Elinkeinotoiminnan kulut:

Ostot ja varastojen muutokset: Tässä kohdassa ilmoitetaan ostot tilikauden aikana sekä varaston muutos eli alkuvarasto (esim. myytäväksi hankitut lääkkeet) lisättynä ostoilla tilikauden aikana ja vähennettynä loppuvarastolla.

Verohallinnon ohjeen mukaan, jos et ole arvonlisäverovelvollinen, merkitse menot arvonlisäverollisina.

Ulkopuoliset palvelut: Tässä kohdassa ilmoitetaan ulkopuolisilta ostettujen palvelujen hankintahinnat (esim. vastaanottotilan siivouspalvelu).

Henkilöstökulut: Elinkeinotoimintaa harjoittava hammaslääkäri ei voi vähentää puolisolleen tai alle 14-vuotiaalle lapselleen maksamiansa palkkoja. Muille työntekijöille maksetut palkat ovat vähennyskelpoisia ja ilmoitetaan kuluna kohdassa *Palkat ja palkkiot*. Kohdassa *Eläke- ja henkilösivukulut* ilmoitetaan esim. työntekijöiden palkanmaksuun liittyvät henkilösivukulut. Hammaslääkärin omat, elinkeinotoimintaan liittyvät pakolliset yrittäjän eläkevakuutusmaksut (YEL-maksut) ovat myös kokonaan vähennyskelpoisia elinkeinotoiminnan tulosta ja voidaan ilmoittaa tässä kohdassa. Sen sijaan hammaslääkärin omien vapaaehtoisten eläkevakuutusten maksut voidaan vähentää vain esitäytetyllä veroilmoituksella. Myös YEL-maksut voidaan vaihtoehtoisesti vähentää esitäytetyllä veroilmoituksella tai puolison verotuksessa.

Yrittäjänä kustannat eläketurvasi maksamalla YEL-vakuutusmaksua. YEL-vakuutus on pakollinen, jos täytät sen ehdot eli kuulut yrittäjän eläkelain piiriin. Voit vähentää YEL-maksut joko elinkeinotoiminnan veroilmoituksessa, henkilökohtaisessa veroilmoituksessa tai puolison veroilmoituksessa. Elinkeinotoiminnan tulosta voidaan vähentää vain pakolliset eläkevakuutusmaksut. Jos vähennät YEL-maksut elinkeinotoiminnan kuluina, ne pienentävät elinkeinotoiminnan tulosta. Jos vähennät YEL-maksut henkilökohtaisessa esitäytetyssä veroilmoituksessa, vähennyksestä saatava hyöty on ansiotulojen veroprosentin suuruinen. Vaihtoehtoisesti YEL-maksut voi vähentää puolison esitäytetyssä veroilmoituksessa. Huomaathan, että et voi ilmoittaa YEL-maksuja vähennettäväksi sekä elinkeinotoiminnan veroilmoituksessa että henkilökohtaisessa esitäytetyssä veroilmoituksessa.

Poistot: Jos vastaanottoa varten hankitun irtaimen käyttöomaisuuden todennäköinen taloudellinen käyttöikä on enintään kolme vuotta, voidaan tällaisen lyhytikäisen irtaimen käyttöomaisuuden hankintameno poistaa kuluna kokonaisuudessaan hankintavuonna. Jos käyttöaika todennäköisesti ylittää kolme vuotta, tulee hankintameno vähentää vuosittain tehtävin poistoin. Irtaimen käyttöomaisuuden poistot ovat 25 prosenttia kaiken irtaimen käyttöomaisuuden hankintamenojen yhteenlasketusta hankintamenosta (menojäännös). Menojäännökseen lisätään vuosittain hankittu irtain käyttöomaisuus ja vähennetään myydyistä hyödykkeistä saadut hinnat ja näin saadusta yhteissummasta poistetaan 25 prosenttia.

Vaikka hyödykkeen todennäköinen käyttöikä ylittäisi kolme vuotta ja sen hankintameno

voidaan vähentää vain vuotuisin poistoin, voidaan niin sanotut pienhankinnat kuitenkin vähentää kokonaan jo hankintavuonna. Tämän säännön perusteella enintään 1 200 euron arvoinen hankinta voidaan kirjata kuluksi jo hankintavuonna. Pienhankintoina voidaan vähentää verovuonna yhteensä enintään 3 600 euroa.

Uusista koneista ja laitteista voit tehdä korotetun 50 prosentin poiston vuosien 2020 – 2025 verotuksessa (ns. veronhuojennuspoisto). Edellytyksenä on se, että uusi kone tai laite on otettu käyttöön 1.1.2020 tai sen jälkeen. Jos sinulla on sekä vanhaa että uutta irtainta käyttöomaisuutta, korotettujen poistojen kohteena oleva kone tai laite muodostaa erillisen poistokohteensa. Verohallinto on antanut ohjeen ”Koneiden ja laitteiden korotetut poistot verovuosina 2020 – 2025” (31.1.2023, Diaarinumero VH/475/00.01.00/2023). Löydät ohjeen Verohallinnon sivuilta kohdasta ”Syventävät vero-ohjeet”.

Vastaanottotilojen hallintaan oikeuttavien asunto-osakkeiden osakkeet ovat kulumatonta käyttöomaisuutta, joista ei voi tehdä poistoja.

Ilmoita kohdassa *Poistot* kirjanpidossa vähennettyjen poistojen määrä. Jos elinkeinotoiminnan varoihin kuuluu vain irtainta käyttöomaisuutta, tarkempi erittely poistoista tulee antaa sivulla 2 kohdassa 5. Jos poistoja on tehty muustakin kuin irtaimesta omaisuudesta tai teet veronhuojennuspoiston uudesta koneesta, tarkempi selvitys on annettava lomakkeella 62. Ilmoita omassa sarakkeessaan verotuksessa vähennyskelpoisten poistojen määrä. OmaVero laskee elinkeinoverolain mukaisen enimmäispoiston (25 %). Jos menojäännös on 1200 euroa tai alle, voit poistaa sen kerralla kohdassa 5 Verovuoden poistot.

Edustuskulut: Edustusmenoista saa vähentää 50 prosenttia. Ilmoita omassa sarakkeessaan kirjanpidon mukaiset edustusmenot kokonaisuudessaan ja erikseen vähennyskelpoinen osa eli puolet edustusmenojen kokonaismäärästä. OmaVero laskee vähennyskelpoisen osuuden edustuskuluista.

Vuokrat: Tässä kohdassa ilmoitetaan esimerkiksi vastaanottotilojen vuokrat ja laitevuokrat.

Muut vähennyskelpoiset kulut: Tässä kohdassa ilmoitetaan kaikki sellaiset elinkeinotoiminnassa vähennyskelpoiset kulut, jotka sisältyvät tilikauden tuloslaskelmaan ja joita ei ilmoiteta muissa kulukohdissa (esim. ammattiin liittyvät matkakulut, puhelinkulut, koulutus- ja kurssikulut, ammattikirjallisuus jne. – katso tulonhankkimiskuluihin liittyen myös tämän oppaan kohta 3.3 *Tulonhankkimismenot* edellä. Ammattitoimintaan kohdistuvia muita vähennyskelpoisia kuluja ovat myös muun muassa vastaanottohuoneiston korjaus- ja kunnossapitokulut samoin kuin vastaanottohuoneistoon liittyvät muut kulut ja vakuutusmaksut. Myös tietokone- yms. laite- ja ohjelmistokulut sekä muut kone- ja kalustokulut vähennetään tässä. Samoin esimerkiksi kirjanpitokulut ja leasingmaksut.

Korkokulut: Tähän kohtaan merkitään ammattiin liittyvien lainojen korkokulut. Älä

merkitse tähän kohtaan verotuksen korkoja, kuten veronlisäyksiä, viivekorkoja tai myöhästymismaksuja ja viivästyskorkoja. Niitä ei voi vähentää verotuksessa.

Muut rahoituskulut: Merkitse tähän kohtaan mahdolliset muut rahoituskulut (esim. lainojen hoitokulut, limiittipalkkiot, takausprovisiot, luottovakuutukset, kiinnityskulut, perimiskulut ja kurssitappiot).

Varausten lisäykset: Tähän kohtaan merkitään varausten lisäys.

Lisävähennykset: Sivulla 3 kohdassa 9 annetaan selvitys tilapäisistä työmatkoista aiheutuneista lisääntyneistä elantokustannuksista sekä kohdassa 10 selvitys yksityisvaroihin kuuluvan auton käytöstä aiheutuneista kustannuksista. Lisävähennysten määrät näistä kohdista sivulta 3 siirretään tähän kohtaan. Löydät vastaavat osiot OmaVerosta.

Elinkeinonharjoittajan asunnon ja työpaikan eli pysyvän toimipaikan väliset matkat ovat elinkeinonharjoittajan yksityistalouden matkoja, ja näistä aiheutuneet matkakustannukset elinkeinonharjoittaja ilmoittaa esitäytetyllä veroilmoituksella. Lisävähennyksenä voidaan vähentää elantomenojen lisäykset, jotka ovat aiheutuneet hammaslääkärin tulonhankkimiseen liittyvästä matkasta, jonka hammaslääkäri tilapäisesti tekee tavanomaisen toiminta-alueensa ulkopuolelle. Verohallinnon ohjeen mukaan tavanmukaiseksi toiminta-alueeksi katsotaan ammatinharjoittajan useat pysyvät toimipisteet eli esimerkiksi vastaanottopaikat, joissa hammaslääkäri ottaa vastaan potilaitaan säännöllisesti. Tavanomaisen toiminta-alueen sisällä olevien toimipaikkojen välisistä matkoista ei siis voi tehdä lisävähennystä. Verohallinnon ohjeen mukaan pysyvällä toimipaikalla tarkoitetaan toimipaikkaa, jolla työskentely on pitkäaikaista, säännöllistä ja jatkuvaluonteista. Työskentely toimipaikalla on tällöin verrattavissa työntekijän työskentelyyn ns. varsinaisella työpaikalla.

Työmatkan tilapäisyys ratkaistaan aina tapauskohtaisesti. Tilapäiset työmatkat saattavat olla luonteeltaan hyvinkin erilaisia. Tilapäiset työmatkat voivat olla kestoltaan lyhyitä tai tietyissä tilanteissa tilapäisyys saattaa kestää pidemmänkin aikaa. Verohallinnon ohjeessa esimerkkeinä lyhytaikaisista tilapäisistä työmatkoista ovat muun muassa tavaroiden noutomatkat ja matkat yksittäisiin koulutustilaisuuksiin. Toimeksiantajan ja asiakkaan luokse tehdyt matkat ovat myös useimmiten tilapäisiä työmatkoja. Jos työskentely tietyssä kohteessa on väliaikaista, epäsäännöllistä ja satunnaista, on työskentelyä kyseisessä kohteessa pidettävä tilapäisenä ja siten lisävähennykseen oikeuttavana työskentelynä tilapäisellä työmatkalla.

Edellytyksenä lisävähennykselle on lisäksi, että erityinen työntekemispaikka (eli paikka, jonne tilapäinen matka tehdään) on 15 kilometrin etäisyydellä varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä kummasta matka on tehty. Erityisen työntekemispaikan on myös oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta. Verohallinnon kustannuskorvauspäätöksen kokopäivärahan suuruisen vähennyksen tekeminen edellyttää yli 10 tuntia kestävää työmatkaa ja osapäivärahan suuruisen vähennyksen tekeminen yli 6 tuntia kestävää matkaa.

Jos edellä mainituista matkoista aiheutuneita ylimääräisiä kustannuksia ei vähennetä kirjanpidossa, voi vähennyksen tehdä kaavamaisesti (kohta 9). Kaavamaisen vähennyksen määrät ovat samat kuin Verohallinnon kustannuskorvauspäätöksen palkansaajien verovapaat päivärahat vuonna 2024 eli kokopäiväraha 51 euroa ja osapäiväraha 24 euroa (ulkomaan päivärahat määrätty kunkin maan osalta erikseen, ks. Verohallinnon päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista sekä lista jäljempänä).

Jos kirjanpidossa on vähennetty matkasta aiheutuneita ylimääräisiä elantokustannuksia, vain kaavamaisen vähennyksen ja todellisten kulujen erotus voidaan vähentää lisävähennyksenä.

Matkasta aiheutuneina lisääntyneinä elantokustannuksina voidaan pitää muun muassa tavanomaista suurempia ruokailukuluja ja yhteydenpitokuluja kotiin ja työhön. Ylimääräisiä elantokustannuksia eivät ole matkustamisesta ja majoittumisesta aiheutuneet kulut, jotka voidaan vähentää tositteisiin perustuen erikseen.

Kaavamaisen vähennyksen saamiseksi veroilmoituksella tulee esittää selvitys matkojen lukumääristä ja matkojen kestoajoista. Lisäksi on selvitettävä, paljonko lisääntyneitä elantokustannuksia on vähennetty kirjanpidossa. Vain erotus voidaan vähentää lisävähennyksenä lomakkeella 5.

Oman auton käytöstä ammattiin liittyvään matkaan voi vähentää kaavamaisena vähennyksenä vuonna 2024 0,57 euroa/km vähennettynä kirjanpitoon viedyillä todellisilla matkakustannuksilla (kohta 9). Ammattiin liittyvistä matkoista tulee esittää luotettava selvitys, joka käytännössä on ajopäiväkirja. Ajopäiväkirjaan merkitään elinkeinotoiminnan ajon alkamis- ja päättymisajankohta, ajon alkamis- ja päättymispaikka, matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä, matkan pituus ja matkan tarkoitus sekä auton käyttäjä. Ajopäiväkirjasta tulee selvitä myös ajettujen kilometrien kokonaismäärä/vuosi. Ajopäiväkirjan vaihtoehtona oleva muu selvitys voi koskea yksittäistä matkaa tai vähäisiä ajomääriä. Muun selvityksen sisällön tulee kuitenkin vastata ajopäiväkirjaa.

Matkan tulee liittyä ammatin harjoittamiseen, mutta sen ei tarvitse olla tilapäinen eikä siihen sovelleta kilometri- ja aikarajoja. Esimerkiksi praktiikkaa harjoittava hammaslääkäri voi yleensä vähentää eri pysyvien toimipisteidensä väliset matkat muun selvityksen puuttuessa 0,57 euroa/km mukaisesti. Kohdassa 10 tulee selvittää yksityisvaroihin kuuluvalla autolla ajettu kokonaiskilometrimäärä (2) sekä elinkeinotoiminnan ajot (3).

Jos kirjanpidossa vähennetyt määrät lisääntyneistä elantokustannuksista tai yksityisvaroihin kuuluvan auton kuluista ovat suuremmat kuin kustannuskorvauspäätöksen mukaan lasketut enimmäismäärät yhteensä, verotuksessa vähennetään todelliset kustannukset. Lisävähennystä ei ole tällöin mahdollista enää tehdä.

Elinkeinonharjoittaja voi lisäksi olla työsuhteessa ulkopuoliseen työantajaan, jolta hän saa työsuhde-etuna luontoisetuauton. Työnantajalta saatu luontoisetuauto, leasingauto tai sopimukseen perustuvalla hallintaoikeudella hallittu auto ei kuulu elinkeinonharjoittajan yksityisiin varoihin eikä tällaisen auton käytöstä elinkeinotoiminnassa voida tehdä lisävähennystä. Tällaisten autojen käytöstä voidaan vähentää elinkeinotoiminnassa aiheutuneet todelliset kulut. Verohallinnon ohjeen mukaan vähennys voidaan tehdä myös luotettavan, elinkeinotoiminnan ajojen kilometrimäärään perustuvan laskelman mukaan. Verohallinnon ohjeen mukaan, jos elinkeinotoiminnan ajojen aiheuttamia todellisia kuluja ei voida selvittää, ajojen aiheuttamina kuluina voi vähentää määrän, joka vastaa Verohallinnon matkakuluvähennyksen määrästä kyseiseltä vuodelta antaman päätöksen 1 §:ssä tarkoitettua autoa koskevaa kilometrikohtaista määrää, joka vuonna 2024 on 0,27 euroa/km.

Verohallinto on päivittänyt ohjettaan ”Liikkeen- ja ammatinharjoittajien sekä maataloudenharjoittajien matkakustannusten vähentäminen” (28.1.2025, Diaarinumero VH/721/00.01.00/2025). Löydät ohjeen Verohallinnon sivuilta kohdasta ”Syventävät vero-ohjeet”. Ohjeessa on myös lääkäreitä koskevia esimerkkejä, ja suosittelenkin tarvittaessa tutustumaan ohjeeseen.

Elinkeinonharjoittajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välisten matkojen kustannukset eivät oikeuta kaavamaiseen vähennykseen ja ne vähennetään esitäytetyllä veroilmoituksella.

Kirjanpidon ulkopuoliset vähennyskelpoiset kulut: Merkitse tähän kohtaan kaikki ammattitoimintaan liittyvät, verotuksessa vähennyskelpoiset kulut, jotka eivät sisälly tilikauden tuloslaskelmaan. Tässä kohdassa ilmoitetaan mm. työhuonevähennys (ellei sitä ole ilmoitettu esitäytetyllä veroilmoituksella ks. edellä).

Tässä kohdassa ilmoitetaan myös mm. elinkeinotoiminnan koulutusvähennys (erittele tiedot ja selvitä vähennyksen edellytykset lomakkeella 79 ”Vaatimus elinkeinotoiminnan koulutusvähennyksestä”). Koulutusvähennys on elinkeinotoimintaa harjoittavan työnantajan verotuksessa tehtävä laskennallinen lisävähennys. Työnantaja voi vähentää elinkeinotoiminnan tulosta työntekijän koulutuksesta aiheutuneiden todellisten koulutusmenojen lisäksi laskennallisen koulutusvähennyksen, joka on noin puolet koulutusajan palkkakuluista. Koulutusvähennyksen saa enintään kolmelta koulutuspäivältä työntekijää kohden per verovuosi. Koulutusvähennyksen saamisen edellytyksenä on, että työnantajan järjestämä työntekijän ammatillista osaamista ylläpitävä ja edistävä koulutus perustuu työnantajan laatimaan koulutussuunnitelmaan. Lisätietoja koulutusvähennyksestä löydät Verohallinnon ohjeesta ”Työnantajan koulutusvähennys”, (9.3.2022, Diaarinumero VH/677/00.01.00/2022). Eduskunta on hyväksynyt lakimuutoksen, joka poistaa työnantajan koulutusvähennyksen verovuodesta 2025 alkaen, mutta tämä ei koske vielä vuodelta 2024 toimitettavaa verotusta.

Selvitys oman asunnon käyttämisestä elinkeinotoiminnassa annetaan lomakkeen sivulla 3 kohdassa 8 ja se osa oman asunnon menoista, joka kohdistuu ammattitoimintaan ja jota ei

ole kirjattu kuluksi kirjanpitoon siirretään myös tähän kohtaan. Jos kulut sisältyvät kirjanpitoon, ilmoita ne kohdassa *Muut vähennyskelpoiset kulut*.

Tutkimus- ja kehittämistoiminnan lisävähennys

Löydät vähennyksestä tarkempia tietoja Verohallinnon ohjeesta ”Tutkimus- ja kehittämistoiminnan lisävähennys verovuosina 2021 – 2027”, (1.6.2023, Diaarinumero VH/2092/00.01.00/2023). Tutkimus- ja kehittämistoiminnan lisävähennystä (niin sanottu tutkimusyhteistyövähennys) koskevaa lakia sovelletaan elinkeinotoiminnan ja maatalouden verotuksessa. Lain soveltamisedellytysten täyttyessä voi tehdä lisävähennyksen lain määritelmän täyttävän tutkimusorganisaation laskuttamista alihankintamenoista, jotka perustuvat verovelvollisen ja tutkimusorganisaation tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhteistyöhön.

Tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhdistelmävähennys

Tutkimus- ja kehittämistoiminnan niin sanotusta yhdistelmävähennyksestä säädetään laissa tutkimus- ja kehittämistoiminnan menoihin perustuvista lisävähennyksistä verotuksessa. Laki on tullut voimaan 1.1.2023. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhdistelmävähennyksen saavat tehdä kaikki elinkeinotoimintaa tai maataloutta harjoittavat verovelvolliset. Yhdistelmävähennys tehdään laissa tarkoitettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palkkojen ja ostopalvelumenojen perusteella. Tarkempia tietoja vähennyksen edellytyksistä löydät Verohallinnon ohjeesta ”Tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhdistelmävähennys”, (22.3.2023, Diaarinumero VH/417/00.01.00/2023).

Elinkeinotoiminnan verotuksessa vähennyskelpoiset kulut yhteensä: Tähän kohtaan lasketaan ”Verotus” -sarakkeesta yhteen ammattitoiminnan kulut.

Vähennyskelvottomat kulut:

Vähennyskelvottomat kulut ilmoitetaan vain lisätietona eikä niitä saa sisältyä kohtaan ”*Elinkeinotoiminnan verotuksessa vähennyskelpoiset kulut yhteensä”.*
Vähennyskelvottomiin kuluihin merkitään ne kirjanpidossa vähennetyt erät, jotka eivät ole verotuksessa vähennyskelpoisia.

Välittömät verot eli tuloverot: Veroina tulee ilmoittaa ammattitoiminnasta maksetut tuloverot vuoden 2024 aikana. Näihin luetaan vuonna 2024 maksetut ammattitoiminnan ennakkoverot sekä jäännösverot, jotka on maksettu vuonna 2024 vähennettynä veronpalautuksilla.

Kohdassa *Sakot ja muut rangaistusmaksut* ilmoitetaan muun muassa sakot ja pysäköintivirhemaksut ym., jotka eivät ole ammattitulosta vähennyskelpoisia. Myöskään veronkorotuksia, veronlisäyksiä ja viivekorkoa tai viivästyskorkoa ei voi vähentää verotuksessa.

Muita vähennyskelvottomia kuluja ovat muun muassa yrittäjän ja puolison vapaaehtoiset eläkemaksut, jotka vähennetään aina tuloverolain säännösten mukaisesti esitäytetyllä veroilmoituslomakkeella sekä käyttöomaisuuteen kuuluvista osakkeista tehdyt arvonalennuspoistot. Tässä kohdassa ilmoitetaan Verohallinnon ohjeen mukaan myös pakolliset YEL-maksut silloin, kun ne sisältyvät kirjanpitoon, mutta niitä ei ole vähennetty elinkeinotoiminnan kuluissa ja haluat vähentää ne esitäytetyllä veroilmoituksella tai puolisosi verotuksessa. YEL-maksuja ei voi ilmoittaa vähennettäväksi sekä elinkeinotoiminnan veroilmoituksessa että henkilökohtaisessa esitäytetyssä veroilmoituksessa.

Elinkeinotoiminnan tulos: tuottojen ja kulujen positiivinen erotus

Elinkeinotoiminnan tappio: tuottojen ja kulujen negatiivinen erotus

3 VEROVUODEN ELINKEINOTOIMINNAN TAPPIO

Verovuoden 2024 tappiollinen tulos voidaan joko siirtää kokonaan tai osittain vähennettäväksi pääomatuloista tai vahvistaa elinkeinotoiminnan tappioksi.

Jos verovuoden 2024 tappiollinen tulos halutaan vahvistaa elinkeinotoiminnan tappioksi, vähennetään tappio elinkeinotoiminnan tuloista kymmenen seuraavan verovuoden aikana sitä mukaa, kun tuloa syntyy. Jos haluat, että koko verovuoden tappio vähennetään tulevien vuosien tuloksesta, jätä paperilomakkeella täyttämättä osa 3 *Vaatimus tappion vähentämisestä pääomatuloista*.

Jos halutaan, että tappio tai osa siitä siirretään pääomatulosta tehtäväksi vähennykseksi, täytetään kohta 3. Merkitse kohtaan 3 euromäärä, jonka haluat vähentää pääomatuloista. Tällöin loppuosa verovuoden tappiosta jää vähennettäväksi seuraavan kymmenen vuoden aikana syntyvästä elinkeinotoiminnan tulosta. Mikäli haluat vähentää pääomatuloista koko verovuoden tappion, merkitse koko tappion määrä tähän kohtaan.

Vastaavasti jos vastaat OmaVerossa Ei kohdassa *Tappion vähentäminen pääomatuloista*, Verohallinto vähentää vahvistetun tappion elinkeinotoiminnan tuloista kymmenen seuraavan verovuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa syntyy.

Jos vastaa Kyllä kohdassa Tappion vähentäminen pääomatuloista, tappio tai osa siitä siirretään pääomatulosta tehtäväksi vähennykseksi. Ilmoita se euromääräinen osa tappiosta, jonka haluat siirtää.

Jos puolisot ovat harjoittaneet elinkeinotoimintaa yhdessä, vaatimus tappion vähentämisestä pääomatuloista katsotaan yrittäjäpuolisoiden yhteiseksi vaatimukseksi. Pääomatuloista vähennettävän tappion määrä jaetaan puolisoiden kesken työpanosten suhteessa. Vähennys tehdään kummankin puolison pääomatulosta. Verohallinto jakaa vahvistetun tappion vähennettäväksi puolisoiden pääomatuloista työpanosten suhteessa sen mukaan, mitä ilmoitat kohdassa 4.

4 TULOJEN JAKO YRITTÄJÄPUOLISOIDEN KESKEN

Jos puolisot ovat yhdessä harjoittaneet yritystoimintaa, jaetaan tulo puolisoiden kesken. Jako edellyttää siis puolison todellista työskentelyä yritystoiminnassa.

Jaettavan tulon ansiotulo-osuus jaetaan puolisoiden kesken heidän työpanostensa suhteessa. Täytä paperilomakkeen kohtaan 4 *Osuus elinkeinotoiminnan nettovarallisuudesta* sekä *Työskentely liikkeessä*. Merkitse prosenttiosuudet. Vastaavat kohdat löydät OmaVerosta.

Jaettavan tulon pääomatulo-osuus jaetaan puolisoiden kesken niiden osuuksien mukaan, jotka heillä on ammattiin kuuluvasta nettovarallisuudesta.

Ilmoittamiesi tietojen perusteella Verohallinto laskee yritystulon pääoma- ja ansiotulo-osuuden sekä jakaa ansio- ja pääomatulot sinun ja puolisosi kesken.

5 IRTAIMEN KÄYTTÖOMAISUUDEN HANKINTAMENOSTA TEHTÄVÄT POISTOT

Tämän kohdan täyttävät vain ammatinharjoittajat, joilla on taselaskelmalla vain irtainta käyttöomaisuutta. Katso edellä kohdassa *Elinkeinotoiminnan kulut* poistoista esitetty.

6 ja 8 ERITTELYT YKSITYISKÄYTÖSTÄ

Kohdassa 6 eritellään elinkeinotoiminnan käyttöomaisuuteen sisältyvät ja leasingsopimuksella yli kolmen kuukauden ajaksi vuokralle otetut ajoneuvot. Kohdassa selvitetään auton kokonaiskulut ja kokonaiskäyttö vuoden aikana. Tässä kohdassa selvitetään myös auton yksityiskäyttö. Yksityiskäytön osuus siirretään kohtaan *Auton yksityiskäyttö*.

Kohdassa 8 voit antaa selvityksen yksityisvaroihin kuuluvan asunnon käyttämisestä elinkeinotoiminnassa.

Kohta 7: *Rahan nostot ja sijoitukset kirjanpidon mukaan:* **Huom! Tämän kohdan täyttää vain kahdenkertaista kirjanpitoa pitävä hammaslääkäri.**

12 VARALLISUUS JA NETTOVARALLISUUS

Lomakkeen 5 sivulla 4 lasketaan ammattitoiminnan nettovarallisuus. Nettovarallisuuden perusteella jaetaan ammatista saatu tulo pääomatuloksi ja ansiotuloksi. Tämän vuoksi varallisuuslaskelman huolellinen täyttäminen on tärkeää. Verovuoden 2024 ansiotulo- ja pääomatulojakoa tehtäessä laskennan pohjana on kuitenkin edellisenä vuonna eli vuonna 2023 veroilmoituksella ilmoitettu nettovarallisuus (ks. edellä).

12.1 Elinkeinotoiminnan varat:

Kiinteistöt, rakennukset ja rakennelmat: Ammattitoimintaan kuuluvaksi voidaan katsoa kiinteistö tai huoneisto, jonka tiloista yli puolet on ammatin käytössä. Tällöin kiinteistön koko arvo huomioidaan varallisuutena. Laskelmalla huomioidaan kiinteistön verotuksessa poistamaton hankintameno tai sitä suurempi verotusarvo (vuoden 2024 vertailuarvo, ks. tarkemmin Verohallinnon sivuilta). Jos elinkeinotoiminnan käytössä on alle puolet tiloista, kiinteistö/huoneisto ei miltään osin voi tulla huomioiduksi varallisuutena. Kiinteistöön/huoneistoon kohdistuvat kulut sen sijaan ovat aina vähennyskelpoisia ammattikäyttöä vastaavalta osin, vaikka kiinteistöstä/huoneistosta alle puolet olisi ammatin käytössä. Huom! Jos esim. huoneisto-osakkeet ovat kuuluneet ammatin käyttöomaisuuteen, niistä saatu luovutusvoitto on myös ammatin tuloa eikä henkilökohtaista luovutusvoittoa. Huoneisto-osakkeet merkitään kohtaan *Käyttöomaisuusarvopaperit*.

Vaihto-omaisuus: Tässä kohdassa ilmoitetaan vaihto-omaisuus (esim. myytäväksi hankitut lääkkeet) tilikauden alussa. Se osa vaihto-omaisuudesta, jota ei ole tilikauden loppuun mennessä kulutettu, kirjataan tilikauden päättyessä vaihto-omaisuudeksi. Jos vaihto-omaisuuden hankinnat ovat vähäisiä ammatista saatuihin tuottoihin nähden, kuten lääkäreillä yleensä, voidaan vaihto-omaisuuden ostohinnat vähentää kuluna kokonaisuudessaan jo hankintavuonna (vaikka kyseistä hyödykettä ei olisi tilikauden päättyessä vielä myyty).

Myyntisaamiset: Kohtaan merkitään kaikki pitkä- ja lyhytaikaiset myyntisaamiset (esim. tilittämättömät palkkiot).

Rahat (käteisvarat): Ammattitoiminnan nettovarallisuutta laskettaessa huomioidaan vain ammattiin kuuluva varallisuus. Pankkitilit jäävät useimmiten hammaslääkärin nettovarallisuuslaskennan ulkopuolelle, koska kyse on verovapaista tileistä. Myös lähdeveronalaiset tilit ovat verovapaita eikä niitä lueta nettovaroihin.

Huom! Erittely käyttö- ja rahoitusomaisuuteen kuuluvista arvopareista ja arvo-osuuksista annetaan lomakkeella 8B.

Rahoitusomaisuusarvopaperit: Hammaslääkäriaseman osakkeet kuuluvat yleensä ammatin varoihin (ks. KHO 30.12.1994 T 6840).

Varoista voidaan vähentää ammattitoimintaan liittyvät elinkeinotoiminnan velat. Velkaa pidetään lyhytaikaisena, jos se erääntyy maksettavaksi vuoden tai sitä lyhyemmän ajan kuluessa.

Kohtaan 12.3 merkitään positiivinen ammattitoiminnan nettovarallisuus ja negatiivinen ammattitoiminnan nettovarallisuus omiin sarakkeisiinsa.

14 ja 15 TOIMINTAVARAUS JA MAKSETUT PALKAT

Merkitse paperilomakkeen kohtaan 14 verovuoden 2024 toimintavarauksen määrä. Jos et ole tehnyt muita varauksia kuin toimintavarauksen, ilmoita toimintavaraus vain tässä

kohdassa. Lomaketta 62 ei tarvitse täyttää. Löydät vastaavat kohdat OmaVerosta Tuotot-välilehdeltä.

Liikkeen- tai ammatinharjoittaja voi tehdä toimintavarauksen, jos tilikauden aikana on maksettu palkkoja. Toimintavarauksen suuruus on enintään 30 prosenttia tilikauden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksetuista palkoista.

Merkitse kohtaan 15 verovuoden 2024 päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksetut ennakonpidätyksen alaiset palkat kokonaisuudessaan. Jaettavan ammattitulon pääomatulo-osuutta laskettaessa veroviranomainen lisää verovuoden 2023 elinkeinotoiminnan nettovarallisuuteen 30 prosenttia vuoden 2024 aikana maksetuista ennakonpidätyksen alaisista palkoista.

Verovuonna ja aikaisemmin tehtyjen purkamattomien toimintavarausten yhteismäärä ei saa ylittää 30 prosenttia palkoista, jotka on maksettu tilikauden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana. Jos varaus on aiemmin tehty enimmäismääräisenä ja sen jälkeen palkat ovat vähentyneet, tehtyä varausta on vastaavasti tuloutettava. Ilmoita varausten vähennys tuloverolaskelman kohdassa *Varausten vähennys*. Tarkempia ohjeita löydät Verohallinnon sivuilta.

16 KÄYTTÖOMAISUUSARVOPAPEREIDEN JA –KIINTEISTÖJEN LUOVUTUSVOITOT

Ilmoita tässä kohdassa käyttöomaisuuteen kuuluvien arvopapereiden ja kiinteistöjen luovutusvoitot. Luovutusvoitolla tarkoitetaan luovutushinnan ja verotuksessa poistamattoman hankintamenon positiivista erotusta. Laske luovutusvoittojen määrä mukaan tuottoihin, jotka ilmoitat tuloverolaskelmassa eli veroilmoituksen osassa 2.

Pääomatuloksi katsotaan aina vähintään käyttöomaisuuteen kuuluvien kiinteistöjen ja arvopapereiden luovutusvoittoja vastaava määrä. Näistä luovutusvoitoista on siksi annettava erillinen selvitys.

17 VAATIMUS PÄÄOMATULON ENIMMÄISMÄÄRÄSTÄ

Hammaslääkäri voi vaatia, että nettovarallisuuden perusteella laskettu pääomatulo-osuus on 20 prosentin asemesta 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava osuus**.** Vaihtoehtoisesti voit myös vaatia, että yritystulo katsotaan kokonaan ansiotuloksi. Tällainen vaatimus kannattaa tehdä, jos ansiotulojen vero alittaa 30 prosenttia ja hammaslääkärin on kannattavampaa vaatia suurempi osa tuloista (tai koko tulo) ansiotuloksi kuin pääomatuloiksi. Jos vaadit, että yritystuloa jaettaessa pääomatuloksi katsotaan 20 prosentin sijaan vain 10 prosentin vuotuinen tuotto nettovarallisuudelle, merkitse rasti ensimmäiseen vaihtoehtoon: "*Vaadin, että pääomatulon enimmäismäärä on 10 % nettovarallisuudesta*". Jos vaadit, että jaettava yritystulo katsotaan kokonaan ansiotuloksi, merkitse rasti vaihtoehtoon "*Vaadin, että jaettava yritystulo on kokonaan ansiotuloa*". Tässä kohdassa voit vaatia vain jompaakumpaa vaihtoehtoa. Löydät vastaavat kohdat OmaVerosta. Verotuksellisesti edullisin vaihtoehto määräytyy kunkin elinkeinonharjoittajan ja tämän puolison ansiotulojen sekä niistä tehtävien vähennyksien

mukaan.

Huomaathan, että jos puolisot harjoittavat elinkeinotoimintaa yhdessä, vaatimus jaettavasta yritystulosta (rasti 5 lomakkeen kohdassa 17) katsotaan yrittäjäpuolisoiden yhteiseksi vaatimukseksi. Vaatimus tulee lain mukaan tehdä viimeistään ennen kyseisen vuoden verotuksen päättymistä.

Jos puolisot harjoittavat elinkeinotoimintaa yhdessä, vaatimus pääomatulon enimmäismäärästä katsotaan yrittäjäpuolisoiden yhteiseksi vaatimukseksi.

LIITÄ MUKAAN VAIN VEROHALLINNON LIITELOMAKKEITA: Käytä vain Verohallinnon sivuilta tulostettuja lomakkeita, älä niiden kopioita. Kopiointi voi heikentää lomakkeen laatua niin, ettei lomakkeen optinen luku onnistu.

Lähetä muut liitteet (esim. kuitit ja erittelyt) vain, jos Verohallinto pyytää niitä erikseen. Joskus myös esimerkiksi tietyistä kuluista on hyödyllistä tehdä liite, jossa voidaan vapaamuotoisesti perustella niiden vähennyskelpoisuutta verotuksessa. Tuloslaskelmaa ja tasetta ei myöskään tarvitse liittää veroilmoitukseen – Verohallinto pyytää ne tarvittaessa nähtäväksi. Merkitse nimesi ja Y-tunnuksesi tai henkilötunnuksesi liitteisiin. Älä nido lomakkeita yhteen.

HUOM! paperinen lomake 5 on päivättävä ja allekirjoitettava! Veroilmoituksesta on syytä aina säilyttää myös kopio. Lähettämäsi paperiset ilmoitukset näkyvät myöhemmin OmaVerossa. Jos teet veroilmoituksesi OmaVerossa, keskeneräisenä tallennettu ilmoitus säilyy OmaVerossa 3 kuukautta. Muista lähettää keskeneräisenä tallennettu ilmoitus, kun olet saanut sen valmiiksi.

VEROVAPAAT PÄIVÄRAHAT 2024

Verovapaiden ulkomaan päivärahojen enimmäismäärät eräiden maiden osalta 2024: Täydellinen päivärahalista löytyy Verohallinnon sivulta (*Verohallinnon päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2024*).

	euroa
Alankomaat	83
Australia	74
Belgia	77
Bulgaria	64
Espanja	74
Etiopia	49
Haiti	62
Indonesia	57
Intia	62
Irak	70
Iran	102
Irlanti	78

Islanti 92
Iso-Britannia 79
Lontoo ja Edinburgh 83
Israel 88
Italia 76
Itävalta 80
Japani 66
Kanada 82
Kiina 74
Hongkong 86
Kreikka 68
Kroatia 69
Latvia 73
Liettua 72
Luxemburg 77
Meksiko 81
Mosambik 53
Namibia 36
Norja 70
Portugali 70
Puola 72
Ranska 78
Romania 68
Ruotsi 64
Saksa 76
Slovakia 79
Slovenia 72
Sveitsi 93
Tanska 79
Tsekki 89
Ukraina 64
Unkari 69
Uusi-Seelanti 74
Venäjä 66
Moskova 82
Pietari 76
Viro 75
Yhdysvallat 89
New York, Los Angeles, Washington 97

OIKEUSTAPAUKSIA

<u>Matkakulut</u>

Korkein hallinto-oikeus 26.8.2013, KHO 2013:137

Silmälääkäri A oli tehnyt omistamansa B Oy:n palveluksessa asuinpaikkakunnaltaan kuudessa muussa kunnassa sijaitseviin C Oy:n optikkoliikeketjun liikkeisiin matkoja yhteensä 138 työpäivänä. B Oy:llä oli yhteistyösopimus optikkoliikeketjun kanssa siitä, että silmälääkäri tuotti lääkäripalvelut potilaille, päätti itsenäisesti palkkioista ja toimitutti laskutuksen optikkoliikkeiden kautta. Optikkoliikeketju antoi B Oy:n silmälääkärin käyttöön vastaanottotilat tarvittavine laitteineen ja avustavine henkilökuntineen, huolehti potilasasiakirjoista sekä maksun perinnästä ja tilityksestä B Oy:lle.

Korkein hallinto-oikeus katsoi, että optikkoliikeketjun eri paikkakunnilla olevia liiketiloja oli pidettävä B Oy:n vakituisina toimipaikkoina. A:n asuinpaikkakunnalla sijaitsevia vastaanottotiloja oli pidettävä A:n ensisijaisina varsinaisina työpaikkoina ja muita mainittuja vastaanottotiloja A:n toissijaisina työpaikkoina. Kun näihin toissijaisiin työpaikkoihin tehdyistä matkoista A:lle maksettavat matkustamiskustannusten korvaukset olivat näin ollen A:n verovapaata tuloa, B Oy:n ei ollut toimitettava ennakonpidätystä maksamistaan korvauksista.

Korkein hallinto-oikeus 23.1.2012 T 64

Elinkeinonharjoittaja A vaati oikaisuvaatimuksessaan, että hänen tuli saada auton käytöstä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 55 §:n 1 momentin 2 kohdan mukainen lisävähennys elinkeinotoiminnan ajokilometrimäärän mukaisesti. Verotuksen oikaisulautakunta katsoi, ettei auto kuulunut elinkeinonharjoittajan yksityisvarallisuuteen, koska hän ei ollut selvittänyt ajaneensa autollaan yksityisajoja enemmän kuin elinkeinotoiminnan ajoja.

Hallinto-oikeus hyväksyi A:n valituksen ja lausui, että koska elinkeinonharjoittaja ei ollut sisällyttänyt autoa elinkeinotoiminnan kirjanpitoon, se kuului hänen yksityisiin varoihinsa. Elinkeinonharjoittaja on ollut tarkoitus asettaa matkakuluvähennyksen suhteen samaan asemaan kuin verovapaita kulukorvauksia saava palkansaaja. Palkansaajan kilometrikorvausten verovapauteen ei vaikuta se, missä määrin hän käyttää autoa yksityisajoihin. Kilometrikorvausta vastaavaa vähennystä ei siten voitu hylätä sillä perusteella, ettei yksityisajojen määrää ollut selvitetty.

Korkein hallinto-oikeus lausui, että A ei ollut esittänyt riittävää selvitystä siitä, että autolla olisi ajettu puolet tai enemmän kuin puolet yksityisajoja. Sillä seikalla, että A ei ollut sisällyttänyt autoaan elinkeinotoiminnan kirjanpitoon, ei ollut asiassa merkitystä. Näin ollen A:lla ei ollut oikeutta vaatimaansa lisävähennykseen. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valituksesta hallinto-oikeuden päätös kumottiin ja verotuksen oikaisulautakunnan päätös saatettiin voimaan.

Korkein hallinto-oikeus 4.7.2005 T 1707

Lääkäripalveluiden myyntiä harjoittava A Oy tarjosi palvelujaan eri terveyskeskuksille ja sairaaloille. Yhtiöllä oli toimisto, jossa työskenteli kaksi kokopäiväistä työntekijää, mutta yhtiön palveluksessa olevat lääkärit eivät työskennelleet yhtiön toimistossa. Ne työvuorot, joihin sairaalat ja terveyskeskukset tarvitsivat yhtiön välittämää lääkäriä,

olivat yhtiön Internet-sivuilta yhtiön palveluksessa olevien lääkäreiden luettavissa ja työvuorojen varaaminen tapahtui pääasiassa näiden sivujen kautta. Lääkäri B työskenteli päätoimisesti A Oy:n palveluksessa 5–20 työpäivää kuukaudessa tilanteesta riippuen joko samassa tai eri työpaikoissa. Lääkäri B:n matkaa asunnoltaan kulloiseenkin työpaikkaan ei voitu pitää tuloverolain 71 §:ssä tarkoitettuna verovapaisiin matkakustannusten korvauksiin oikeuttavana työmatkana vaan asunnon ja varsinaisen työpaikan välisenä matkana. A Oy:n oli toimitettava ennakonpidätys ja suoritettava työnantajan sosiaaliturvamaksu B:lle näistä matkoista maksettavista matkakustannusten korvauksista.

Uudenmaan lääninoikeus 4.9.1997

Eläinlääkärillä oli palkkatuloa verovuonna 51 789 markkaa. Ammattitoiminnan tuotot olivat yhteensä 89 243 markkaa. Ammattitoiminnan tuotot koostuivat eläinlääkärin lyhytaikaisista lomasijaisuuksista ja viikonloppupäivystyksistä eri puolilla Suomea. Lääninoikeus hyväksyi eläinlääkärin vaatimuksen saada vähentää edellä mainituista ammatin tuloista eri paikkakunnilla työskentelemisestä aiheutuneiden ylimääräisten elantokustannusten perusteella ammatinharjoittajan päivärahan 100 markkaa per päivä yhteensä 139 matkavuorokaudelta.

Korkein hallinto-oikeus 29.12.1998 T 2995

Silmälääkäri harjoitti ammattitoimintaa kuudella eri paikkakunnalla. Vastaanottoajat ja -paikat määräytyivät palvelujen kysynnän perusteella eikä vastaanottojen alkamisaika usein selvinnyt ennen kuin vasta työpäivän aamuna. Lääkäri matkusti eri vastaanottopisteisiin kotoaan omalla autolla kuljettaen mukanaan tutkimusvälineitä. Lääkärin matkat kodin ja vastaanottopisteiden välillä olivat asunnon ja työpaikan välisiä matkoja, joista aiheutuvat kulut hänellä oli oikeus vähentää vain vähennykselle tuloverolain 93 §:ssä säädettyjen rajojen puitteissa (toim. huom.! eli vain kodin ja työpaikan välisiä matkoja koskevien enimmäisrajojen puitteissa). Verovuosi 1994. Äänestys 3–2.

Korkein hallinto-oikeus 4.9.1997 T 2101

Lääkäri oli apulaisprofessorina A:n kaupungissa, jossa hänellä oli myös vastaanotto. Hän matkusti viikonloppuisin kotipaikkakunnalleen B:n kaupunkiin, jossa hänellä oli perheensä kanssa yhteinen asunto. Näiden matkojen yhteydessä hän piti viikonloppuisin vastanottoa kotipaikkakunnallaan B:n kaupungissa. Viikonloppumatkojen ensisijaisena tarkoituksena katsottiin olevan käynnit kotona B:n kaupungissa, minkä vuoksi niistä aiheutuneita kustannuksia pidettiin verotuksessa asunnon ja työpaikan välisinä matkakustannuksina.

Korkein hallinto-oikeus 1985 II 526

Eläinlääkäri asui A:n kunnassa sekä kävi kaupungineläinlääkäri työssään B:n kaupungissa ja piti vastaanottoa sekä A:ssa että B:ssä. Matkustaessaan A:n ja B:n väliä hän joutui kuljettamaan mukanaan eläinlääkärin työssä tarvittavia välineitä ja lääkkeitä

noin 70 kilon painosta. Matkakustannukset vähennettiin ammattiin kohdistuvina kuluina eläinlääkärin tulosta laskettuina oman auton käytöstä aiheutuneiden menojen mukaan. Verovuosi 1981. EVL 7 §.

Vakituinen asunto

Korkein hallinto-oikeus 20.2.1997 T 449

Puolisot olivat omistaneet X:n kunnassa vuonna 1989 valmistuneen 145 neliömetrin suuruisen omakotitalon, jota oli käytetty perheen omana vakituisena asuntona. Puolisot ja heidän kaksi alaikäistä lastaan olivat muuttaneet vuodenvaihteessa 1991–1992 X:n kunnasta Y:n kuntaan vaimon lääkärin työpaikan takia. Tarkoituksena oli ollut muuttaa useammaksi vuodeksi Y:n kuntaan ja kotipaikka muutettiin Y:n kuntaan. Y:n kunnassa perhe oli asunut kunnan omistamassa puolisoiden yhteisen työnantajan vuokraamassa asunnossa. Y:n kunnan ja X:n kunnan välinen matka oli 275 kilometriä. Puolisot ja heidän lapsensa olivat käyttäneet X:n kunnassa sijaitsevaa omakotitaloaan viikonloppuisin ja loma-aikoina. Puolisot eivät olleet muuttaneet Y:n kunnasta takaisin X:n kuntaan. Näissä olosuhteissa X:n kunnassa sijaitsevaa omakotitaloa ei ollut pidettävä sellaisena puolisoiden vakituisena asuntona, jonka hankkimisesta johtuvan velan korot saadaan vähentää asuntolainakorkoina. Verovuosi 1992.

Palkkatyö vai ammattitulo?

Korkein hallinto-oikeus 5.2.2008, KHO 2008:6

Hakijoiden tarkoitus oli perustaa lääkäritoimintaa harjoittava osakeyhtiö. Lääkärit merkitsivät yhtiön osakkeet joko itse tai omistamansa holdingyhtiön kautta. Perustettavan yhtiön osakkeet jakautuivat kantaosakesarjaan ja useisiin vastaanotto-osakesarjoihin. Jokaiselle toimintaan mukaan tulevalle lääkärille oli yhtiössä oma vastaanotto-osakesarja. Yhtiöjärjestyksen määräyksen mukaan kunkin vastaanotto- ja kantaosakesarjan oikeus yhtiön varoihin määräytyi asianomaisen osakesarjan toimintatuloksen ja aikaisemmilta vuosilta jakamattomien toimintatulosten yhteismäärän mukaan. Kantaosakesarjan toimintatulos laskettiin hallinnointitoiminnosta ja kunkin vastaanotto-osakesarjan toimintatulos laskettiin kyseisestä vastaanottotoiminnosta. Yhtiöjärjestyksen mukaan yhtiön laskentatoimi oli hoidettava siten, että kutakin osakesarjaa vastaava toimintatulos oli todennettavissa. Kun osingon peruste oli määrätty yhtiöjärjestyksessä eikä osakkailla ollut harkintavaltaa osingonjaon kohdistumisessa osakesarjojen kesken, yhtiön jakama osinko katsottiin, lainsäädännön nykytila huomioon ottaen, veronalaiseksi osinkotuloksi, joka verotetaan osingonsaajasta riippuen siten kuin tuloverolaissa ja elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa säädetään. Ennakkoratkaisu verovuosille 2007-2008. Äänestys 3-1-1.

Keskusverolautakunta 19.6.1995 nro 192/1995

Lääkäriasema A teki sopimuksen lääkärien kanssa lääkärien toiminnasta sekä oikeudesta käyttää korvausta vastaan lääkäriaseman tiloja, välineitä ja henkilökuntaa oman

yksityispraktiikkansa harjoittamiseen. Kaikki sopimussuhteessa lääkäriasemaan olevat lääkärit olivat ennakkoperintälakiin 1.3.1995 voimaan tulleiden muutosten jälkeen saaneet toimintaansa varten ennakkoperintärekisteriotteen. Sopimuksen mukaan tutkimuksista potilaalta perittävät tutkimusmaksut jaettiin lääkäriaseman ja lääkärin välillä siten, että lääkäri sai tutkimuksesta maksettavasta kokonaishinnasta 20 prosenttia lausuntopalkkiona ja lääkäriasema sai 80 prosenttia tutkimuksen kokonaishinnasta laitososuutena. Lääkäri maksoi lisäksi lausuntopalkkioistaan vuokraa 25 prosenttia lääkäriasemalle. Lääkärin asiana oli huolehtia sopimuksessa tarkoitetun toiminnan osalta tarpeellisista yrittäjäeläke- ja riskivakuutuksista. Lääkäriaseman ja sen kanssa sopimuksen tehneiden lääkäreiden välillä ei katsottu olevan työsuhdetta. Lääkäriasema ei ollut velvollinen toimittamaan ennakonpidätystä palkkioista, jotka se maksoi sopimuksen tehneille lääkäreille, jotka oli merkitty ennakkoperintärekisteriin.

Luovutusvoittoa vai peiteltyä osinkoa?

Korkein hallinto-oikeus 28.12.2016, KHO 2016:219

A oli osakkaana lääkärien omistamassa X Oy:ssä, jossa kullekin osakkaalle laskettiin tulospiste, jonka tuottoina olivat muun muassa osakkaan aikaansaama liikevaihto ja muut tuotot ja kuluina muun muassa osakkaan yhtiöltä saama palkka ja osakkeille maksetut osingot sekä osuus X Oy:n yhteisistä kuluista. Tulospisteelle laskettiin kuukausittain ja vahvistettiin vuosittain toimintatulos, joka muodostui osakkaan pääomansijoituksesta yhtiöön ja nostamattomista voittovaroista. X Oy:n yhtiöjärjestyksen mukaan osakkuus edellytti työskentelyä yhtiössä. Työskentelyn päättyessä osakas oli velvollinen luopumaan osakkuudestaan. A:n lopettaessa työskentelynsä X Oy:ssä ja X Oy:n hankkiessa A:n osakkeet A:n saamana luovutushintana oli A:n tulospisteelle kertyneiden jakamattomien voittovarojen määrä.

Asiassa oli kysymys A:n saaman luovutushinnan verotuksesta. Kun otettiin huomioon, että A luovutti kaikki osakkeensa samanaikaisesti X Oy:lle yhtiöjärjestyksen määräysten mukaisesti eikä A:lle suunnatulla annilla tai muutoinkaan luovutettu uudestaan X Oy:n osakkeita, A:n osakkeiden luovutuksesta saamaa voittoa oli verotettava luovutusvoittoja koskevien säännösten mukaan. Hallinto-oikeuden päätös, jonka mukaan luovutushintaa oli A:n yhtiöön tekemän pääomansijoituksen ylittävältä osin verotettava peiteltynä osinkona, kumottiin A:n valituksesta. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön hallinto-oikeuden päätöksestä tekemä valitus, jonka mukaan luovutushintaa oli verotettava työpanososinkoa koskevan säännöksen mukaan ansiotulona, hylättiin. Verohallinnon A:lle antama ennakkoratkaisu saatettiin voimaan.

Lääkäriaseman osakkeet ammattitoimintaan kuuluvaa omaisuutta

Korkein hallinto-oikeus 30.12.1994 T 6840

Lääkäri A oli pitänyt vastaanottoa ja harjoittanut ammattiaan Lääkäriasema X Oy:n ylläpitämällä lääkäriasemalla. A oli vuonna 1991 myynyt omistamistaan Lääkäriasema X Oy:n 19 osakkeesta 18 osaketta. Lääkäriasema X Oy:llä oli asemalla palkatulla

työvoimalla toimivat laboratorio ja lääkärien vastaanotto, ja vastaanottotiloja se vuokrasi sekä osakkeenomistajinaan olleille että muille ammattia harjoittaville lääkäreille. Vaikka vastaanottotiloja oli vuokrattu kaikille samoilla perusteilla, katsottiin, että A:lla yhtiön osakkeenomistajana oli oikeus vaikuttaa noihin perusteisiin samoin kuin siihen, ketkä ja minkä alan lääkärit saivat ja kuinka paljon vuokrata vastaanottotiloja ammattinsa käyttöön. A oli myös ainakin kahtena vuotena vähentänyt myytyjen osakkeiden hankintaa varten ottamansa lainan korot ammattinsa tulosta. Noissa oloissa myytyjen osakkeiden katsottiin kuuluneen A:n ammattitoiminnan käyttöomaisuuteen ja luovutukseen sovellettiin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain eikä A:n vaatimia tulo- ja varallisuusverolain säännöksiä. Verovuosi 1991.

Helsingin hallinto-oikeus 2004 (julkaisematon päätös)

Yksityislääkäri harjoitti vastaanottotoimintaa lääkärikeskuksen eri lääkäriasemilla. Lääkäri oli omistanut lääkärikeskuksen osakkeita. Koska verovelvollisen esittämän selvityksen mukaan hän ei osakeomistuksen perusteella saanut mitään etuja vastaanottotoiminnassaan eikä lääkäritoimen harjoittaminen eri lääkäriasemilla edellyttänyt lääkärikeskuksen osakkeiden omistamista, sanottujen osakkeiden luovutusvoitto oli lääkärin henkilökohtaisen tulolähteen eikä elinkeinotoiminnan tulolähteen tuloa.

<u>Auto ammattitoiminnan omaisuutena, poistot</u>

Korkein hallinto-oikeus 10.4.1991 T 1207

A:n kaupungissa asuneella erikoislääkärillä, jonka tuotot ammatista olivat olleet noin 570 000 markkaa, oli ollut lääkärin vastaanottopaikat naapurikaupungeissa B:ssä ja C:ssä. Päivittäin hän piti vastaanottoa näissä kaupungeissa ainakin kahdessa eri paikassa. Vastaanotot sijaitsivat niin, että hänen aikataulunsa huomioon otettuna ainoa mahdollisuus siirtyä vastaanottopaikasta toiseen oli henkilöauton käyttäminen. Julkisten kulkuneuvojen käyttö asunnon ja työpaikan välillä ei lääkärin mukaan ollut mahdollista, koska hän joutui päivittäin kuljettamaan mukanaan kojeita, työvälineitä ja arkistoa, jotka painoivat yhteensä noin 20 kiloa. Autolla ajetuista kilometreistä 84 prosenttia oli ollut ammattiajoja. Korkein hallinto-oikeus katsoi, kun otettiin huomioon lääkärin esittämä selvitys henkilöauton tarpeellisuudesta lääkärin ammatin harjoittamisessa ja ammattiajojen määrä, että auto kuului lääkärin ammatin käyttöomaisuuteen. Hänellä oli siten oikeus vähentää auton hankintamenosta tehtävä poisto ammattitoiminnan tulosta.

<u>Nettovarallisuus yksityisliikkeessä – asunto osittain yrityskäytössä</u>

Korkein hallinto-oikeus 31.12.1998 T 3248

Verovelvollisen pääasiallisesti omana ja perheensä vakituisena asuntona käyttämästä 119,5 neliömetrin osakehuoneistosta oli ollut hänen lääkärin ammattinsa käytössä vastaanottotilana 26 neliömetriä. LO katsoi, että vastaanottotilana käytettyä osaa vastaava osuus osakehuoneiston arvosta oli otettava huomioon nettovarallisuutta laskettaessa ja

yritystulon pääomatulo-osuutta vahvistettaessa. KHO katsoi kuitenkin, ettei nettovarallisuutta laskettaessa varoihin ole luettava osaakaan huoneisto-osakkeiden arvosta, kun huoneisto oli pääasiallisesti verovelvollisen ja hänen perheensä vakituisena asuntona ja osakkeet eivät osaksikaan siten kuuluneet EVL 53 §:n säännöksestä ilmenevän periaatteen huomioon ottaen lääkärin ammattitoiminnan käyttöomaisuuteen. Verovuosi 1993.

Arvopaperikaupan verotus

KHO 7.12.2000 T 3191

Henkilö, joka työskenteli päätoimisesti palkkatyössä, harjoitti arvopaperisijoitustoimintaa sivutoimisesti pääasiassa pankin välityksin ilman erityisiä toimitiloja, palkattua työvoimaa tai toiminimeä. Sijoitustoimintaa varten hänellä ei ollut sanottavaa käyttöomaisuutta, eikä hän pitänyt toiminnasta kirjanpitoa, vaan antoi veroilmoitukset osto- ja myyntitapahtumat osoittavien tositteiden perusteella. Sijoitustoimintaa oli harjoitettu usean vuoden aikana pääasiassa ansiotuloista säästetyillä ja sijoitustoiminnasta kertyneillä varoilla ilman velkarahoitusta. Vuonna 1999 oli otettu toimintaa varten laina, joka oli määrältään vähäinen suhteessa omaan rahoitukseen ja sijoitussalkun arvoon. Sijoitussalkun sisältöä oli tarkoitus muuttaa vähitellen markkinatilanteen mukaan ostojen ja myyntien kautta. Korkein hallinto-oikeus katsoi, ettei henkilön sijoitustoimintaa ollut näissä olosuhteissa elinkeinotoimintaa ja että hänen sijoitustoimintansa verotukseen sovelletaan tuloverolain luovutusvoiton verotusta koskevia säännöksiä.